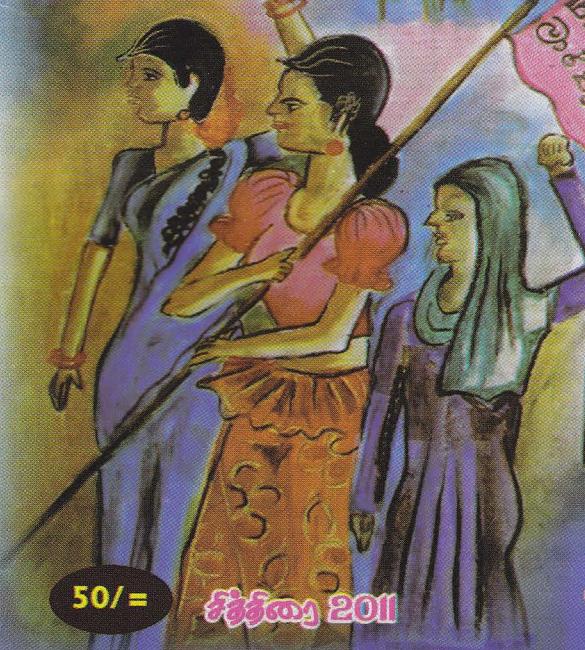

விவரமுலை

இடு - 10

50/-

செப்டைம்பர் 2011

முதலெழுங்குவர
கலாபுஷ்ணம்
வடக. சிற்யங்கலம்

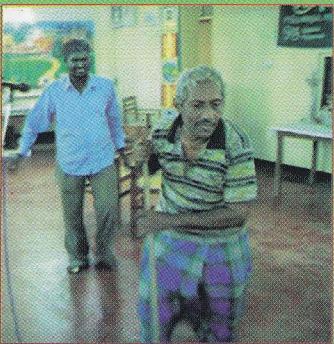
2010 நிகழ்வுகளின் பதிவுகள்...

உகநாடக தினத்தில் "கூட்டு வியக்கம்" அய்த நாடக ஆற்றுக்கை

வாழ்வக மாணவர்களின் நடன ஆற்றுக்கை

"அச்சு ராம" நகச்சுகை நாடக ஆற்றுக்கை 10.07.2010

சுக்தி தியாகராஜாவின் தலி ஆற்றுக்கை 10.07.2010

இறுவில் தமாஸ் நார்த்தனாவய மாணவிகளின் நாட்டுய நிகழ்ச்சிகள் 16.10.2010

இறுவில் தமாஸ் நார்த்தனாவய மாணவிகளின் நாட்டுய நிகழ்ச்சிகள் 16.10.2010

வலிகாமம் பிரதேச வளர்கள், திறக்கர் வெளிக்காட்டிடும் சுஞ்சிகை மலை : 04 சித்திரை 2011 வெள்ளி : 10

இனிதினிதாய் எழங்க உயர் எண்ணவெல்லாம் ஒலைகுது புலைத்து கஷைச்சாலை புனிதமுற்று மக்கள்புது ஓாழ்வென்றால் புத்தக சாலைவேண்டும் நாட்டியான்டும் பாவேந்தர் பாரதிதாவன் -

வல்காமம் தெற்கு பிரதேச வாசகர் வீட்டு வெளியீடு தினை ஆசிரியர்கள் க. சௌந்தரராஜன் திருமதி கு. கருணாநிதி

ஆசிரியர் குடு திரு. ஓ. தற்பரானந்தன் திரு. ஐ. ரோமாசாமி திரு. சு. மீதுமரன் திரு. ப. சிவானந்தசுப்பா திரு. சி. றமேஷ் திரு. கு. றஜீபன் செல்வி. முநி. முர்ரப்கநாயகி

தொடரிபுகளுக்கு வெள்ளிமிடை சுன்னாகம் பொதுநூலைகம் சுன்னாகம்.

அசீகுபிபத்தியிடு கிருவுண்ணா பிரின்டேர்ஸ், டாக்டர். சுபிரியமணியம் வீதி, சுன்னாகம்.

இச்சஞ்சிகையில் வெளியாகியுள்ள ஆட்காங்களுக்கு அவற்றை ஏழுதியவர்களோ வாறும்யாவிக்காவர்.

மலைமீதிலே	பக்கம்
பொருளடக்கம்	02
எண்ணக்காரல்	02
சுதேச மருத்துவத்தின் தோற்றும் - ந. கிருஷ்ணராஜா, சி. வெந்தயராஜனி	03
நூல் அறிமுகம் - எங்கள் தூத்தாவக்கு	04
- பொ. சண்முகநாதன்	06
கன்னாகம் புலவர் பரம்பரை	
- கி. குருத்தினம்	09
இந் நாணயம் பற்றி - சங்குவேலி நந்தினி	16
NIBM - க. ஜெவகி	22
பழைய நிகைவலைகள் - ச. திருச்செல்வம்	24
தமிழ் இலக்கியபவரவாரு	
- மா. மகாலிங்கம், மா. பாவூராசி	29
சிறுங்கை - எனது சாம்பலையாவது பிற்ந்த மண்ணில் போட்டுவிடு	
- பா. பாலசுந்தரன்	36
கல்கை - ஒரு தாய் மக்கள் - ந. வீணந்தராஜா	41
நீர் வெறுப்பு நோயும்விசர் நாய்க்கடியும்	
- தே. பத்மாவதி	42
இறைவழிபாடும் தமிழும் - த. சண்முகநாதன்	45
ஆட்கெப்பஸ்ப் பல்கலைகள்	
வை. க. சிற்றும்பலம்	50
கல்கை - பெண்ணடிமை வெல்லாதோ	
- கே.ஸ். சிவகுநராஜா	52
கிரியாவின் பிரெயில் தமிழ் அகராதி	
- பா. துவரகன்	53

நாலகம்

எண்ணச்சரல்

வாசிப்பு அனுஸாரம்

>>>>>>>>>>>>

நால்களினுடோக வாசித்தல் என்னும் நிலை எமது கூழலில் மேம்பட இன்னும் சிலகாலம் ஏற்கலாம். மாறிவரும் உகை தொழில்நுட்ப ஸாதன வசதிகள் எல்லோராலும் நூற்றாய்வுக்காக நிலை அமையும்போது நகவல் தீடுகைக்காக தொலைக்காட்சியையும் கணினியையும் ஒத்தைய வசதிகளையும் யப்பங்குத்தும் நிலை பெருக்கவேண்டும். இனால் அச்சு ஊடகங்களின் பணியை கீவை முற்றாக அறித்துவிடப்போவதில்லை என்றே அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். நகவல் மூலங்களாக நால்களும் சஞ்சிகைகளும் பத்திரிகைகளும் உலகெங்கும் ஒன்றும் பெருகி கொண்டு தீருக்கின்றன. அச்சுநால் வெளிவரும் அதேசமயத்தில் அது மின்நாலாகவும் வெளிவருகின்றது. ஓவ்வொரு நுறையிலும் நவீன அறிவுகளை பரவச் செய்வதில் அச்சு ஊடகங்கள் கணிசமான பார்களிப்பைச் செய்து வருகின்றன. அதேசமயம் நால்களையும் சஞ்சிகைக்களையும் விடை கொடுத்து வரங்கும் நிலை என்னை குறைவதைவாகக் காணப்படுகின்றது.

ஓவ்வொரு பெற்றோரும் தமது பிள்ளைகளை அறிவுசார் உயர்நிலையில் காணவே பெருமுயற்சி எடுத்து வருகின்றார்கள். அனைத்து வகைக் கல்வி நிறுவனங்களிலும் ஆசிரியர்களும், அனைத்து குடும்பச் சூழ்நிலைகளில் பெற்றோரும் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை பிள்ளைகளுக்கு உணர்த்தி வழிகாட்டுவதன் மூலமே ஆற்ற அக்கள் பரப்பில் வாசிப்புக் கலாசாரம் தழுத்தோங்க முழும்.

சமூகத்தின் மேம்பாடு தனியளித்தகளின் ஆளுமை விருத்தியில் தங்கியின்று என்பர். எனவே, வாசித்தலை பொழுதுபோக்காகக் கருதாமல் அறிவுவிருத்திக்கான, ஆளுமைவிருத்திக்கான செய்துறை என்ற வகையில் தவறாமல் இல்லைவரும் கட்டப்பிழக்க முயல வேண்டும். அறிவுச் சமுதாயமாக மாறுதல் என்பது சுயவாசித்தல் அனுபவத்தீ நூடாக பெறப்படும் உயர்நிலையாகும். வாழ்க்கையும் சிந்தனையையும் மீற படுத்தி எதிர்கொள்ளும் சவால்களை அறிவுறுதியிலிருந்து கொள்வதே மனிதனின் பயனுடைய வாழ்க்கையாக அமையும்.

வாசித்தல் பயிற்சியை பெற்று தமிழன் நால்களை, ஆய்வுச் சஞ்சிகைகளை, பல்வேறு பத்திரிகைகளை வாசித்து அதனுடோகச் சிந்தனையை வளர்த்து தாழும் அவ்விதமாகப் புதியன் படிக்கும் ஆற்றலை உருவாக்கி அடுத்தாக தடைமுறைகளுக்கும் ஒவ்வொன்றும் கட்டத்தப்பட ஆவன செய்வது அனைவருக்குமான பொறுப்பாரும்.

சுதேச மருத்துவத்தின்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

Dr. ந. கிருஷ்ணராஜா

தலைவர்

ஆய்வுவேத பாதுகாப்புச்சபை,

வலி - தெற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவு.

Dr. சி. வித்யரோகினி

பொதுச்சுகாதார ஆய்வுவேத

வைத்திய அதிகாரி.

வலி - தெற்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவு

சுதேச மருத்துவத்தின் நான்கு அங்கங்களாக ஆயுள்வேத, சித்த, யனானி, தேசிய மருத்துவங்கள் உள்ளன. முற்காலத்தில் சித்த மருத்துவம் குருச்ட முறையில் பயின்று வந்ததால் மாணவர்கள் பல்லாண்டு காலம் தகுந்த குருவின் கீழ் பயின்று தத்துவப் பயிற்சி பெற்றனர். சித்தர்களினாதும், முனிவர்களினாதும் காலங்களைக் கருதுமிடத்து ஒந்தியாவின் வடதிசையில் ஆயுள்வேதம் விருத்தியடைந்து பின் அது தென்பகுதியில் சித்தமருத்துவமாக பரவியது என அறியப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சித்தமருத்துவத் துறையானது 1984ம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டு வருகின்றது.

சித்த மருத்துவம் சிவன், சக்தி, நந்திதேவர் என்னும் தொடர்புகளின் மூலமாக உருவாகியதென்றும், சித்தர்கள் தாம் அனுபவத்திற் கண்ட மருத்துவ முறையினை சித்துக்கள் செய்வதன் மூலமாக சித்தமருத்துவத்தினை உருவாக்கினார்கள் எனவும், ஆதியில் வாழ்ந்த ஒரு சிலர் சைவசமயத் தொடர்பில் சில உபாய முறைகளை உருவாக்கியதன் மூலம் தம்மைச் சித்தர்களாக்கிக் கொண்டார்கள் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சித்த மருத்துவத்தின் நோக்கம் உடலை ஆரோக்கியமாகவும் நோயில்லாமலும் பாதுகாப்பு மட்டுமேன்றி நீண்டகாலம் ஜிளமையுடனும் தளர்ச்சியின்றியும் பேணுவதுமாகும். கிவை காயகற்பம் என்னும் முறையில் அடங்கும்.

சுதேச மருத்துவம் மிகவும் தொன்மையானது. அன்றாட வாழ்வில் தொன்றுதொட்டு இயற்கையடினும் மக்களின் கலாசாரம், சமயம் ஆகியவற்றுடனும் பின்னிப்பிளைணந்து காணப்படுகிறது. வரலாற்றிற் கிடையான அனுாக முறைகளை நோக்குமிடத்து ஆதியில் வாழ்ந்த மருத்துவர்கள் தாம் அனுபவ ரீதியாகக் கண்ட மருத்துவங்களை ஏடுகளில் எழுதி வைத்துள்ளனர். பின் அவற்றில் சில அச்சேற்றப்பட்டு நூல் வழிவில் பிரசுரிக்கப்பட்டன. ஜிவாரான மெய்ஞ்ஞான பூர்வமான விடயங்களை விஞ்ஞான பூர்வமாக நிறுவுவதற்கு ஆராய்ச்சி உத்திமறைகள் உபயோகிக்கப்படுகின்றன.

நோயியல் ஆராய்ச்சியில் சித்த மருத்துவத்தில் 4448 நோய்கள் உள்ளன எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நோய்வகைகள் குழந்தைகள், வாலிபர், வயது வந்தோர், பெண்கள், கர்ப்பினீகள், வயோதிபர் என்ற முறையிலும், நோயேற்பக்காரனம், நோயின் குறிகுணங்கள், நோயின் பேதம் (Differential Diagnosis) என்ற ரீதியிலும், உடல் நோய்கள், உள்நோய்கள் எனும் பிரிவிலும் அமையப்பெற்றிருப்பது நோக்கப்பட வேண்டும்.

சித்தர்கள் உணவுமுறைகள் பற்றி மிகவும் நுட்பமாக எடுத்துக் கூறியிருள்ளனர். ஒவ்வொரு உணவுப் பொருளினதும் சுவை, பஞ்சுதூ அம்சம் என்பவற்றைப் பற்றி மட்டுமல்லதாது அவற்றிலுள்ள முக்குண (வாதம், பித்தம், கபம்) வேறுபாடுகள் பற்றியும் தெளிவாகக் கூறிவைத்துள்ளனர். ஒருவர் தமது உணவுமுறையை ஒழுங்காகக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஆரோக்கியமாக வாழ்முடியும். மேலும் ஒருவர் நோய்வாய்ப்படும்போது தகுந்த பத்திய உணவுமுறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் அந்நோயிலிருந்து விடுபட முடியும். சித்த மருத்துவம் கூறும், உணவே மருந்தாகும் தன்மை இதுவேயாகும்.

நாட்பட்ட தீராத நோய்களின் பட்டியலிலுள்ள சிலவகையான சர்மநோய்கள், வாதநோக்கங்கள், நரம்புத்தளர்ச்சி, பக்கவாதம், குஞ்சம், பீனிசம் என்பவற்றைத் தீர்க்கவல்ல, தனித் திறமை கொண்ட மருத்துவம் முறை இதுவாகும். குழந்தைகள், வயோதிபர்கள் பெருமளவு இவ்வைத்திய முறையை நாடுவதும் கணக்கண்ட வரலாற்றின் உண்மை. சித்த மருத்துவம் இன்று உலகந்தமுவிய ஓர் உன்னத நிலையை அடைந்துள்ளது. சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பியல்புகளாவன.

1. பக்க விளைவோ அல்லது பின்விளைவோ இல்லா மருத்துவம்.
2. அந்தந்த நாட்டின் இயற்கைச் சூழலுக்கேற்ப தட்ப வெப்ப நிலைகளுக்கேற்ப காலமாற்றங்களுக்கேற்ப இயற்கையாக கிடைக்கின்ற மூலிகைகளை மூல்பொருட்களாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்படும் மருந்துகளாகும்.
3. நாள்தோறும் மக்கள் பயன்பாட்டிலுள்ள பொருட்கள் மருந்தும் பொருட்களாக உபயோகிக்கப்படுகின்றன.
4. சித்த மருத்துவத்தில் உண்ணும்முறை. உணவை அளவோடு உண்ணுதல், உண்ணா நோன்பு, உபவாசம் போன்ற முறைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
5. இயற்கையான வாழ்க்கையினை வலியுறுத்துகிறது.
6. யோகப் பயிற்சிகள், உடற்பயிற்சிகள் போன்றவையும் பிரயோகித்தல்.
7. பிரணாயாமம், தியானம் போன்றவையும் பயன்படுத்தக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
8. வெந்நீர்க்குளியல், சூரியக் குளியல், மண்குளியல், குளிர்ந்த நீர்க்குளியல், ஒத்தடம், ஆவிக்குளியல் (Steam bath) போன்றவையும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன.
9. பல நோய்களை சித்த மருத்துவத்தில் மிகவும் எளிய முறையில் குணப்படுத்த முடிகின்றது.

உதாரணமாக - மஞ்சட்காமாளை, தோல்வியாதிகள், சக்கரை நோய் (நீரிழிவு), பாரிச்வாதம், இறைப்பு நோய் (Asthma), இரத்த அழுத்தம் போன்ற நோய்களைக் குறிப்பிடலாம்.

10. உணவும், மருந்தும் ஒன்றாக அமைந்திருப்பது இம் மருத்துவத்தில் சிறப்பிற்குரியது.
11. வருமுன் காப்பதே வாழ்விற்கு அழுக என்ற சித்தர்களின் மெய்ப் பொருளை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டிய தருணத்தில் இருக்கின்றோம். பிரபஞ்சப் பேராற்றவின் கூட்டமைப்பும், அறுவகைச் சுவைகளும், 96 தத்துவங்களும் இணைந்தது தான் சித்த மருத்துவம்.
12. உயிர்களிற்கு ஊறுபாடு வரக்கூடாது என்று நினைத்தால் மாறுபாடு இல்லாத உணவை உட்கொள்ள வேண்டும். நமது நாட்டில் மூலிகைகளைக் கீரையாகச் சமைத்தும், துவையலாக அரைத்தும், பொடியாக சாதத்தில் கலந்தும் சாப்பிட்டுவர வாத, பித்த, கப குற்றங்களைச் சமன் செய்து வாழ்முடியும்.
13. நம்முன்னோர்கள் வாழும் முறைகளின் மூலமும் உண்ணும் உணவு, மற்றும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள தாவரங்கள் மூலமும் மருத்துவப் பயன் பாட்டைக் கண்டறிந்து பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். உணவே மருந்து, மருந்தே உணவு என்னும் கொள்கைக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து வந்தனர்.

சித்த மருத்துவம் என்பது பண்டைய காலம் தொட்டு மரபு வழியாக அறிவுசால் சான்றோர்களான சித்தர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டதும், அனுபவத்தின் மூலமாகவும் அறிந்த உண்மைகளின் அடிப்படையிலும் அமைந்த மருத்துவ நெறியே சித்த மருத்துவம் ஆகும்.

பல நாடுகளில் மருத்துவ ஆராய்ச்சித்துறைகள் இன்றும் பல்வேறுபட்ட செய்முறைகளை ஆய்வுசெய்து கொண்டிருப்பதும் அனுபவ மருந்துகட்டு ஓர் முழுமையான முடிவை வழங்கியிருப்பதும் அவை சம்பந்தமான வெளியீடுகள் ஒருங்குதோறும் வெளியிடப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதும் மருத்துவமியலில் புதிய பல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தியிருப்பதும் அண்மைக்கால முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளாகும்.

சித்த மருத்துவத் தத்துவத்தின்படி மனித உடல், நிலம், நீர், காற்று, ஆகாயம், தீ ஆகிய பஞ்சபுதங்களினால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மனிதசமுதாயம் ஆரோக்கியமாக நிம்மதியாக சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கு இப்பஞ்ச புதங்கள் மாசுபடாமல் பேணுவதிலும், சமநிலையில் இருப்பதினும் அக்கறை செலுத்த வேண்டியது நம் அனைவரதும் கடமையாகும்.

சித்த மருத்துவம் சிறப்புடன் அமைவதற்கும், சமூகத்திற்கு தனிக்குள்ள பாரிய பணிகளை நிறைவேற்றவும், எதிர்காலத்திலும் ஆய்வுகள் மற்றும் ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு அதன் மூலம் செயற்பாடுகளை ஏற்படுத்தி நாடாளாவ விரிவுபடுத்தித் தழைத்தோங்க ஆவனசெய்ய வேண்டும்.

பேர்படி "கதைபோல" என்று அந்தக்கதை தெரியமலே சொல்லிக் கொள்வதுண்டு. "எங்கள் தாந்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்தது" என்ற சிங்களுக்கதைபோல என்று வேறு ஓர் எழுத்தாளர் உதாரணம் காட்டியதும் நினைவுக்கு வருகிறது. அதனால் அந்த நாவல் பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தினை இங்கு நஞ்சிரேன்.

மனதை விட்டகலாத சிறந்த மலையாள நாவல்களில் ஒன்றுதான், கவக்கம் முகம்மது பதீரின் "எங்கள் தாந்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்தது" என்பது. இது இந்தியாவின் சிறந்த நாவல்களில் ஒன்றாகவும் மதிக்கப்படுகிறது.

பூலமொழியில் 1951இல் எழுதப்பெற்ற இந்நாவல் சாகித்திய அகாதெமிக்காக கே.சி.சங்கரநாராயணன் அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு சென்னை கலைமகள் வெளியீடாக 1959இல் வெளிவந்திருந்தது.

நால் அறிமுகம்

"எங்கள் நாந்தாவுக்கு ஒரு யானை தினந்து"

வோ. சண்முகநான்

கேரள நாட்டு மூஸ்லீம் சமூகத்தைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட இந்நாவலில் அந்தத் தாந்தாவுக்கு இருந்ததாகச் சொல்லப்படும். "யானை" செவிவழிச் செய்தியாக மட்டுமே வருகிறது.

ஒரு மூஸ்லீம் குடும்பம் பணக்கார நிலையிலிருந்து ஏழ்மை நிலைக்குத் தாழ்ந்த கதையினை நாவல் சொல்கிறது.

பட்டநடிமைக் காக்கா - அவர் மகனவி குங்கத் தாச்சமா - அவர்களின் மகள் குங்கப்பத்துமா - மற்றும் ஆயிதா - நிலார் அகம்மது - இவர்களே நாவலில் வருகின்ற முக்கிய பாத்தாங்கள். குங்கப்பத் துமாவின் தாந்தா யானை மக்காரும் அவர் வளர்த்த கொம்பன் யானையும் வராத பாத்திரங்கள், (பேசாத பாத்திரங்கள்)

குங்கப்பத் துமா அந்த யானையோடு மானசீக்மாக விளையாடி வளர்ந்தாள்.

உண்மையான யானையை அவள் பார்த்துக்கூட இல்லை. வேறு குழந்தைகள் எவருடனும் அவள் விளையாடக் கூடாதென்பது உம்மா குங்கத்தாச்சமாவின் உத்தரவு. அவளே தலைமுதல் கால் வரையில் ஒரே தங்கமயந்தான். பட்டத்த தவிர வேறு துணி உடுக்கிறில்லை.

பட்டநடிமைக் காக்கா மதிப்பும் கெளரவுமும் மிக்கவர். ஊருக்குப் பெரிய தனக்காரர். பள்ளிவாசல் தர்மகர்த்தா.

குங்கத் தாச்சமாவின் உடுப்பும் பட்டுத்தான். சர்வாபரண பூஷிதமதயாக இருப்பாள். கில்ட் வேலை செய்த மிதியடிகளைப் போட்டுக்கொண்டுதான் வீட்டுக்குள் நடமாடுவாள். அது சாதாரணப் பாதக்குறு அல்ல. அதன் குமிழ்கள் இரண்டும் அசல் யானைத் தந்தத்தால் செய்தலை.

குங்கப்பத் துமாவுக்குப் புதிய வாழ்க்கை மிகவும் பிடித்துவிட்டது. குங்கத் தாச்சமாவுக்கு இப்பொழுதும் பிழந்தகத்துப் பெருமைதான்.

குளிக் கப்போன இடத்திலே குங்கப்பத் துமா ஏரிக்கரையில் சன்னட யிட்டு விழுந்த குருவி ஒன்றைக் காப்பாற்றப் போகிறாள். அங்கே அவனும் அடிப்பட்ட விபத்துக்குள்ளாகி வெளியேற முடியாது அவதிப்படுகிறாள். அவனுக்குச் சிகிச்சை யளித்து வெளியேற உதவுகிறான் ஒர் இளைஞர் - இருவருக்கும் உறவு வளர்கிறது.

அவர்களின் பக்கத்து வீட்டட விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு வயசான கணவன் - மகனவியும் மிகவும் ராங்கிக்காரியான அவர்களின் பெண் ஆயிதொவும் வருகிறார்கள். இவர்களின் அபிப்பிராயப்படி அவர்கள் "காபிர்கள்" (அதாவது உண்மையான மூல்லீம் அல்லவாம்).

ஓருமறை ஆயிதொ தனது அன்னை நிலார் அகம்மதுவின் பெருமைகளை குங்கப்பத் துமாவுக்குச் சொல்லுகிறாள்... அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு புரிகிறது, தனக்கு முன்னர் அறிமுகமான அந்த இளைஞரும் நிலார் அகம்மதுவும் ஒருவரை என்ற உண்மை. "நிலார் அகம்மது வந்ததும் அவனுக்கு இனந் தெரியாத பயமும் மகிழ்ச்சியும் கலந்து தோன்றின்".

அவளைக் கலந்துகொள்ளாமல் அவனுடைய விருப்பம் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அவனுக்கு ஒரு கணவனைத் தெரிந்தாகிவிட்டது'. 'அவனுடைய விலாகம் ஜேதா நெருவுக்கி விட்டது. அவனுடைய கண்கள் இருந்தன. காது பக்கென்று அடைத்துப் போயிற்று. "ஜேயா ஆண்டவனே" அவள் மூர்க்கித்து விழுந்துவிட்டாள்.

அவனுக்கு கைத்தான் பிடித்துவிட்டாக பிசாக் தட்ட மூலவியார் வரவழைக்கப் படுகிறார். பிரம்படி நாங்காமல் அவள் வாய்விட்டு அழுதாள். பின்னர் அவள் துணிந்து பிரம்பைப் பறித்து ஒடித்து

நெருப்பிலே வீச்கிறாள். எங்காவது ஒடிப்போக நினைத்திடும்போது கடும் கோபத்துடன் அங்கே நிலார் அகம்மது நில்றாள்... அவன் தாணாக அவளைக் கேள்கிற வாரி அகனைத்தானோ, இல்லை அவளைக் கேள்கிற அவனருக்கே ஒடிப்போய் நின்றாளோ? எதனாலும், அவன் அவளை வாரிச் சூட்டிக் கொண்டு வராந்தாவில் வீட்டுக்குற்றே போயில் கிடத்தினாள்... அவனுடைய வைத்தியத்தால் அவள் குண்மாகிறாள்... அவர்களுக்கு விவாகமும் நடந்தது.

இந்நாவலில் வருகின்ற குங்கத் தாச்சம்மா ஒரு மறக்கமுடியாத பாத்திர வார்ப்பாகும். "நீ யார் தெரியுமா? யானை மக்காருடைய அருமைப் பெண் னின் அருமந்துப் பெண்ணாடி. உங்கள் தாந்தா கிட்டே ஒரு யானை இருந்தது. அது அபிப்பிராயப்படி அவர்கள் "காபிர்கள்" (அதாவது உண்மையான மூல்லீம் அல்லவாம்).

ஓருமறை ஆயிதொ தனது அன்னை நிலார் அகம்மதுவின் பெருமைகளை கீழிற்கெயிபோது கூட இந்த வீம்பு அவளை விட்டு நீங்கவில்லை. "எனக்கென்ன் நான் யானை மக்காருடைய பெண் னாக்கும் எனக்குச் சமைக்கத் தெரிய வேண்டிய அவசியம் இல்லை". "என் டி நான் உரக்கத்தான் பேசுவேன். எனக்கு யலிலேன்ன் உண்டாடி உரக்கப் பேசுதுக்கு" என்றெல்லாம் பேசி அகம்பாவமாக நடந்துகொள்கிறாள்.

குங்கப்பத் துமா நல்ல வெளுப் பயிருந்தாள். கண்ணத்தில் கருத்த மறு. "அது பாக்கிய மறு" என்று முதலில் சொல்லியவள் பின்னர் அதே வாயால் "நீ பாக்கியம் கெட்டவளி. உன்னுடைய மறு துர்ப்பாக்கியது" என்று அடைத்துப் போயிற்று. "ஜேயா ஆண்டவனே" அவள் மூர்க்கித்து விழுந்துவிட்டாள்.

குங்கப்பத் துமா நல்ல வெளுப் பயிருந்தாள். கண்ணத்தில் கருத்த மறு. "அது பாக்கிய மறு" என்று முதலில் சொல்லியவள் பின்னர் அதே வாயால் "நீ பாக்கியம் கெட்டவளி. உன்னுடைய மறு துர்ப்பாக்கியது" என்று அடைத்துப் போயிற்று. "ஜேயா ஆண்டவனே" அவள் மூர்க்கித்து விழுந்துவிட்டாள்.

ஆசிரியர் பதீர் இல்லாத யானைக்கு மட்டுமல்ல, குஷ்ணதாச்சும்மாவின் அந்தப் புகழ்பெற்ற மிதியடிகள் வெற்றிலைக் குக்கூட உயிர் கொடுத்திருக்கிறார். ஆக நாவலில் சொல்லாத கதை இருப்பது போலவே பேசாத் பாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

எல்லாவற்றையும் இழந்து அவர்கள் வெளியேறும் போது “உம்மா மட்டும் எப்படியோ தன் மிதியடிகள் இரண்டையும் கொண்டு வாழுவிட்டாள்” என்று குறிப்பிடும் நயம் நன்றாகவுள்ளது. இப்படியே வெற்றிலை பற்றி... “பட்டாடி மைக்காக்கா வெற்றிலை போடுவதில்லை” என்கிறார். குஷ்ணதாச்சும்மா வெற்றிலை போடுவதும் வம்பு பேசுவதும்தான் அவள் “ஜோவி” என்கிறார். குஷ்ப்பாத்துமா பதினான்கு வயதில் கல்யாண ஏற்பாடு சமயத்தில் ‘கல்யாணமானால் வெற்றிலை போட்டுக்கொள்ளவாம்’ எனக் கற்பனை பண்ணுவதாகச் சொல்லுகிறார்.

ஒரு வார்த்தையோ ஒரு வாக்கியமோ திரும்பத் திரும்ப வந்துகூட இந்த நாவல் நயம் பெறுகிறது. எடுத்துக் காட்டு... ‘எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை... குஷ்ணதாச்சும்மாவின் அந்த மிதியடி...’

குஷ்ப்பாத்துமாவின் குழந்தையுள்ளாம் நிலையிரும் நிலையிரும் அகம்மதுவின் நயத்துக்கான கரிகாரிமும் - ஜெவர்களிடையே அரும்பும் ஆர்ப்பாட்டப்பில்லாத அமைதியான காநலில் தொனிக்கும் தூய்மையும் எமது உள்ளத்தைத் தொழுகிறது.

சிறந்த எழுத்துக் கலைஞரால் சிறிய உருவத்திலும் நாவலைப் படிக்க முடியும் என்பதற்கு எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்தது’ ஓர் எடுத்துக்காட்டு (இந்நாவல் நூறு பக்கங்கள் கூட வரவில்லை).

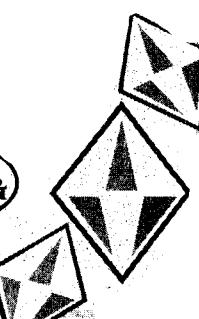
இந்நாவலைப் படிப்பதனால் இரண்டுவகைப் பயன்களையடையலாம். ஒன்று, நல்ல நாவலைப் படித்த மனமிழைவு. இரண்டு மூல்வீம் மத்ததைப் பற்றியும் மக்களைப் பற்றியும் நிறைய அறிய முடிகிறது.

எவ்வேலுக்கப் போகிறீர்கள்

ஸ்ரீகணக் காணை வெண்டி
ஏடுத்துவும் இடுத்து பெண்ட்கணை
அம்சன் பிடும் ஏற்றுப்
பார்த்தி இடை விஶைப்
இரும் வாரிமகளை
உப்புகள்
இடுத்து போகத்துக்கூடிய
இடையாக்கப்பட்ட
அம்சன் குத்துக்களை
எப்பிக் கலைக்கப்
போகிறீர்கள்.

குறையும்
கைக்கும் குத்துகள்

சன்னாகப் புலவர் பரம்பரை :

முத்துக்குமாரக் கவிராயர்

(1780 - 1852)

சன்னாகத்தின் பெருமை

யாழிப்பானத்தும் பழைய செந்தமிழ்ப் பண்ணைகளுள் சன்னாகமும் ஒன்று. அங்கே செம்பாட்டு, நிலவ் பண்பு மிகுந்தியாகவுண்டு. சன்னாகத்திலேயுள்ள பெரிய நாளங்காம் என்னும் பழையன பெருந்தந்த குடாநாட்டுமிகு மதிப்புக் கொடுப்பதாகும். அதன் பெருமை பேர்த்துக்கொயறையும், பறங்கியறையும் தலை சாம்க்கர் செய்தது. போர்த்துக்கொயறை அடுத்து கிளைக்க வந்த ஒல்லாந்தர் காலத்திலே 1665இும் ஆண்டளவிலே காசியிலிருந்து வந்த அரங்கநாத ஜயர் மகன் வரத பண்டுதர் என்பார் சன்னாகத்தில் செந்தமிழை வளர்த்துகிறார், கைவசமயத்தையும் நிதலைபெறச் செய்துள்ளார்.

“ஜயமின் முந்நாற் கறயிரு விருத்தம்

செய்ய செந்தமிழாற் அறிந்துரை செய்தனன்

கங்கமா நநி ஒழி காசிமா நகரமும்

பங்கமிள் பங்கையப் பயந்துனர் மாகையும்

ஆதிநான் மறை சேர்ந்தன ராகையும்

கோதக லோமதிக் கொழுப் பிங்குடையோன்

கன்னியங் கறுகிற் கயலினங் குதிக்கும்

துன்னிய வளவையர் சன்னை நன்னுடன்”

பெருங்காயமிட்ட யான்ட்த்தில், பெருங்காயம் சுதைத் த பின்பும் அதன் வாசையை நிலவுமாப்போல் எங்கள் முந்தையோர் கொண்டிருந்த தமிழ்ப்பற்று, அவர்கள் மதறந்த பின்பும் மருவுறி தவறாமல் நாட்டில் முகிழ்ந்து நிலவில் வந்துள்ளதைக்கு யாழிப்பானத்து ஊர்கள் தோறுப் போட்டாய செந்தமிழ்ப் பண்ணைகளைச் சான்றாக கீருந்து வந்துள்ளன.

சன்னாகப் புலவர்கள் பரம்பரை

சன்னாகம் என்றுமே புலவர்களின் பெருக்கத்தாற் பொலிவு வெற்று வந்துள்ளது. அங்கே யபு உழிவநெர் நற்றுமிழுப் புத்தங்கள் கீர்த்துவின்கூடி பழக்கங் பரம்பரையாகப் புலவர் பெற்றுயர்ந்து வந்துள்ளார்கள். நாகநாதப்பிள்ளை, அவர் மைந்தன் சந்திரசேகரம் பிள்ளை, அவர் மைந்தன் சம்பிரமணியப் பிள்ளை, அவர் மைந்தன் அம்பலவானப்பிள்ளை என்றும் நான்கு தலைமுறைகளுமே புலமை வாய்ந்த குடும்பத்தவராவர்.

அம்பலவானப்பிள்ளை என்பாரின் மைந்தர்கள் கீருவர். மூத்தவர் முத்துக்குமாரர், கைளையவர் சின்னத்தம் பிப்பிள்ளை, கீருவருமே கைளை முதற் புலமை பெற்றுப் புகழிழ்மையவர்களாவர்.

பண்டுமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் காட்டு கூடிய ‘கைக்கிய வழி’ யிலை நாம் சந்திக்கின்ற கீரு கவிராயர்களுள் ஒருவர் முத்துக்குமார கவிராயராவர். அவர் தம் கவித்துவத் திற்கு ஏற்றாம் கொடுத்தவர்கள் அவரைக் “கவிராச சேகரம்” என்றே வெள்ளிமலை இதழ் - 10

வழங்கியுள்ளார்கள்.

கவிராயரின் அருமைத் தமிழ்யாராய் சீன்னத்தமிழ்பிள்ளை என்பாரின் மைந்தஞ்சூல் ஒருவரின் பெயரும் அம்பலவாணப்பிள்ளை என்பதாகும். இவரைச் சிதம்பரம் அம்பலவாணப்பிள்ளை எனவும் வழங்குவர். சிதம்பரம் அம்பலவாணப்பிள்ளையின் அருமை மைந்தாரே, சுன்னாகம் குமாரசவாயிப் புவவர். இவரை இலக்கியவழி இரண்டு மனிதர்களுள் ஒருவராகச் சுதாவத்துக் காண்பிக்கின்றது. இங்ஙனமாகத் தமிழ்முடைய மற்றும் தமிழ்நாட்டினினரும் செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்களாயிருந்தும் பாக்கியம் பெற்றுத் காமும் செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மலாயிருந்துவர் முத்துக்குமார் கவிராயராவர்.

முத்துக்குமார் கவிராயர் அம்பலவாணர் என்னும் புவவரின் மைந்தாராய 1780இல் ஆண்டு தோன்றியவர். இவர் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியையும், ஆண்மிலேயர் ஆட்சியையும் கண்ட அனுவாசாலி. இவர் இளமையிலே தமிழ்ப்படம் போலக் கவிபாரும் திறமை பெற்றிருந்தாரெனவே, எல்லோரும் இவரைக் கவிராயர் எனவே அழைப்பாரினர்.

மாணாக்கர்களாற் பெற்ற பெருமை

கவிராயருடைய புலமையை அறிந்தவர்கள் பலர், நங்கள் புதல்வர்களை இவரிடம் பழக்க வைத்தனர். கவிராயரின் புலமை பலரிடம் தொற்றியமையால் உரிந்த பல இளைஞர்கள் புலவர்களைக் கொடுக்கின்றனர்.

சிறுப்பிடியாக வைஷ்ணவராஜ் என்னும் பெயியர் ஏழாலையில் திருமணம் செய்தவர். இவரின் மைந்தர்களில் ஒருவராய் தாமோதரமிள்ளை அவர்கள், கவிராயரின் உத்தம மாணாக்கனாகி, பன்றிரண்டாம் வயதுக்குள்ளேயே பண்டுத்தர்க்கான இலக்கிய, இலக்கண அறிவைப் பெற்றுக் கொண்டார். தாமோதரமிள்ளை அவர்கள் தாம் பிற்காலத்தில் எழுதிய நூல்களுக்கும், பதித்த நூல்களுக்கும் முகவுரைகள் எழுதியபோது குரு வணக்கமாகக் கவிராயரைப் போற்றிய பாடல்கள் இலக்கியச் சுதாவேயாக குரு விசுவாசப் பண்பாட்டையும் காட்டுவன. மின்னையவர்கள் பாழை பாடல்களிலைன்று இருக்கின்றனர்.

“எழுத்தொடு விழுந்தமிழ் பழுத்தசெந் நாவினன்
முழுத்தகை யேற்கவை யழுத்தனோன் சன்னா
கத்துயர் மரினோன் முத்துக் குமார
வித்தக மூதலை வைத்து வாழ்ந்துவனே”

செந்தமிழ் வளர்த்த தாமோதரமிள்ளை அவர்கள் தாம் அறிதுகின் முயன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பதிப்பித்த கலித்தொகைப் பதிப்பிலும் தம்மாரிசியருக்கு வணக்குக் கொடுக்கல் செலுத்தக் காரணமாகின்றது.

“சன்னை முத்துக் குமாரன் நூதனக்கறல்
சென்னி நாவொடு சிந்தை திருந்த வைத்
கன்ன மூதறிவாளர் யதந்துஹித்
தின்றி வத்திவ் வுறையின் றியம்புகேன்”

இவ்வாறே பிள்ளை அவர்கள் தாம் பதிப்பித்த இலக்கண விளக்கப் பதிப்பிலும் தமிழ்மை உருவாக்கிய செம்மலாய் கவிராயர் அவர்களைச் சிந்தையிருந்தும் போற்றியிருக்கிறார்.

“திங்கள் தங்கிய செஞ்சைடை முழுமினன் திருத்தாள்
யங்க யங்கமி ஸாயநா தனைமுனிம் பழிச்சிச்”

சங்க மங்களத் தமிழ்முத்துக் குமாரன் தன் மலர்ப்பா நங்கள் வங்கமாத் தமிழ்க்கடல் இடையை குவலை

“தமிழ், கடல்லும் பயிரியது; மரந்து. இதனைக் கடந்து கரை காண்பதற்கு ஒடம் போலுதவுவது தம் குருவாய் கவிராயரு மலர்ப்பதம்” என்பார். குரு பாதம் துக்கணையென்று இந்து நாகரிகப் பண்பாட்டில் நிலைமீம் பண்டைய தூய மருபுமாகும்.

விநாயக வணக்கம்

முத்துக்குமார் கவிராயர் சுன்னாக்கத்துச் சந்திரசேகர விநாயகப் பெருமாளை மெய்யன்போரு ஒருவி வழியும் நியமம் பூண்டைவர் என்பது, அவர் அப்பெருமான்தீவு பாழை தனிக்கிளைல் அறியற்பாலது. அவர் வணக்கமாகவும், முறையிடாகவும் சில பாடல்கள் பாழூயின்ஸார். வணக்கமாகப் பாழை பாடல்களில் ஒன்று “ஒரு கோட்டானை நாளும் வணங்குவனே” என வருவதாகும். இதில் விநாயகப் பெருமானின் பிரத்துவம் பாழ, அவர் தம் கவிதையைக் கேட்டுள்ள புரிந்தவர் என்பாடுவார். அவர் முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணங்கிடைய்து வைத்தவர். வெள்ளை ஒடுப்பேறிய பெருமான் மைந்தர் என்றாலையை பாடுவார்.

வாட்டாகன யன்னமை நீட்டாவிழியினிர் மான்மகனைத் தாட்டாகன யானைக்கு வேட்டாகன யன்ப்ரத்து சஞ்சலங்கள் மீட்டாகன யென்கவி கோட்டாகனச் சன்னயின் பேவநரை மாட்டா ஏருளொரு கோட்டாகன நாளும் வணங்குவனே.

தமக்கருள் புரிந்த பெருமானைச் சுன்னாக நன்பனே என்றும் கலைநூல் தற்பா என்றும் வழங்குபவர், கால மேலான பரமுல காரணமான கணைத், கருணாநிதி எனச் சரணாடுவார்.

இங்ஙனம் சரணாடுந்த இவர் தம் காலத்து ஆண்மிலேயர் அந்துமிறி ஓரசபகு என்றும் சொலவையில், குழமக்கள் கட்டாயமாகத் தெருக்கட்டும் வேலவையில் ஈருபுதல் வேண்டும் என்று பறையறைந்து மக்களை நலியச் செய்தார்கள். இதனைப் பெறாத கவிராயர் விநாயகப் பெருமானிடேயே முறையிட்டு வருந்தியுமின்ஸார்.

“மருக்கட்டுமானை முழுமன்னர்
கட்டளை வந்தயழ
தெருக்கட்ட ட்டாம்கள் மலைப்பாறை
ஓய்வை செய்திருத்து
நருக்கட்டு மாமறுத் தாழ்ந்தற
மாக்கினை நழிக்கை யென்று
கிருக்கட்டு மாமிதற் கென்செய்கு
வேன்செனை ஏர்ப்பனே”

சிதம்பர நடராசர் தோத்திரம்

அக்காவைத்தில் ஆண்டுகோறும் சிதம்பரம் போய்வந்த யாழ்ப்பான ஓரயார்களுக்குத் தில்லை என்றும் சிதம்பரம் அடுத்த ஊர் போலமைந்திருந்த தலமாகும். ஆண்டுகோறும் சிதம்பரம் போய்வந்த யாழ்ப்பானத்தவர் பலர் தம் நிலவுலங்களைச் சிதம்பரத்திற்குத் தரும் சாகனம் செய்துமிகுக்கிறார்கள். சிதம்பரத்தில் மடங்கள் கட்டியும் உள்ளார்கள். ஆழுமுகநாலைச் சிவர்கள் சிதம்பரத்தில் சொல்பிரகாச வித்தியாசாலை அமைத்து கல்விக்கான

வழிவகைகளைச் செய்துள்ளார். அவற்றின் முன்னோரான ஞானமிருகாசத் தமிழரான் சுவாமிகள் இதேஒழும் ஆண்டெளிலிலேயே சிதம்யத்தில் திருக்குளமும் திருமட்டும் தம்பையர் நிலவுமாறு அமைத்தவராவர்.

முத்துக்குமாரக் கவிராயர் சிதம்பர நட்ராசப் பெருமானின் குஞ்சிகுபாதும் மறவாதவர். அவர் நட்ராச மூர்த்தியிது பக்திப் பெருக்கல் உந்தப் பெற்றுத் தோத்திர நுயமாக வழிபெறுதலையும் மாக்கலங்காரமும் விரவி வருமாறு மூன்று ஆசிரிய விருத்தங்கள் பாயுவின்ஸார். அவை “சிதம்பர மொனுவந்தவர் நிதம்பர சிதம்பர மகாதேவனே” என்னும் ஈற்றமக்களைக் கொண்டு முறவனவாரும்.

**“யாதநா புரமனி கவின்கவின் கலீனன்று
யதவித மாடவேங்கைப்
பட்டாகல யமதென விட்டாட வகருயினிற்
ஸ்வங்கம் சீச்சையாடச்
சோதிநா ஸாடவுட அந்தியெனக் கொம்பு
தொட்டா விதிகொதை
தொடடயாட முழுவன்பு புதடயாட மான்கள்று
துள்ளிவிகளை யாட மதியின்
யாதியா டக்குறையின் மீது பொற் குண்டலை
பள பளென்றாட வகியும்
யனியாட, வனியக்கு மனியாட மதலைப்
சாந்ததாடபு மாட வெனிச்
சீதவா ஏநியாட, மன்றாறு நின்பாத
தெரிசனம் எக்க கருஞ்வாய்
சிதம்பர மொனுவந்தவர் நிதம்பர விதம்பெறு
சிதம்பர மகாதே வளே!”**

மாவிட்டபூரக் கந்தசுவாமியார்

கோவிற்கடவை என்றும் மாவிட்டபூரம் என்றும் வழங்கும் திருத்தலத்தில் கோயில் கொண்ட்ருளியின் சம்பிரமணியைப் பெருமானுக்குக் காவைக் கந்தன் என்றும் திருநாமல் வழங்குவதுண்டு. அங்கே நடைபெறும் பெருந்திருவிழா நாள்களில் பக்தர்கள் பாற்காவை கொண்டு ஆழ்பாழ வரும் காட்சி பக்திப் பரவச மூட்டுவதாகும். அங்கே நடைபெற்ற திருவிழாவான்றில் ஆயார்கள் வேண்டிய கொண்டபோது, கவிராயர் பாழை தோத்திரப் பாடல்கள் அற்புதமானதான்.

மாவிட்டபூரத்துக் காவையாட்டங் அறியவர்கள் இயமன் ஏற்றுவரும் ஏருமையைக் காணமாட்டார் என்று கருத்துப்படப் பாழை பாடலில். தமிழ் என்வரிதசயில் எ என்பது ஏழு, ரு என்பது ஐந்து என்வே ஏழுஞ்சுமை ஏருமை எனவே வருகிறது.

**“கோவிற்கடவைக் குருயனா குற்றவத்தைச்
சேவித்து நிற்பார் கெருத்தோறும் – காவிச்செலும்
காவையைக் கண்றுமியார் காண்ப்போ ஸந்றுவனார்
காவை ஏழுஞ் சுமையைத் தான்”**

இங்ஙனம் பாழைவர், தொடர்ந்து திருவிழாத் திரிசனப் பலன், திருவிழாச் சேவையின் சிறப்பு, சம்பர மஞ்சத் திருவிழாச் சிறப்பு என்ன சம்பந்தமாகவும் பாழைவின்ஸார். ஓய்யாடல்களின் பூதலழைய நண்பர் சேங்குரைய முதலியார் உடன்றின்று எடுத்துப் பாட, ஏதைய அழகனைக் கவிராயர் தொடர்ந்து பாழையை நிரட்டபெற புலவர்களின் சம்பந்த விசேஷத்தைக் குறிப்பினவாரும்.

இவற்றுக்கு அப்பால் கவிராயர் மாவிட்டபூரத்துக் கடவுள், பவனி வந்த காட்சியைப் பாழைபோது, பாழை ஆசிரிய விருத்தத்தில் அயலூர்களின் பெயரை இட்டுப்பாழ, அவற்றுள் வேறு பொருளை மறைத்து வைத்துழுவின்ஸார். இதை வடநூலார் நாயாந்திரிகை என்னும் பிரகேகினை என்றார். இதனால் ஒரு பொருள் இழந்து கிடப்பா, மேலெழுந்த வாரியாக வேறொரு பொருள் மிதந்திருக்கக் காணலாம். இத்தகைய பாட்கள் சிலவற்றைப் பண்முதமணி அவர்கள் யாழெல்வராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நான்காம் தமிழ் விழாவில் திரு. ரா.பி. சேதுப்பின்னள் அவர்களின் தலையையில் தமிழ் என்னும் தலைப்பில் பேரி விருந்து செய்துழும் உண்டு.

அன்று கவிராயர் பாழை பாடலில் மல்லாகம், மாதகல், சுன்னாகம், ஈவிகை, துன்னாகை, சில்லாகலை, கொழகாம் ஆயிய ஊர்ப்பெயர்களை வைத்துப் பாழை பாடலில் மறைத்து வைக்கப் பெற்ற பொருள் உய்த்துணர் வேண்டியது.

**மல்லாக மாதகான் மருகன் சுன்னாகத்தான்
மகன்பா வானர்
சொல்லாச்சீர் ஈவிகையான் துன்னாகையானத்தான்
சுரும்ப ரோதிச்
சில்லாகலை மிருள்வென்ற குறக்கொழகா மத்தாகைச்
சிகண்மீ மாவூர்
வல்லாகை மாவிட்ட புரநகரத் தினபீபவனி
வரக் கண்டேனே”**

இங்கே மூந்தருளி வந்தவர் மருகன். அவர் மல் ஆகம்மாது அகலான் மருகன் அகிதாவது எலிய மார்பிலே மூடிதேவி அகலாத்திருக்கும் திருமாலின் மருகன். சுன்னாகத்தான் என்பவர் வெள்ளியன்கிறியின் சிவன். சீர் ஈவிகையாக் என்றால் செல்வெம் கொடுக்கும் செயலுடையவை. துன்னாகையானத்தான் என்பது மன்மதனுக்கு இத்தான். சில்லால் ஜி இருள் வென்ற என்பது தகட்டணியால் வியக்கப்படும் திருதெயும் வென்ற என்பதாகும். குறக்கொழகாமத்தான் என்பது மட்மகளைய வள்ளியம்மையார் மீது ஒளை கடந்த அன்புடையவன் என்பதாகும்.

இனி மூருகப் பெருமான் எழுந்தருளி உலாவுக் கண்ட மகளிர் கொண்ட காதுகலையும், செய்த செயல்களையும் இங்ஙனமைக்கவே மறைத்துப் பாழை பாடல்கள் பலவாரும். அவற்றுள் ஒன்று கட்டலைக் கல்பியாவாலைமத்து, இலக்கிய இரசிகர்கள் பல்லாயிரவர் நாலை ஆயிரக்கும் அதைத்தாகும்.

**“முழவி ஸாதுகர சுன்னாகத் தான்வழி
முந்து தாவுக்க கொக்குவின் யீதுவந்து(து)
அடைய வோர்ப்பன் கொழகாமத் தான்கைசத்து(து)
ஆகை கோடை வெளிகட் நடைவிட்டாள்
உருவி னன்வரப் பன்னாகை யான்மிக
உருத்த னன்கடம் புற்றமல் வாகத்துத்
தடைவி டாதனை யென்று பலவிகை
சார வந்தன சௌர்ஜீன வாகையே”**

இங்கே வந்த ஊர்ப்பெயர்கள் சுன்னாகம், தாவழி, கொக்குவில், கொழகாமம், ஆதைக்கோட்டை, கட்டுதை, உருவில், பன்னாலை, மல்லாகம், பலாலி, இளவாலை என்பனவாரும்.

இங்கேயும் மறைத்து வைக்கப் பெற்ற பொருள் அருடம் வாய்ந்த அகத்துறை சம்பந்தமான தொன்றாரும். சுன்னாகத்தான், திருக்கலைசுமதைச் சிவன் வழி என்பது மகனைக் குறிப்பது. தாவழகொக்கு என்பது தாவியெய்கின்ற அழகனையுடைய குதிதை. பண்கொழி என்பது கொழி போன்ற பெண். காத்தாள் - காதல் மிகுநியாயுள்ளவள். ஆதைக்கோட்டைக் கட்டு உடை விட்டாள் என்பது அவள் காமவிச்சை காரணமாக யானைக் கொயிப்பனைய குத்து முதலைகளைக் கட்டவிழ்த்து விட்டாள் என்பதாரும். உருவிலான் என்பது நட்சத்திரங்களைத் தேவியாகவுடைய சந்திரன். உரு தீலலான் என்பதாரும்.

இனி இத்தகைய சூழலைச் சாதகமாக்கி கொண்டு மன்மதன் வெருகிறான். அவன் பன் ஆதையான், சொல்லவியுறுகின்ற கருப்பு வில்லினையுடையவன், மல்லாகம் - வலிய மார்பு, பலாலி - பலவாய் துளி, இளவாலை - இளம் பருவத்தாளைய மடக்கொழி.

நல்லூர் முருகனைப் பாடிய நயம்

கவிராயர், சேனாதிராயரோடு நெருக்கமாகப் பழகிய நட்பில் நல்லூருக்கு வந்தார். இருவரும் கோயிலுக்குச் சென்று வணங்கி நிற்கும்போது கவிராயர், முதலியாரிடம் “எங்கே உங்கள் முருகனை நீங்களே பாடுகளென்” என்றார். முதலியார் பாயை மின், தாழும் பாடுதல் கவிராயர் வழக்கம். அன்று கார்த்திகைத் திருவிழா. கீர்மதையில் மடங்கழிய கிருஷ்ணயின்னை அவர்களின் முன்னோர் பரம்பரையாகச் சொல்லுவது வந்த யெருவிழா. கவிராயர் சுவாமி தரிசனஞ் செய்தபோது, நாயிக் பாவனையில் நன்கமைந்த கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடவிழும். கீர்த்தையாசிரிய விருத்தமும் பாழத் துநித்தார்.

கட்டளைக் கலித்துறை

“மங்கள நல்லை வழிவேலர் வீதிவந் தார்மடவார்
பங்கயங் காந்தள் குவளைவென் குல்லை பரிமிமறு
மெங்கு நிறைருடம் வைத்துவிடும் தொண்டு சௌதாரிந்தோ
அங்க முழுதும் புதிதம் ஈர்க்கென் ரறைந்ததுவோ”

கவிராயர் நல்லூர்க் கார்த்திகைத் திருவிழாவன்று அடுத்துப் பாயை கீர்த்தையாசிரிய விருத்திலே மறைத்து வைத்துப் பாழதும் நாமந்திரிக்கையாரும். இது கடவுள் மாட்டு மகளிர் நயந்த பக்கமுமாம்.

“ஆரா தனைக்காந் திருநல்லூர்
ஆறு முகத்தார் மகனவியரோ(ஏ)
அடுப்பி வருத் தெருமிலையெப்
அகத்தை உருக்கும் சாறுவைத்தார்
வாரா மறுகி வேராய்வென்
மடவா வருத்தார் காற்பல்சோன்
மரத்தைக் கோளி யாவருத்தார்
மருங்கின் மயலை நின்றேனே!

ஊரா குறையும் வெப்பமேரை!

உற்றா ரினுவ்கோ வெப்பமேரை!

உலைவ மிரும் வைவாளே!

வேரா வடம்பிள் வரும்பீரை!

விரும்பி யென்பால் திரும்பீரை!

விளைவின் மதனுக் கத்தானே!

விரும்பு மென்னா கத்தானே!”

அடுப்பயில் சுதவையாகச் சுதைமத்த சாறு என்பது வெளிப்படத்தான் கருத்து. ஆனால் மறைத்துக் கூறிய பொருள் அடுப்பு - பரணி. பரணிக்கு அடுத்து, நெருப்பு - கார்த்திகை. சாறு என்பது திருவிழாவாரும்.

காதல் உண்டாய மகளிருக்கு ஒயலவர் கூறும் பறிச்சொல் அலர். அவனுக்கு தெற்றற் கூற்று உயிரைப் போக்கும் வாள் போன்றதாரும். இனி அவளுடைய முதலைகளில் பீர் என்னும் சர்கல பட்டுவதும் உண்டு. எதுவரினும் அவள் ஊரார் அவற்றைப் பசுகையாக்கிக் காதலை வளர்ப்பாள். காதலை வேறு யாருமில்லை. மன்மதனுக்கு அத்தான். அவனுக்கு நெஞ்சில் நிறைந்த கந்தன்.

நரசிங்க மூர்த்தியைப் பாடியமை

மயிலனியிற் கோயில் கொண்ட நரசிங்க மூர்த்தியையும் கவிராயர் விட்டு வைக்கவில்லை. தமக்கு நல்வாழ்வு வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுத்துச் சில பாடல்கள் பாழுயின்னார். அவற்றுள் ஒன்றையாவது சுதவத்தும் பார்க்கலாம்.

“கல்லாத புல்லார் மதனயனு காமர் கவியவர் மேற் சொல்லாமல் நல்கு வில்லைமல் நித்தம் தூயர்க் கடலூட் சொல்லாமல் நல்ல வரந்தருவாய் செந்திருமருவு நல்லைய் மயிலனிவாசா விசய நரசிங்கமே”

ஜயப்பனைப் போற்றியமை

தமிழ் நாட்டில் இன்று சபரிமலை ஜயப்பன் வழியாக உச்சக் கட்டமடைந்து, காடு மேல் பள்ளத்தாக்கு எங்கும் “சுவாமியே ஜயப்பா சரணம்” என்னும் மந்திரவொலி ஆவேசக் குரலில் ஒலிக்கிறது. சக்தர்கள் கூட்டைச் கூட்டமாக ஆழம்பாற, ஆரோக்கா குரலைப்பிப் போகும் காட்சி கக்திப் பறவசத்தைத் தூண்டுமாறு பட்டுகிறது.

இந்தைக்கு நாற்றறம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே முத்துக்குமாரக் கவிராய சீக்கர் சுன்னாகத்து ஜயனார்த்தீ ஊஞ்சர் பாட்டுப்பாற வாழ்த்தீய அருடம் பெறினு. அவர் ஜயனார் தத்துவத்தையும் விளக்கி அவருடை நாடு வேண்டு, ஊஞ்சரேற்றிப் பாற ஆருகிறார். நாமும் கக்தி மேலிட்டுத் தமிழ்த் தேவாரங்கள் அதைக்கீறாம்.

சுன்னாகந் தனிலுறைவோம் என்று வந்த சுத்த மகா சாத்தன் என்றும், அத்திமுகன் சுகோதான் என்றும், அதிக கிருபாகரன் என்றும், ஆரண்த்தீன் உட்பொருள் என்றும், பூரண புக்கலை தேவியர் தலைவளன்றும், திருக்கமிலையில் செண்டு ஏந்தியவர் என்றும், அருட்கடல் என்றும் போற்றி, வங்க்களை நோய் வழுமை, பிறவித் துன்பம் நீக்கி, அஞ்சல் அஞ்சல் என அருங்குமாறு வேண்டுகிறார். இத்தகைய ஊஞ்சர் பாடல்களில் ஒன்றையும் கீழுதியில் வரும் வாழ்த்தையும் பாற இன்புறலாம்.

(மறு இதழில் தொடரும்...)

நந்த நாணயத்தினைப் பற்றி யாராவது விளக்குவீர்களா?

வெரலாற்றினை ஆராய்ந்தறிவதில் தொல்பொருட்களே சிறந்த ஆதாரங்கள் என இன்றைய வரலாற்று ஆராய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இந்த அமிழ்படையில், நாணய ஆராய்வும் (Numismatics) வரலாற்று ஆராய்வில் முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளது.

'கந்தரோடை' கிராமத்தில் வாழும் எனது சிநேகிதி ஒருவள் எனக்கு மேலே காட்டப்பட்ட நாணயம் போன்ற நாணயத்தினைக் காட்டி, அது என்ன நாணயம், அதிலுள்ள அடையாளங்கள் எவ்றறினையாவது அடையாளப்படுத்துகின்றனவா, அடையாளப்படுத்தினால் எவற்றினை, அந்த நாணயம் யாரால், எப்போது வெளியிடப்பட்டது என்ற கேள்விகளையெல்லாம் என்னிடம் கேட்டார்.

நான் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தில் 'தொல்லியல் (Archaeology)' பற்றிப் பதித்திருந்த காரணமே எனது சிநேகிதி இந்த நாணயம் பற்றி என்னிடம் கேட்ட பல சிக்கலான கேள்விகளுக்கான காரணமாகும்.

நான் எனது பட்டத்தினது பெயரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, இந்த நாணயம் பற்றி ஆராய்ந்தறிய முற்பட்டேன். இதன் விளைவாக, முதலில் அந்த நாணயத்தில் காணப்படும் அடையாளங்களையும், எழுத்துக்களையும் ஆராய்ந்தறிய முற்பட்டேன்.

இந்த நாணயத்தினை பார்க்கும் ஒருவரின் அவதானிப்பின் தன்மையைப் பொறுத்து, அதில் என்னென்ன் அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன என்பதை அவர் அறிவார். சாதாரணமான ஒருவர், நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் எழுந்து நிற்கும் நிலையில் ஒரு மனித உருவம் உள்ளது எனவும், நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் 'செது' என்ற தமிழ் எழுத்துக்களின் மேல் படுத்த நிலையில் ஓர் எருது வைக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் கூறுவார்.

ஆனால், நாணயத்தில் இடப்பட்டுள்ளவைக்களைக் கவனமாகப் பார்த்தால், அதில் பின்வருவன இடப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

முன்பக்கத்தில் :

1. எமது வலக்கை பக்கமாகத் தலையைத் திருப்பியபடி நிற்கும் மனித உருவத்தின் தலையானது, நான்கு சம பகுதிகளாக, ஒன்றுக்கு மற்றையது சொங்குத்தாக இருக்கும் கிரண்டு நேர்கோடுகளால் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.
2. அந்த மனிதன் தனது இடக்கையினால் ஒரு சங்கினை வாய்க்கு முன்பாக வைத்துள்ளன்.

3. அந்த மனிதன் தலையில் மூன்று படிகளாக உள்ள தலையெணியை அணிந்துள்ளான்.
4. அந்த மனிதன் தனது வலக்கையில், பத்துக் கெவர்களையுடைய தண்டினைக் கொண்டுள்ளான்.
5. அந்த மனிதனுக்கு இடப்பக்கத்தில் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் 'வைரவு' கூலம் எனக்குறிப்பிடும் கூலம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.
6. அதற்கருகில், நெறியகோல் ஒன்று நிலைக்குத்தாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

பின்பக்கத்தில் :

1. 'செது' என்ற தமிழ் எழுத்துக்கள் இடப்பட்டுள்ளன.
2. 'செது' என்ற எழுத்துக்களுக்கு மேலே, எமது இடது கைப்பக்கம் பார்த்தவண்ணம், ஒரு கம்பீரமான ஏருது படுத்த நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.
3. எதுதின் தலைக்கு மேலாக பிரை போன்ற வழவழும், அதன் உட்பறுமாக ஒரு குற்றும் இடப்பட்டுள்ளன.
4. நாணயத்தின் விளிம்பினையொட்டி, முக்கோண வழவில் வைக்கப்பட்ட மூன்று குற்றுக்களைக் கொண்ட தொகுதிகள் நான்கு இடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் 3 தொகுதிகள் ஒரு புறமாகவும், ஒரு தொகுதி தனித்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்தநிலையில், இந்த 'அடையாளங்கள்' ஏன் நாணயத்தில் இடப்பட்டுள்ளன. இவைகள் அழகூட்ட இடப்பட்டுள்ளனவா, அல்லது இவை ஏதாவது விடயங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றனவா, இல்லையா, இவை சில விடயங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றனவாயின், எவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்றன. தமிழில் 'செது' என்றவாரு சொல் உள்ளதா, அல்லது போனால், இது 'செது' என்ற சொல்லா, 'செது' என்பதற்கு என்ன 'பொருள்', 'செது' என்பதற்கு என்ன பொருள். இவையிரண்டும் ஒரே பொருளைக் கொண்டவையா, 'செது' என்ற எழுத்துக்களுக்கு மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏருது என்ன என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. இந்த நாணயத்தினைப் பொறுத்தமட்டில், இவைகள் எமக்குப் 'பிரச்சினைகள்' ஆகும்.

இப்பிரச்சினைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு, தொல்லியல் பட்டப்படிப்பு எனக்கு உதவவில்லை. ஏனெனில், எனது தொல்லியல் பட்டப்படிப்பில் அடையாளப்படுத்துகை (Symbolization) பற்றியும் எனக்கு உதவவில்லை. தொல்பொருட்களில் காணப்படும் அடையாளங்கள், சின்னங்களை எப்படி விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ந்தறிவது என்பது பற்றிக் கற்றிக்கப்படவில்லை.

இந்தநிலையில், இந்தக் குறிப்பிட்ட நாணயத்தினை ஆராய்ந்து மூன்றைய ஆராய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும் எவற்றை எழுதியுள்ளனர். இந்த அடையாளங்கள் தொடர்பாக என்னென்ன விளக்கங்களைக் கொடுத்துள்ளனர் என்பதை அறிய முற்பட்டேன்.

எனது இந்தக் தேடுகையில் 1877ஆம் ஆண்டில், ‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ (T.W. Rhys Davids) என்பவரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் ‘Numismata Orientalia’ என்பதில், அதன் பக்கங்கள் - 30, 31, 32 என்பவைகளில், அவர் இந்த குறிப்பிட்ட நாணயம் பற்றி ஆராய்ந்திருந்தார். இந்த நாணயத்தின் படமும் இலக்கங்களுக்கள் - 18, 19 லில் தரப்பட்டுள்ளது.

இந்த நாணயத்தினைப் பற்றி “The large setu bull coin” என்ற தலையைக்கத்தின் கீழ் விபரிக்கையில், ‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ பின்வருவனவற்றை மாத்திரம்தான் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

“On the obverse the standing figure as in the Lion coin, but the weapon or flower in the right hand has degenerated into a straight line with several cross - strokes. In the place of the lion the trisula or trident, and a sceptre. On the reverse the bull sacred to Vishnou, above it the new moon with a star between the horns of the crescent; below, the legend சேது Setu; to the left of the figure five small dots, to the right twelve dots.”

Rhys Davids கொடுத்துள்ள நாணயம் படத்தில் எழுந்து நிற்கும் மனித உருவத்தின் தலையானது நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதும், அதன் தீடு கையானது சங்கினைத் தாங்கி வாய்ருகில் வைத்திருப்பதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன.

ஆனால், அவர் அவை பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை! மேலும், அவரது ஆய்வில், மனிதனின் தலை ஏன் நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும், வாய்ருகில் ‘சங்கு’ ஏன் வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் அவரால் கருத்தில் கொள்ளப்படவும் இல்லை!

மேலும், அந்த மனித உருவத்தின் வைது கையில் பத்துக் கெவர்கள் உள்ள ஒரு தண்டு வைக்கப்பட்டிருப்பதை, அவர் சிறைத்து காணப்படும் ஓர் ஆயுதம், அல்லது பூ என்றுள்ளார்.

‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ தனது விபரிப்பில் திரிகுதைத்தினையும், அதனருகில் நிலைக்குத்தாக வைக்கப்பட்டுள்ள நீண்ட கோலினையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ திரிகுலமும், நீண்ட கோலும் எவற்றை அடையாளப்படுத்துகின்றன என்பதை விளக்கவில்லை.

நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் படுத்த நிலையிலுள்ள எருதினை ‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ குறிப்பிட்டு இருப்பதுடன் அதற்கு மேலே வைக்கப்பட்டுள்ள பிழை போன்ற வழவினைக் குறிப்பிட்டிருப்பதுடன், ‘பிழை’ போன்றதின் உட்பற்றுமாக வைக்கப்பட்டுக் காணப்படும் குற்றினை ரைஸ் டேவிட்ஸ் ‘நடசத்திரம்’ (Star) என்றுள்ளார்.

அவர் : “to the left of the figure five small dots, to the right twelve dots” எனக் குறிப்பிட்ட ‘dots’ உண்மையில் ஒரு தொகுதியாக முக்கோண வழவில் வைக்கப்பட்ட மூன்று குற்றுகள் படத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த மூன்று குற்றுத் தொகுதிகள் மூன்று எருதின் பின்புறமாக வைக்கப்பட்டுக் காணப்படுகையில், ஒன்று ‘சேது’ என்ற எழுத்துக்களில் ‘சே’ என்ற எழுத்தருகில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் குற்றுத் தொகுதிகள் எவற்றையாவது அடையாளப்படுத்துகின்றனவா, இல்லையா என்பது பற்றி ‘ரைஸ் டேவிட்ஸ்’ எதனையும் கூறியிருக்கவில்லை.

அவர் ‘சேது’ என்ற சொல்லினை அனை, பாலம் எனக் கொண்டு, இந்த நாணயமானது தமிழகத்தில் செய்யப்பட்டது என்றும், எருதினை விஷ்ணுவுடன் இணைத்து, பாண்டி நாட்டை வெற்றி கொண்ட முதலாவது பராக்ரமபாளுவின் தளபதி Lankapura இராமேஸ்வரத் தினில் தங்கியிருந்தான் என்றும், விஷ்ணுவுக்கு அங்கு கோயில் கட்டப்பட்டது என்றும், பராக்ரமபாகு சீங்களப் பெளத்தனாக இருந்தபோதும் மொழி, சமய வேறுபாகுவைக் கருத்தில் கொள்ளாது எருதினையும், ‘சேது’ என்ற தமிழ் எழுத்தினையும் இந்த நாணயத்தில் இட்டிருந்தான் என்றும் கூறியிருள்ளார்.

எருதினை அவர் என்ன அடிப்படையில் விஷ்ணுவுடன் இணைத்தார் என்பது புரியவில்லை. ‘சேது’ என்றால் அனை, பாலம் எனக் கூறியிருள்ள Rhys Davids, ‘சேது’ என்ற எழுத்துக்களின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள எருது எதனைக் குறிக்கிறது என்பது பற்றி ஆராயவில்லை.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நாணயத்தில் காணப்படும் அடையாளங்கள் அனைத்தையும் அவர் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. அவர் இவைகள் எதையாவது அடையாளப்படுத்துகின்றனவா, இல்லையா என்பதை ஆராயவுமில்லை. இந்தநிலையில், அவை அழகுபடுத்தும் அடையாளங்களாகக் கொண்டுள்ளாரா என்ற கேள்வி இங்கெழுகிறது. ஆனால், அவர் அப்படிக்கொண்டிருந்தார் என்பதை, அவர் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடவும் இல்லை.

ஒட்டுமொத்தத்தில், Rhys Davids விஞ்ஞான ரீதியிலான நாணய ஆய்விலிருந்து தார் விளகிய நிலையில்தான் அன்று இருந்தார். அவரால் கூறப் பட்டவைகள் பிழையானதாகவும், கற்பணன்யானதாகவும் தான் கிருக்கமுடியும்.

Rhys Davids இன் நிலை 1877ஆம் ஆண்டில் கிப்பழியிருக்கையில், 1924ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டிருந்த ‘Ceylon Coins and Currency’ என்ற தனது நூலில் இந்த நாணயத்தினை ஆராய்ந்துள்ள H.W. Codrington முதல், இற்றை வரையான எந்தவொரு ஆய்வாளனும், இந்த மனிதனின் வாய்ருகில் சங்கு வைக் கப்பட்டிருப்பதையும், அவனது தலை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதையும் குறிப்பிட்டு, அவை பற்றி ஆராயவேயில்லை!

இந்த அடையாளங்கள் எல்லாம் நாணயத்தில் தெளிவாகத் தெரிகின்றபோதிலும், இவை பற்றிக் குறிப்பிட்டு, முன்னைய ஆய்வாளர்கள் ஆராயாதமை வியப்பையே தருகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினைச் சார்ந்த பேராசிரியர் பத்மநாதன், கலாநிதி. ப. புஷ்பரட்ஜனம், ஏனையோர்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட நாணயத்தினைத் தமது நூல்களிலும், கட்டுரையிலும் ஆராய்ந்துள்ளார்.

அவர் கருதும், இந்த நாணயத்தில் கிடப்பட்டுள்ள அனைத்து அடையாளங்களையும் ஆராய்ந்து அவை எவ்வயாவது அடையாளப் படுத்துகின்றனவா என்பதை விளக்கவில்லை.

அவர்கள் எருதினை ‘நடந்தி’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன், ‘சேது’ என்ற சொல்லினைச் ‘சேது’ எனக்கொண்டு, அதனைத் தமிழகத்தின் ‘சேதுபதி’ என்பதுடன் இணைத்து விளக்கத்தினைக் கொடுத்துள்ளார்.

‘நடந்தி’, ‘திரிகுலம்’ என்பவையூடாக அவர்கள் இந்த நாணயத்தினைச் சைவத்துடன் இணைக்க முற்பட்டுள்ளார்.

அவர்களுள் சிலர், 'பிழை' போன்றதையும், அதன் உட்புறமாக இடப்பட்டுள்ள குற்றினையும், 'சந்திரன்', 'குரியன்' என்றுமின்னனர். ஆனால், இந்த அடையாளங்கள் எவ்வறை அடையாளப்படுத்துகின்றன என்பதை அவர்கள் கூறவேணில்லை.

ஆனால் அவர்கள் இந்த நாணயமானது, யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னனால் வெளியிடப்பட்டது என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்! முனைவர் புஸ்பரட்னம், இந்த நாணயத்தில் காணப்படும் மனித உருவமானது 'ஆரியச்சக்கரவர்த்தி' என்றார்!

இவர்கள் இந்த நாணயத்தில் இடப்பட்டுக் காணப்படும் அனைத்து அடையாளங்களையும் ஆராயாது, சிலவற்றை மாத்திரம் வைத்து முடிவுக்கு எப்படி வந்தனர் என்பது விளங்கவில்லை. திது தருக்க ரத்யிலானது அல்ல.

அதுமாத்திரமல்ல, இந்த மனித உருவம் எமது ஆய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும் கூறுவதுபோல் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் அரசனான 'ஆரியச்சக்கரவர்த்தி' என்றால், அவனது தலையானது ஏன் நான்கு சம பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது? ஏன் யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னன் தனது வாய்க்கருகில் சங்கினை வைத்துள்ளான்? ஏன் அவன் தலையில் மூன்று பழகளாகவுள்ள தலையணியை அணிந்துள்ளான்?

மன்னைய ஆய்வாளர்கள் எவரும், கீக்கேள்விக்கான விளக்கங்களைக் கொடுத்திருக்க வில்லை.

மற்றைய புறத்தில், இவர்கள் கூறுவதுபோல் நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் காணப்படும் படுத்த நிலையிலுள்ள எருது 'நந்தி' யானால், இந்த நந்திக்கும், அதனாருகே வைக்கப்பட்டுள்ள மூன்று குற்றுக்களைக் கொண்ட நான்கு தொகுதிகளுக்கும் என்ன தொடர்பு? ஏன் 'நந்தி' குகும் அதன் தலைக்கு மேலே வைக்கப்பட்டுள்ள பிழை போன்ற அடையாளத்திற்கும், அதன் உட்புறமாக வைக்கப்பட்டுள்ள குற்றுக்கும் என்ன தொடர்பு? எருதானது 'செது' என்ற எழுத்துக்களின் மேல் வைக்கப்பட்டிருப்பதுடாக, அது என்னவாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றியும், அவர்கள் ஆராய்ந்து விளக்கியிருக்கவில்லை!

'சங்கு' ஆனது ஒனியையுப்பும் ஒரு சாதனமாகும். மேலும், சங்கினைக் கொண்டு எழுப்பும் ஓலியானது, எந்தவித கட்டுப்பாடுகளுமின்றி சகலருக்கும் அறிவிப்பினைச் செய்யும் ஒன்றாகும். ஆகவே, அந்த மனித உருவம் ஏதோவொன்றினை எந்தவித கட்டுப்பாடுகளுமின்றிச் சகலருக்கும் அறியக்கொடுப்பதையே, போதிப்பதையே, வாய்ருகில் வைக்கப்பட்டு உள்ள சங்கு அடையாளப்படுத்தமுடியும். இந்த நிலையில், இந்த மனித உருவம் எதனைச் சகலருக்கும் அறியக்கொடுக்கிறது. போதிக்கிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது.

ஆனால், இந்தக் குறிப்பிட்ட நாணயத்தினை 1877ஆம் ஆண்டுமூதல் ஆராய்ந்துள்ள ரைஸ் டேவிட்ஸ் முதல் 2000ஆம் ஆண்டுகளில் ஆராய்ந்துள்ள யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்கள் வரையானவர்கள், தமது நாணய ஆய்வில் கீக்கேள்வியை எழுப்பவேயில்லை, அதற்கு விடையைக் காண முற்பட்டிருக்கவில்லை.

ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், இந்த நாணயத்தினை முன்னைய, இன்றைய ஆய்வாளர்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய்ந்திருக்கவில்லை. அதில் காணப்படும் ஒவ்வொரு அடையாளமும் எதனையாவது அடையாளப்படுத்துகிறதா, இன்கையோ என்பதை ஆராய்ந்தறியவில்லை. நாணயத்தில் இடப்பட்டுள்ள மனித உருவம் உண்மையில் யாரை அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதை அறியவில்லை. ஆனால், அவர்கள் முடிவுக்கு வந்து, இந்த நாணயமானது யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னனான 'சிங்கை ஆரியன்' இனால் வெளியிடப்பட்டது என்றும், யாழ்ப்பாண இராச்சிய மன்னனின் உருவமே நாணயத்தில் இடப்பட்டுள்ளது என்றும் எமக்குக் கற்பித்து வருகின்றனர்.

'தொல்லியல்' என்பதை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுப்பட்டம் பெற்றவிடப் போதும், எமது பிராந்தியத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட நாணயம் ஒன்றினைச் சரியாக ஆராய்ந்து விளங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலையில்தான் நான் உள்ளேன்.

உண்மையைக் கூறினால், என்னைப் போன்ற ஏணையவர்களாது உண்மை நிலையும் இதுநான். யாழ்குடாவின் நாணயங்கள் பற்றி நாம் ஒருவித கற்பனாவாதத்தினுள்தான் வீழ்த்தப்பட்டு உள்ளோம். எமது நிலை இதுவாயின், சாதாரண தமிழ் பேசும் மக்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபமானது. அவர்கள் எமது ஊடகங்களில் வெளியாகும் கட்டுரைகளைப் படித்து, கற்பனையில் சஞ்சித்தவண்ணம் உள்ளனர்.

நான் பட்டப்படிப்பை முழுத்துவிட்ட நிலையில், இந்தக் கேள்விகளையெல்லாம் பகிரங்கமாகக் கேட்கமுடிகிறது.

இந்தக் குறிப்பிட்ட நாணயத்தில் இடப்பட்டுக் காணப்படும் அடையாளங்கள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வறையாவது அடையாளப்படுத்துகின்றவா? அடையாளப்படுத்தினால், எவற்றை? இந்த நாணயத்தில் இடப்பட்டுள்ள மனித உருவம் எவ்வரை அடையாளப்படுத்துகிறது? நாணயத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள 'செது' என்பதன் பொருள் என்ன? 'செது' எழுத்துக்களின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள எருது எதனை அடையாளப்படுத்துகிறது? இந்த நாணயம் உண்மையில் என்ன நாணயம்? என்பதை எவ்ராவது எனக்கும், என்போன்ற ஏணை தொல்பொருள், வரலாற்றுப் பட்டதாரிகளுக்கும், சாதாரண தமிழ்மக்களுக்கும் விளக்குவீர்களா? எம்மைக் கற்பனாவாதத்திலிருந்து மீட்டெடுத்துக்கொள்ள உதவுவீர்களா? ○

இணையாசிரியர்கள்,
'வெளிமிகலை'

அறிவியலில் என்னால் எதிர்நோக்கப்படும் பிரச்சினைக்கு உங்களாலும், ஆசிரியர் குழுவினாலும் விடைகளைக் கொடுக்கமுடியாது எனக் கருதினால், தயவு செய்து எது பகிரங்க வேண்டுகோளை 'வெளிமிகலை' சஷ்சிகையில் வெளியிட்டு, எனக்கும், ஏணையோருக்கும் உதவுவீர்கள் என நம்புகின்றன்.

- சங்குவேலி நந்தினி.

வளர்ந்து வரும் கல்விச் சுழுதாயத்தில் தேசிய வியாபார முகாமை நிறுவனத்தின் (NIBM) பங்களிப்பு

தேசிய வியாபார முகாமை
நிறுவனம் (NIBM), 1968இல் ஆண்டு

கைத்தொழில் மற்றும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி அமைச்சின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனம் கடந்த 43 வருடங்களாக தனது அளவிற்கிய சேவையை ஆற்றி வருவதுடன் இளைஞர் விவகார அமைச்சின் கட்ட ஆளுமை உடைய ஒரு அமைப்புமாகும். கொழும்பை தலைமையகமாகக் கொண்ட இந்நிறுவனம் தனது பிராந்தியக் கிளைகளை கண்டி, காலி, குருநாக்கலை ஆகிய பிரதேசங்களில் விரிவாக்கியினர்தான் தற்போது யாழ்ப்பாணத்திலும் தனது சேவையை விஸ்தரித்துள்ளது. இலங்கையின் முன்னணி வியாபார கல்வி நிறுவனமாகிய NIBM ஆனது பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்குழுவினால் (Universities Grant Commission), No 16 of 1978 Universities Act இன் கீழ் பட்டப்படிப்பினை வழங்கும் ஒரு நிறுவனமாக அங்கீராம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச ரத்தியிலும் அங்கீரிக்கப்பட்ட இதன் அளைத்துக் கற்கைநூறிகளும் மாறிவரும் நவீன உலகத்திற்கேற்ப வழிவழைக்கப்பட்டுள்ளன. NIBM ஆனது கற்கைநூறிகளை சொந்தமாகவும் வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்களுடன் கூட்டாக இணைந்தும் வழங்கிவருகின்றது. இக் கற்கை நெறிகள் அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தனம்.

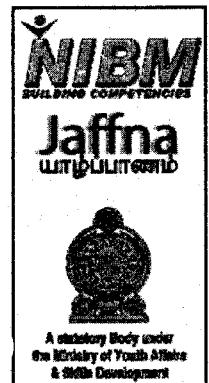
- ◆ Degree programmes
- ◆ Diploma programmes
- ◆ Certificate courses
- ◆ Foundation courses
- ◆ Workshops and seminars

மேலும் NIBM ஆனது விஞ்ஞான மாணிப்பட்டப்பினை University College Dublin, Ireland உடன் இணைந்து பின்வரும் துறைகளில் வழங்கிவருகின்றது.

❖ வியாபார முகாமைத்துவத்தில் விஞ்ஞான மாணிப் பட்டப்படிப்பு (BSc in Business Management).

- ◆ மனிதவள முகாமைத்துவம் (Human Resource Management).
- ◆ கைத்தொழில் முகாமைத்துவம் (Industrial Management).

க. தேவகி
விரிவுரையாளர்
NIBM யாழ்ப்பாணம்.

- ◆ விநியோக, திட்ட முகாமைத்துவம் (Logistic, Project Management)
- ❖ முகாமைத்துவ தகவல் தொழில்நுட்ப முறைமையில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டப்படிப்பு (BSc in Management Information System)
- அத்துடன் முகாமைத்துவப் பயிற்சி, அரசு மற்றும் தனியார் துறை நிறுவனங்களிற்கு ஒரோச்சனை சேவைகள், பாடசாலையிலிருந்து விலகிய மற்றும் வேலை தேடுவோருக்கான பயிற்சி போன்றனவற்றை வழங்கிவருகின்றது.
- உங்கள் எதிர்காலத்தையும், உயர்கல்வியைத் தொடர்வதற்கும் NIBM ஏன் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான சில காரணங்கள் :

- ◆ சர்வதேச தரத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்ட கற்கைநூறிகள். NIBMஇன் பட்டப்படிப்புக்கள் வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்களுடன் கூட்டு ணைந்து வழங்கப்படுவதுடன் பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக் குழுவினால் அங்கீரிக்கப்பட்ட கற்கைநூறிகளுமாகும். இது பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குத் தவறிய மாணவர்களிற்கும், பாடசாலையிலிருந்து விலகி யோருக்கும் ஓர் அறிய வாய்ப்பாகும்.
- ◆ கற்கைநூறியின் பயனுறுதித் தன்மை NIBM இளைஞர் விவகார அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் ஓர் முழுமையான அரசு முதல்தர நிறுவனமாகும். நீண்டகால அனுபவமுள்ள, நன்கு பிரசித்திபெற்ற NIBM இன் கற்கைநூறிகளுக்கு சர்வதேச ரத்தியிலும் முக்கியத்துவம் உண்டு.
- ◆ வேலைவாய்ப்பு NIBM ஒரு முதல்தர வியாபார கல்வி நிறுவனமாகவினாலும், வெளியேறும் மாணவர்களின் தரத்தினாலும் வேலைவாய்ப்பு நிச்சயமாகின்றது. சில பிரசித்திபெற்ற தனியார் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் NIBM இலிருந்து வெளியேறும் மாணவர்களையே வேலைக்கமர்க்கின்றன.
- ◆ NIBMஇன் வளங்கள் கல்வி, தொழில் தகமையில் அனுபவமுள்ள உள்ளக மற்றும் வெளியக விரிவுரையாளர்களின் கற்பித்தல் மற்றும் வழிகாட்டல்கள். புதும் வெளியீட்டு (Latest Edition) புத்தகங்களுடன் கூடிய வசதியினால் நூலகம் மற்றும் மாணவர்களிற்கான கலந்துரையாடல் வசதிகள் உடைய கட்டடம். நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட விரிவுரை மண்டபம், கணனி ஆய்வுகூடம் ஆகியவற்றை NIBM கொண்டுள்ளது.
- ◆ NIBMஇன் கலந்துரையாடல்களும் பயிற்சிப்பட்டறைகளும் பெரும்பாலான அரசு, தனியார் நிறுவனங்களுடைய தொழிலாளர்களிற்கு NIBM பயிற்சிப் பட்டறைகளை நவீன யுகத்திற்கேற்ப வழங்கி வருகின்றது. மேலும் வேலைத் தேடுவோருக்கும் வேலையில் ஸ்திரப்படுத்து வோருக்கும் NIBM பயிற்சிப் பட்டறைகளை வழங்கி வருகின்றது.

இத்தகைய பிரபல்ய நிறுவனமாகிய NIBM தற்போது யாழ் மண்ணில் கல்விச் சேவையினை பாரிய அளவில் நிலைநிறுத்துவதற்காக காலாடி எடுத்து வைத்துள்ளது. இது சிறந்த நவீன முறைமையிலான கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு யாழ் மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

II
வழு
III
நி
யை
IV
யை
து
வர்

சன்னாகம் சந்தைக்குவரும் மாட்டுவேண் டில் கள் சாரிசாரியாக வாழைக்குலைகளையும், வெற்றிலைகளையும், காபினூசு மரக்கறி வகைகளையும் ஏற்றிக்கொண்டு ஒன்றான்பின் ஒன்றாக வருவதைப் பார்க்க அலாதியாக இருக்கும். அனேகமாக புன்னாலைக்கட்டுவன் வீதியாலும், காங்கேசன்துறை வீதியாலும் வந்து சன்னாகம் சந்தியில் திரும்பி கந்தரோடை ரோட்டு வழியாக வந்து வண்டில் காலையுள் செல்லும். வண்டிற்காலை இப்போது பஸ்தரிப்பு நிலையமாக இருக்கும் இடத்திலும், நவீன் சந்தை இருக்கும் தீத்தின் மேற்குப்பகுதியின் ஒரு பகுதியிடம் சேர்ந்து இருந்தது. வண்டில்கள் வண்டிற் சாலைக்கு வந்தவுடன் வண்டிற் சொந்தக்காரர்களும் தீற்கு என்று இருக்கும் கூலி ஆட்களும் காபினூசு மரக்கறி வகைகளுக்குரிய சந்தைப்பகுதிக்கு கொண்டு செல்வர். அங்கு தரகர் மூலம் காய்கறிகள் சில் லறை வியாபாரிகளுக்கும், வெளியூர் வியாபாரிகளுக்கும் விற்பனை செய்யப்படும். விழியற்காலை மூன்றாறை மணியளவில் சந்தை திறக்கப்பட்டுவிடும்.

விழியற்காலை நான்கு மணியிலிருந்து காலை எட்டுமேணி வரை வண்டில்கள் வந்தவண்ணமும் காய்கறி, வாழைக்குலை, வெற்றிலை இறக்கி முழுத்த வண்டில்கள் திரும்பிப்போவதுமாக இருக்கும். பிரதேசம் ஒரே வண்டில் மயமாகவே இருக்கும். சில விவசாயிகள் தங்கள் சைக்கிள்களிலும் காய்கறிகளை ஏற்றிவருவதுண்டு. வெற்றிலைகள், வாழைத்தாரில் அழகாக வரிசையாக அடுக்கிக்கட்டிச் சிப்பம் சிப்பமாகக் கொண்டுவேருவார்கள். அந்தச் சிப்பங்களைப் பார்க்க அழகாக இருக்கும். பன்னாலை, கொல்ஸங்கலட்டி, கிளாலை, மாவிட்டபுரம் முதலிய இடங்களிலிருந்து வெற்றிலையும், ஏழாலை, புன்னாலைக்கட்டுவன், வசாவிளான், குப்பிளான், உரும்பிராய், புதுதூர், நீர்வேலி, சிறுப்பிட்டி முதலிய இடங்களிலிருந்து காய்பிஞ்சு மரக்கறிகளை வாழைக்குலைகளும் சன்னாகம் சந்தைக்கு விற்பனைக்குக் கொண்டுவருவார்கள்.

வாழைக்குலைகளைச் சந்தைக்குக் கொண்டு வந்தவுடன் பெரும் குலைகள் கொழும்புக்கு ஏற்றும் வியாபாரிகளினால் வாங்கப்படும். ஒவ்வொரு வியாபாரியிடமும் நாலு. ஐந்து கூலிகள் இருப்பார்கள். இவர்கள் அழகான வெள்ளைப்பிடி போட்ட பிரித்தானியாவில் உற்பத்தி செய்த ஷெப்லிடு மேசைக்கத்திகள் வைவத்திருப்பார்கள். வாழைக்குலைகள் வாங்கியவுடன் வாழைக்குலையின் தாரின் ஒருசிறு பகுதியைச் சீவுவார்கள். பெயரை கத்தரிப்பு நிறுத்தில் எழுதும் பெள்ளிலால் எழுதிவிடுவர். பின்னர் அவர்களின் கூலிகள் வாங்கிய வாழைக்குலைகளை அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிய இடத்தில் கொண்டு போய் அடுக்குவார்கள். அங்கு பெண்கள், கொண்டுவேந்த வாலைக்குலைகளை வாழை இலைச்சருகு மூலம் நன்றாகச் சுற்றிப் பொதி செய்து விடுவார்கள்.

கூ. திருச்சிசல்வம்

இப்படியே கொழும்புக்கு ஏற்றும் வியாபாரிகளுடைய ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் வாழைக்குலைகள் அழகாக நிபிர்த்தி நிலத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கும். இப்படியே வாங்கிச் சேர்த்த வாழைக்குலைகள் அழகாக வாழை இலை சருகுகளால் நன்றாகப் பொதி செய்து வைக்கப்பட்டு இருக்கும். பின்னர் லொறிகள் மூலம் இந்தப் பொதி செய்த வாழைக்குலைகள் கொழும்புக்கு ஏற்றிச் செல்லப்படும். அப்போது கொழும்புக்கு ஏற்றும் பிரபல வியாபாரிகளாக ஏழாலை - தீராசா, சன்னாகம் - வல்லிபுரம், சன்னாகம் - தீர்த்தினாசிங்கம், அவர் தம்பி சன்னாகம் - மகாலிங்கம் முதலியோர் இருந்தனர்.

ஒவ்வொருவருடைய வாழைக்குலைகளும் ஜந்து முதல் பத்து லொறிகளில் ஏற்றப்பட்டு கொழும்பு கொண்டு செல்லப்படும். சந்தைக்கு கொண்டு வந்து இவர்களால் கொள்வனவு செய்யப்பட்ட வாழைக்குலைகள் சருகு மூலம் சிப்பமாகக் கட்டி மூடிய மாலை ஒழுமணி வரை செல்லும். அதன் பின்னரே கொழும்பு முகவர்களின் லொறிகள் வந்து இதனைக் கொழும்புக்கு ஏற்றிச் செல்லும்.

சில்லறை வியாபாரச் சந்தை காலை ஆறு மணிக்குத் தொடங்கிப் பிற்பகல் இரண்டு மணி வரை நடக்கும். பெரிய சில்லறை வியாபாரிகள் சாமான்களை விற்றுவிட்டுக் காலை ஒன்பது மணிக்கு வீடுக்குச் சென்று விடுவார்கள். இவர்கள் அனேகமாக விவசாயிகள். அதன் பின் தங்கள் தோட்டத்திற்குச் சென்று தோட்ட வேலைகள் செய்வார்கள். வெற்றிலைக் கடையில் கிட்டத்தட்ட இருபது பெண்கள் வியாபாரம் செய்வார்கள். வெற்றிலைக் கடை பார்க்க அழகாக இருக்கும். நிலத்தில் கடகங்களில் வெற்றிலையை அடுக்கி வைத்து அதன்மேல் தட்டில் வெற்றிலைகளை விரித்து வைத்துத் தரப்படுத்தி வெற்றிலையை விற்பார்கள். நிலத்தில் இருந்தபடியே தான் விற்பார்கள். வெற்றிலைச் சந்தை அனேகமாகக் காலை ஏழுமணிக்குள் முழந்துவிடும். கொண்டுவரும் வெற்றிலைச் சிப்பங்கள் தரகர் மூலம், சில்லை வியாபாரிகளுக்கும் வெளியூர் வியாபாரிகளுக்கும் விற்கப்படும். இங்கிருந்து வெற்றிலை சாவக்கேசுரி, கொடிகாமாம், யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, நெந்லிய முதலிய இடங்களுக்கு வெளியூர் வியாபாரிகளினால் கொண்டு செல்லப்படும் அனேகமாக பஸ்களிலும், லொறிகளிலும், மாட்டுவேண்டிகளிலும் கொண்டு செல்லப்படும்.

இதே மாதிரி மரக்கறிக்கடையிலும் மரக்கறிகளை நிலத்தில் பரப்பிவைத்தே குந்தியிருந்தோ நின்றோ சில்லறை வியாபாரிகள் விற்பார்கள். வெளியூர் ஆட்களும், தங்கள் தேவைக்கு மரக்கறிகளை வாங்கிச் செல்வார்கள். மரக்கறிக் கடையில் எந்தநேரமும் சத்தமும், தூஷணவார் ததைகளும் தாராளமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். இதனால் இவர்களிடம் சாமான்களை விலை குறைத்து ஒருவரும் கேட்கமாட்டார்கள். அப்படிக்கேட்டால் படு தூஷணை வார்த்தைகள் வெளிவரும். ஆண்கள் மாத்திரமில்லை வென்று வியாபாரிகளும் தாராளமாகத் தூஷணை வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவர்.

சந்தைக்குள் சிறு, சிறு கடைகள் இருந்தன. அதில் காண்டியென் கடை, பெருமாள் கடை பிரபலம் வாய்ந்தவை. விழியற்காலை மூன்று மணிக்கு இவர்கள் கடைத்திருந்து வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கி விடுவேர். அந்தக்காலத்தில் மின்சாரம் இல்லாத காலத்தில் பெற்றோமாகஸ் என்னும் மண்ணெண்ணெண் விளக்கைக்

கடையில் ஏற்றி வியாபாரம் செய்வார்கள். அவர்கள் சாமான்களை நிறுத்துப் பேப்பரில் இயந்திர வேகத்தில் கட்டுவார்கள். கணைக்காமல் அவர்கள் அவ்வளவு சுறுசுறுப்பாகச் சாமான்களைச் சுறை கட்டி விவசாயிகளுக்குச் சாமான்களைக் கொடுத்து நேரத்துக்கு அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்புவார்கள்.

சந்தை முழுக்க பெற்றோமாக்கள் விளக்குகளாலும் அரிக்கன் லாம்பு விளக்குகளாலும் நிறைந்து இருக்கும். பார்க்க மிகவும் அழகாக இருக்கும். தமது காய்கறிகளை விற்றுப்பணமாக்கி வீட்டுக்குத் தேவையான பொருட்களைக் காண்பென், பெருமாள் கடைகளிலும் வாங்கிக் கொண்டு விழியுமின் தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று விடுவார்கள்.

மீன் கடை அனேகமாக காலை எட்டுமணிக்குத் தொடாஸ்கி மாலை ஆறுமணி மட்டும் மீன்கள் வந்தபடியே இருக்கும். இங்கும் மொத்தமாகவரும் மீன்கள் வெளியிர் வியாபாரிகளால் வேண்டப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்படும். சில்லறை வியாபாரிகள் மீன்களை வாங்கி வாடிக்கையாளர்களுக்கு விற்பார்கள். மீன் கடையிலும் தூஷணை வார்த்தைகளும், கெட்ட வார்த்தைகளும் அந்தக்காலத்தில் சர்வசாதாரணமாகப் புழங்கும்.

சன்னாகம் சந்தியில் மூன்று மூலைக்கடைகள் இருந்தன. வடமேற்கில் ஆ.மு. சுப்பிரமணியம் பலசரக்குக்கடையும், வடகிழுக்கில் இந்திரபவன் கூல்பார் கடையும், தென்கிழுக்கில் சி.நா. கந்தையாவின் பேப்பர்க்கடையும் பிரபல்யம் வாய்ந்த கடைகள். கந்தையா கடையில் வீரகேசரி, தினகரன், டெயிலிநியூஸ் பத்திரிகைகளும், கல்கி, குழுதம், ஆனந்தவிகடன், கல் கண் டு முதலிய சஞ்சிகைகளும் பெருமளவில் விற்பனை செய்யப்பட்டு வந்தன. அத்துடன் வெற்றிகளை, பாக்கு, பீடா, சோடா, சுருட்டு, சிகரட், பீஷ, பிரம்பத்தடி முதலியனவும் விற்கப்படும். கந்தையாவுக்கு குழுதம், கல்கி, ஆனந்தவிகடன் சஞ்சிகைகள் பெரியளவில் நேரடியாக இந்தியாவிலிருந்து வந்தன. கந்தையா பஞ்சாஸ்கத்திலுள்ள எல்லா விரதங்களையும் பிழிப்பார். மத்தியானம் அனுப்பானம் எல்லாம் பார்த்து சாப்பிட மாலை நான்கு மணியாகவிடும். அதுமட்டும் கடைக்கு வருபவர்களிடம் ஏற்று விழுந்து கோபிப்பார். மறியாதையில்லாமல் பேசுவார். யாரும் அவற்றைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. பெரியளவில் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் விற்பதனால் கடை எந்தநேரமும் ஜே ஜே என்று இருக்கும்.

இந்திரபவன் கூல்பார் பிரபலமான கடை குளிர்பானாஸ்கள் மாத்திரமின்றி காப்புச்சாமான்களும் பெரியளவில் விற்பனை நடக்கும். சற்று நாகரிகமான கடை. ஆ. மு. சுப்பிரமணியம் கடை பெரிய பலசரக்கு விற்பனைக்கடையாகும். இந்தக்கடைக்குச் சொந்தமாக கொறியியும், டெலிபோனும் இருந்தன. பெரிய அளவில் விற்பனை நடைபெறும். இதனை ஆ.மு. சுப்பிரமணியமும் அவரது சகோதரர்களும் வெற்றிகரமாக நடத்திக்கொண்டிருந்தனர். சந்தியின் தென்மேற்கு மூலையில் பஸ்தரிப்பு நிலையம் இருந்தது. அங்கு இரண்டு பெரிய அரளி மரங்களும், ஒரு அரசுமரமும் நிழலைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன. பஸ்தரிப்பு நிலையத் தெற்கு எல்லையில் மூன்று சர்பத்கடைகளும் மேற்கு எல்லையில் ஐங்கு தேவைக்கடைகளும் இருந்தன.

பஸ்தரிப்பு நிலையத்துக்கு வருபவர்கள் பஸ்வரும் வரை காத்து இருப்பார்கள். அனேகமாக எல்லோரும் காலை மதித்துக் குந்தி இருப்பார்கள். ஒரு சில பழத்த மனிதர்கள் நின்றபடி பஸ்ஸாக்காகக் காத்திருப்பார்கள். முழுவதும் ஆண்களே கூடுதலாக இருப்பார்கள். ஓன்று அல்லது இரண்டு பெண்கள் பஸ்ஸாக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அனேகமாக எல் லோரும் வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். சிலர் புகையிலையை மாத்திரம் சப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள். பின்னர் 1956ஆம் ஆண்டளவில் ஒரு பஸ்தரிப்புமட்டம் ஓன்று கட்டப்பட்டது. அதில்தான் முதன்முதலில் இருக்கும் வசதி இருந்தது. தட்டி பஸ்கள் புத்தாரில் இருந்து சாங்கானைக்கும், நல்ல பஸ்கள் யாழிப்பானைம், கீரிமலை முதலிய இடங்களுக்கு ஓடன். பருத்தித்துறை, மானிபாய் சேவையும் இருந்தது. இதனைப் பருத்தித்துறை பஸ் கூட்டுறவுச்சங்கம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது. மற்ற எல்லா பஸ்களும் வட இளங்கை சென்றால் பஸ் கம்பனிக்குச் சொந்தமானவை.

ஓராவுக்கு சிறந்த பஸ் சேவை நடந்து கொண்டிருந்தது. பஸ்களின் மேலும், உள்ளும் பஸ் சாமான்கள், பொதிகள் ஏற்றிவிரப்படும். பஸ் கொண்டக்டர் கொடுக்குக் கட்டிக் கொண்டு பஸ்ஸின் மேல் ஏறிச் சாமான்களை ஏற்றி இறக்குவார்.

சாமான்கள் விரைவாக ஏற்றப்பட்டு, இறக்கப்படும். கிட்டத்தட்ட ஜம்பது பஸ்கள் லைங்கை பஸ் கொட்டபனிக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. மாவிட்டபுரம் தேர், தீர்த்தத்திருவிழாக்களுக்கு ஒடி உழைத்த பணத்தில் ஓவவொரு வருடமும் மூன்று அல்லது நான்கு பஸ்கள் புதிதாக வாங்குவார்கள். பஸ்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் மல்லாகம் பஸ் கொம்பனி கராஜ்சில் திருத்தப்படும். அங்கு ஜந்துக்கு மேற்பட்ட மெக்கானிக்மார் வெகுவிரைவாக பஸ்களைத் திருத்தி நேரத்துக்கு ஓடவிட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

மல்லாகம் பஸ் கொம்பனியின் மனேசுச்சர்களாக முதலில் திருவாளர் இராசாவும், பின்னர் ஜயாக்கோன் என்ற புறந்தெர்க்கு செல்லத்துறையும் இருந்தார்கள். இவர் மனேசுச்சராக இருந்த காலத்தில் மல்லாகம் பஸ் கொம்பனி பஸ்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் தேசிய மயமாகக் கப்பட்டது. இதில் மிகவும் சோகமானது என்னவெனில் அனேகமாக எல்லா பஸ்களும் புதிதான பஸ்கள். அத்தனையும் வருடாவருடம் மாவிட்டபுரக் கந்தசாமி கோயில் தேர்த்திருவிழாவுக்கும், தீர்த்தத்திருவிழாவுக்கும் இரவு, இரவாக ஒடி உழைத்த பணத்தினால் வேண்டப்பட்டவை. அத்தனையும் சாரதிகளாலும், கொண்டக்டர்களாலும் கஸ்டப்பட்டு, நித்திகர முழுத்து உழைப்பில் வாங்கப்பட்ட பஸ்களாகும். புரோக்டர் செல்லத்துறைக்கு ஜயாக்கோன் என்ற பெயர் வருவதற்குக் காரணம் அவர் சிறு பையனாக இருந்தபோது யாரோ வெள்ளைக்காரர்த்துரை ஒருவர் தனது ஏறு குதிரையில் ஏறி இருந்து கொண்டு, சிறிய குதிரைச் சுவுக்கால Hey gone, Hey gone என்று அடித்துக் குதிரையை ஓடச்செய்ததைப் பார்த்துவிட்டார். இதில் நடந்தது போல தானும் தென்னம் மட்டையில் ஏறி இருந்து கொண்டு, சிறிய குதிரைச் சுவுக்கால Hey gone, Hey gone என்று அடித்துக் குதிரையை ஓடச்செய்ததைப் பார்த்துவிட்டார். இதில் நடந்தது போல தானும் தென்னம் மட்டையில் ஏறி இருந்துகொண்டு, மற்றைய நண்பர்கள் இழுக்க, மட்டை நகரத்தொடாஸ்கும் போது இவரும் ஒரு தடியினால் Hey gone, Hey gone என்று சொல்வாராம். இத்தனைக் கேட்ட இவரது சிறுவயதுத் தோழர்கள் Hey gone, Hey gone என்று சொல்வாராம். இத்தனைக் கேட்ட இவரது சிறுவயதுத் தோழர்கள் Hey gone, Hey gone என்று சொல்வாராம்.

என்ற பெயராக மாற. உண்மைப்பெயர் சொல்லி அவரை அழைப்பது நின்று விட்டது. அந்தக்காலத்தில் ஆண்கள் வேட்டி, சால்வைகள் அணிவார்கள். சேட் போவேது மிகச்சிலரே, இளம் சுந்தியினர் மாத்திரம் சேட்டும் சாரமும் அல்லது சேட்டும் வேட்டியும் அணிந்திருப்பத்.

வயது முதிர்ந்தோர் நாற்பத்து ஐந்து வயதுக்கு மேற்பட்டோர் வேட்டியும், சால்வையும், அல்லது சாரமும், சால்வையும் அணிந்திருப்பார்கள். பத்தவர்கள், உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் வேட்டி அணிந்து சால்வையினால் உடலையும் போர்த்தியிருப்பார்கள்.

அனேகமாக வயது முதிர்ந்தவர்கள் Walking stick (வாக்கிஸ் ஸ்டிக்) கொண்டு நடப்பார்கள். உத்தியோகத்துறை, பெரிய அந்தஸ்தில் இருப்பவர்கள் Walking Cane (வாக்கிஸ் கேன்) பாவிப்பார்கள். இதன்மூலம் தங்கள் அந்தஸ்தை வெளிக்காட்டிக் கொள்வர். காலில் செருப்பு அல்லது மிதியடிக்கட்டை என்ற மரத்தாலான செருப்பு போன்ற ஒரு காலனியைப் பாவிப்பார்கள். அனேகமாக மாரி, மழை காலத்தில்தான் மிதியடிக்கட்டை பாவனை கூடுதலாக இருக்கும். வயது முதிர்ந்தவர்கள் வெற்றிலை பாக்குப் புகையிலை பாவித்தல், சுருட்டுக் குதித்தல் முதலிய பழக்கம் எல்லாரிடமும் இருந்தன. ஆண்களைப் போலவே பெண்களுக்கும், வெற்றிலை பாக்கு புகையிலை போடுதலும், சுருட்டுக் குதித்தல் பழக்கமும் இருந்தன. சிகிரர்ட் பாவனை, பீடிப்பாவனை இளம் மட்டத்தினரிடமும், பழித்த அந்தஸ்து உள்ளவர்களிடமும் இருந்தன. பழித்தவர்களும், மேஜ்டட்டு வர்க்கத்தினர் சிலரிடம் சுங்கான் புகைக்கும் பழக்கம் இருந்தது. பெண்களும் சர்வசாதாரணமாக பலர் முன்னிலையில் சுருட்டுப் புகைப்பார்கள். பெண்கள் வெளியில் வருவது மிகவும் குறைவு. உறவினர்கள் வீட்டுக்கும், கோயில்களுக்கும் மாத்திரம் போவதற்கு வெளியில் வருவார்கள். கல்யாணம் முடிக்காத பெண்கள் ஒருபோதும் வெளியில் வருமாட்டார்கள். அவர்கள் வெளியில் செல்வதற்கோ, கோயிலுக்குச் செல்வதற்கோ சமூக அனுமதியில்லை.

அரசாங்க உத்தியோகத்தர் தமது உத்தியோக வேலைக்குப் போகும்போது மாத்திரம் காற்சட்டை, சேட், ரை, கோட் அணிந்து செல்வர். மற்றைய வேலைகளில் வேட்டியும், சேட்டும் அல்லது சால்வையும் அணிந்து வெளி செல்வார்கள். தார இடங்களுக்குச் செல்வதானால் வாடகைக்கார் பிழத்துச் செல்வார்கள். இது ஒரு சமூக அந்தஸ்து சம்பந்தமானது. தேவையில்லாமல் யாரும் தெருவுக்கோ, கடைக்கோ செல்லும் பழக்கம் அக்காலத்தில் இல்லை. இதனால் வீதிகளில் சனப்பிளக்கம் குறைவாகவே இருந்தது. எல்லோருக்கும் வீடுகளிலும், வயல், தோட்டங்களிலும் வேலைகள் பெருமளவில் இருந்தன. வீடுகளைப் பராமரிப்பதிலும் வீடில் இருக்கும் ஆடு மாடுகளைப் பராமரிப்பதிலும் அவர்கள் நேரங்களைச் செலவளிப்பார்கள். பெண்கள் வீட்டைச் சுத்தம் செய்வதிலும் சாணியால் நிலத்தை மெழுகுவதிலும் தங்கள் சமையல் நேரத்தைத் தவிர்ந்த நேரங்களைச் செலவளிப்பார்கள்.

(நினைவுகள் தொடரும்..)

சென்ற தீழ் தொடர்ச்சி:

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முழுதுகலில்

ஈடுத்துறிஞர் செல்வாக்கு

- 2ம் பகுதி

3. தமிழ் வரலாறு

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவரான வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளையின் தமிழ் வரலாறு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதும் முயற்சியில் இன்னொரு முக்கிய கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. 1920கிலே வெளிவந்த இந்நாளின் முக்கியத்துவம் பெருமளவிலே பேசப்படவில்லையென்றே கூறலாம்.

இந்நால்

1. பாடையியல்	2. இலக்கணவியல்
3. இலக்கியவியல்	4. ஓழிபியல்

ம.பா. மகாலிங்கசீவம்

ம.பா. பாலமுரளி

என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. இப்பகுபாடு சபாபதி நாவலரின் தீராவிப்பிரகாசிகையிலுள்ள பாகுபாட்டைப் பெரும்பாலும் பின்பற்றியதாக உள்ளது. பாடையியல் என்னும் பகுதியில் தமிழ் பாலையின் உற்பவம், தெயவுப் பழைமை, மாட்சி என்னும் மூன்று விடயங்கள் விளக்கப்பட்டு உள்ளன. இப்பகுதியில் காலரக்கால் அம்மையார், திருமூலர் ஆகியோர் கடைச்சங்க காலத்தவர்களுக்குவும் திருநாவுக்கரசர், சம்பந்தர், சுந்தர், சேரமான் பெருமான் நாயனார் ஆகியோர் அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தவராகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இலக்கணவியலிலே தமிழ்மொழியில் எழுந்த இலக்கண நால்களான அகத்தியம், தொல்காப்பியம், தொல்காப்பிய உரைகள், தொல்காப்பியப் பாயிர தீரையார்களவியல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, யாப்பருங்கல விளக்கம், வெண்பாப்பாட்டியல், தொன்னால் விளக்கம், இலக்கணச் சுருக்க விளாவிடை என்பன பற்றிய அறிமுகங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நாளின் உயிர்த்துடிப்பான பகுதியாகவும் முக்கியத்துவத் துக்குக் காரணமான பகுதியாகவும் உள்ளது. இலக்கியவியல் என்னும் மூன்றாவது பகுதியாகும். இங்கு பின்வரும் ஒழுங்கிடை (காலவரன் முறையில் அல்ல) இலக்கியங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1. திருமுறை இலக்கியம், சமய இலக்கியம்

திருமுறை இலக்கியத்தினுட் பண்ணிரு திருமுறைகள் பற்றிய விளக்கமும் சமய இலக்கியத்தினுட் பெரியபூராணம், திருப்புகழ், திருக்குறள், மெய்கண்ட சாத்திர நால்கள் பற்றிய விளக்கமும் தரப்படுகின்றன.

2. காவிய இலக்கியம்

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி என்பவற்றுடன் சிறு காப்பியங்கள் ஜந்து நூட்டம் என்பன பற்றிய தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஈழத்துக் காவியமான இருகுவச்சமும் சேர்க்கப்பட்டு உள்ளது.

3. கடைச்சங்க இலக்கியங்கள்

4. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நால்கள்

5. இதிகாச இலக்கியம்

கம்பராமாயணத்தைக் காவியத்தினுட் சேர்க்காமல் பாரதத் துடன் இதிகாசத்தினுட் சேர்ப்பது குறிப்பிட்டத்தக்கதாகும்.

6. புராண இலக்கியம்

இப்பகுதியிலே தமிழகப் புராணங்களுடன் ஈழத்திலே இயற்றப்பட்ட பல புராணங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. வண்ணொர்பண்ணைக் கணேச பண்டிதரின்

வீராணம், சபாபதி நாவலரின் சிதம்பர சபாநாதர் புராணம், வட்டுக்கோட்டை பிரமாண் நா. சிவசப்பிரமணீய சிவாச்சாரியரின் கந்தசட்டப்புராணம் வீவரால் அச்சிடப்பட இருந்த தென்கோயிற் புராணம். விநாயக சட்டப் புராணம். தேவி நவராத்திரி புராணம் ஆகிய ஈழத்தவர் இயற்றிய புராணங்கள் பற்றி இங்கு கூறப்பட்டுள்ளன.

7. பல்வகைப் பிரபந்தங்கள்

இப்பகுதியில் பரணி, கோவை, பின்னைத்தமிழ் முதலிய பல பிரபந்த வடிவங்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கு ஈழத்து இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சேனாதிராச முதலியாரின் நல்லை வெண்பா, திருஞனசம்பந்த உபாத்தியாயின் கதிர்காமவேலன் திருவருட்பா, சின்னத்தமிப்புலவரின் பிரபந்தங்கள் என்பன பற்றி அவர்க் கூறும் கருத்துக்களும் பாடல் உதாரணங்களும் இக்கருத்துக்கு ஆதாரங்களாகின்றன. சபாபதி நாவலர் தமது நூலில் ஈழத்து இலக்கியமான இருக் கல்க்கதை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்ட நிலையில் பொதுவான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுள் ஈழத்து இலக்கியங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆராயும் மரபை ஆரம்பித்து வைத்தவர் வித்துவான் ச. பூபாலின்னையே எனலாம்.

நூலின் இறுதிப் பகுதியான ஓழியியல் என்னும் பகுதியில் ஈழத்துச் சோதிட, வைத்திய நூல்கள் பற்றிய விளக்கங்களும் தற்பட்டுள்ளன. எனவே தமிழிலக்கிய வரலாற்றினுள் சோதிட, வைத்தியத்துறை சார்ந்த அறிவியல் நூல்களை முதன் முதலிற் சேர்ந்தவரும் பூபாலின்னையே.

அவரது வடமொழிப் புலமையையும் ஒப்பியல் அறிவையும் நூலின் பல இடங்களிலும் காண முடிகின்றது. ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களில் ஒன்றான யசோதர காவியம் பற்றி.

“இது வாதிராஜ முனிவரால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்ட ‘யசோதர சரித்திரம்’ என்னும் காவியத்தைத் தமுவித் தமிழிலே ஒரு ஜெனர் (பெயர் புலமையில்லை) பாடிய நூல். வடமொழிக் காவியத்தில் நான்கு சருக்கங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட 296 சலோகங்களும் தென்மொழிக் காவியத்தில் ஐந்து சருக்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட 320 செய்யட்களும்ள்ளன.

வடமொழி யசோதர சரித்திரத்துச் சலோகங்களையும், தென்மொழி யசோதர காவியத்துச் செய்யட்களையும் ஒன்றோடான்று ஒருங்கு வைத்து ஒப்பு நோக்குங்கால் அவ்விரண்டிலும் பொருள் வேறுபாடு காணப்படவில்லை” என்று கூறிவிட்டு வடமொழிக் காவியச் செய்யட்களையும் மொழிப் பெயர்ப்புக்களையும், தமிழ்க்காவியச் செய்யட்களையும் அருகருகே தந்து ஒப்பிட்டுக் காட்டுமீட்தில் அவரது ஒப்பியல் நோக்குச் சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றது.⁹

இத்தகு சிறப்புகள் மிகக் பூபாலிப்பின்னையின் தமிழ் வரலாறு பொதுவான தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றியோ ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு பற்றியோ ஆய்வு செய்தவர்களிடையே போதிய கணிப்பைப் பெறவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது. இந்நூல் பிர்காலத்திற் கிடைக்காமல் போனமையும் திற்குக் காரணமாகலாம். ஈழத்துப் புலவர் சரித்திரங்களும், இலக்கிய வரலாறுகளும் மீள்பதிப்புச் செய்யப்படும் கிண்ணறை குழலில் இந்நாலும் மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும்.

4.3 சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் காலப்பகுப்பு

தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஈழத்திய ஈழத்தறிஞர்கள் தமது இலக்கிய வரலாற்றைத் தமிழகத்தை ஆடசி செய்த ஆடசியாளர்கள், அவ்வக்காலங்களிலே செல்வாக்குடன் இருந்த நிறுவனங்கள், முக்கியத்துவம் பெற்ற பாடுபொருள் என்பவற்றின் அடிப்படையிற் பல்வேறு கால கட்டங்களாக வகுத்துள்ளனர். 1856இலே

வெளிவந்த A comparative Grammar of the Dravidian Languages என்றும் தமது நூலிலே கால்டுவெல் முன்வைத்த காலப்பகுப்பே தமிழிலக்கிய வரலாறு தொடர்பான முதலாவது காலப்பகுப்பாகக் கருதப்படுகின்றது.

இத்தன அடுத்து ஈழத்தறிஞரான சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தமது வீர்சோழியம் பதிப்பின் (1881) முன்னுரையில் கால்டுவெல்லில் இருந்து வேறுபட்ட காலப்பகுப்பொன்றை முன்வைத்தார். அவரது காலப்பிரிவுகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன.

1. அபோத காலம் :- வரிவடிவின்றி ஒவி வடிவ மாத்திரமாய்த் தமிழ் நிகழ்ந்த காலம். இது அகத்தியர்க்கு முன் சென்ற காலம்.
2. அகூர காலம் :- அகத்தியரால் நெடுங்கணக்கு ஏற்பட்டது முதல் அகத்தியம் நிறைவேறுவது வரைக்குஞ் சென்ற காலம். தமிழக்கு ஆதியிலக்கிய காலம்.
3. இலக்கண காலம் :- அகத்தியரது மாண்ணக்கரகள் பன்னிருவரும் தத்தம் பெயரால் வேறு வேறிலக்கணமும் அனைவரும் ஒருங்கு பறப்பொருட் பன்னிரு படலமும் எழுதிய காலமாகும்.
4. சமுதாய காலம் :- இது மதுரைச் சங்கத்தார் காலமாகும். மூன்று சங்கத் திறகும் காலம் பதினாயிரம் வருஷமென்ப. உக்கிரப் பெருவழுதி காலத்திலே (தி.மு 120வரை) சங்கத்தார் தம் நெறி விளக்கினபோது தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாராலும், ஒளவை, இடைக் காடராலும் அவமானப்பட்டுக் கர்வ பங்கமடைந்து அத்தோடு சங்கமும் முடிய ஏதுவாயிற்று. சங்கத்து அரங்கேறியவற்றுள் தேவர் குறுளே கடைசியானது.
5. அநாதர காலம் அல்லது புத்தர காலம் :- கடைச்சாக்கம் அழிந்த பின்பு ஏறக் குறைய 200 வருடங்கள் தமிழ் ஆதாரவற்றிருந்தது.
6. சமணர் காலம் :- இவர்களிடம் தமிழ் பரிபாலனம் பெற்றது. ஏற்குறைய 300 வருடம். சிந்தாமணி, வீர்சோழியம் தோன்றிய காலம்.
7. இதிகாச காலம் :- அப்பால் முன்பின் 800 வருடம் கொண்ட காலப்பிரிவு. கைநடத்தம், பாரதம், இராமாயணம். இருகுவம்சம் என்பன தோன்றிய காலம். வடமொழியிலிருந்து புராணம் இதிகாசம், சமய சாஸ்திரம், தலமானமிடல், கணிதம், சோதிடம் முதலாயின தமிழிற் பெருமளவு இடம்பெற்ற காலம். தீவரராமன், புகழேந்தி, ஒட்டகக்கத்தர், கம்பர், அம்மிகாபதி, தமிழ்த்தண்டி, வில்லித்துராரார், வரந்தருவர், கச்சியப்ப சுவாமிகள், சேக்கிழார், அரச�ேசு செக்காச்சேகரர் முதலிய தமிழ் வல்லோர் தலைவரப்பட்ட காலம்.
8. ஆதீன காலம் :- சித்தாந்த சமய சாஸ்திரங்கள், கோவிற்புராணம், இலக்கணக்கொத்து, நன்னால் வருந்தி தொலைப்பி விருத்தி கூத்திரி விருத்தி, காஞ்சிபுராணம், திராவிடம் மகாபாலியம் முதலாயின் தமிழிற் பெருமளவு இடம்பெற்ற காலம். தீவரராமன், புகழேந்தி, ஒட்டகக்கத்தர், கம்பர், அம்மிகாபதி, தமிழ்த்தண்டி, வில்லித்துராரார், வரந்தருவர், கச்சியப்ப சுவாமிகள், சேக்கிழார், அரச�ேசு செக்காச்சேகரர் முதலிய தமிழ் வல்லோர் தலைவரப்பட்ட காலம்.

எனச் சி.வை. தாவின் காலப்பகுப்பு அமைகின்றது. அவர் குறிப்பிடும் சமுதாய

காஞ்சிபுராணம், நெறிவிடம் மகாபாலியம் முதலாயிவற்றின் காலம். குமர

குருபரசுவாயிகள், வைத்தியானத் நாவலர். குகை நமச்சிவாயர், ஞானப்பிரகாச

சுவாயிகள் பரஞ்சோதி முனிவர் முதலாயிவற்றின் வாழ்ந்த காலம்.¹⁰

எனச் சி.வை. தாவின் காலப்பகுப்பு அமைகின்றது. அவர் குறிப்பிடும் சமுதாய

காஞ்சிபுராணம், நெறிவிடம் மகாபாலியம் முதலாயிவற்றின் காலம். குமர

குருபரசுவாயிகள், வைத்தியானத் நாவலர். குகை நமச்சிவாயர், ஞானப்பிரகாச

சுவாயிகள் முதலாயிவற்றின் காலம். குமரகுருபரசுவாயிகள் வாழ்ந்த காலம்.

எனச் சி.வை. தாவின் காலப்பகுப்பு அமைகின்றது. அவர் குறிப்பிடும் சமுதாய

காஞ்சிபுராணம், நெறிவிடம் மகாபாலியம் முதலாயிவற்றின் காலம். குமர

குருபரசுவாயிகள், வைத்தியானத் நாவலர். குகை நமச்சிவாயர், ஞானப்பிரகாச

சுவாயிகள் முதலாயிவற்றின் காலம். குமரகுருபரசுவாயிகள் வாழ்ந்த காலம்.

எனினும் பின்வந்த தமிழாயவு அறிஞர்களான ஸ்ரீநிவாச ஜயங்கார,

என. வையாபுரிப்பின்னை முதலாயியோர் சி.வை. தாவின் காலப்பாகுபாட்டைக்

கண்டத்துள்ளனர். அகத்தியரதும், அவரது மாணவர்களதும் வரலாறுகள் இன்னும் தெளிவுபடுத்தப்படாத நிலையில் அவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சி.வை. தா மேற்கொண்ட ஆழப்பு பகுதிக்காலப் பிரிவுகள் பொருந்தமற்றவை என்பதே பற்றும் கருத்தாகும். வீரசோழியம், நெடத்தம் முதலிய நூல்கள் அவர் குறிப்பிட்ட காலப்பிரிவினுள் அடங்காது என்பதையும் பற்ற எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

சி.வை.தாவினை அடுத்து ஸ்ரீநிவாச ஜயங்கார். எம். எஸ். பூரணலிங்கம்பிள்ளை போன்ற தமிழக அறிஞர்கள் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைக் காலப்பகுப்புச் செய்துள்ளனர். அவர்களுள் எம். எஸ் பூரணலிங்கம் பிள்ளை தனது Tamil Literature (1929) என்னும் நூலிலே.

1. சங்ககாலம்	(சி.பி 100 வரை)
2. பௌத்த சமணகாலம்	(சி.பி 100 - 600 வரை)
3. சமய மீட்சிக்காலம்	(சி.பி 600 - 1100 வரை)
4. இலக்கிய மீட்சிக்காலம்	(சி.பி 1100 - 1400 வரை)
5. ஆதீன காலம்	(சி.பி 1400 - 1700 வரை)
6. ஜரோப்பிய பண்பாட்டுக்காலம்	(சி.பி 1700 - 1900 வரை)" என்னும்

காலப்பாகுபாட்டை முன்வத்துள்ளார். இக் காலப்பாகுபாடு ஒரளவு தொடர்ச்சியானதாகவும் அதிகமான நூல்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அமைந்தமை குறிப்பிட்டத்தக்கதாகும்.

5.0 தமிழ் இலக்கியவரலாறு

தமிழிலக்கிய வரலாற்றுலகில் இன்றுவரை முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள காலப்பகுப்பைக் கொண்ட பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு 1951இலே வெளிவந்தது. அவர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைத் தெளிவான ஏழு காலகட்டங்களாக வகுத்தமைத்தார்.

1. சங்ககாலம்	(சி.பி 1ஆம் நூ. ஆ - 3ஆம் நூ. ஆ)
2. சங்கமருவிய காலம்	(சி.பி 3ஆம் நூ. ஆ - 6ஆம் நூ. ஆ)
3. பல்லவர் காலம்	(சி.பி 6ஆம் நூ. ஆ - 9ஆம் நூ. ஆ)
4. சோழர் காலம்	(சி.பி 9ஆம் நூ. ஆ - 14ஆம் நூ. ஆ)
5. நாயக்கர் காலம்	(சி.பி 14ஆம் நூ. ஆ - 18ஆம் நூ. ஆ)
6. ஜரோப்பியர் காலம்	(சி.பி 18,19ஆம் நூ. ஆ)
7. இருபதாம் நூற்றாண்டு	என்பவையே அவையாகும். ¹²

இறையனார் களவியல் உரையாசிரியர் தமது உரையில் பண்டைக்காலத்தமிழகத்திற் காணப்பட்ட முதற்சங்கம், கிடைச்சங்கம் என்னும் தமிழ் வளர்த்த நிறுவனங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தார். வி. செல்வநாயகம் இச்சங்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமது முதலிரு காலப்பகுதிகளுக்கும் பெயரிட்டார். சங்கம் இருந்ததாகக் கருதப்பட்ட கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சங்ககாலம் எனக்குறித்தார். சங்க காலத்திற் காணப்பட்ட பண்புகள் மருவிச் சென்ற அடுத்த காலப்பகுதி சங்கமருவிய காலம் என அழைக்கப்பட்டது. அடுத்தவந்த பல்வெர்க்காலம், சோழர்காலம், நாயக்கர்காலம், ஜரோப்பியர் காலம் என்பவை அவ்வக்காலங்களிலே தமிழகத்தை ஆட்சி செய்த ஆட்சியாளர்களின் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன. நிறைவுப் பகுதி இருபதாம் நூற்றாண்டு எனப் பெயரிடப்பட்டது.

இதுவரை காலமும் எழுந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல்களில் இருந்து இந்நால் பலவகைகளில் முக்கியமானதாகவும் முன்னேற்றக்ரமானதாகவும் அமைந்திருந்தது.

1. சங்ககாலம் தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி (இந்நால் எழுதப்பட்ட காலப்பகுதி) வரையான முழுக்காலப்பகுதியும் ஒரு காலப்பகுதியினுள் இன்னொரு காலப்பகுதி சென்று விடாதவாறு முழுமையாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்ததல்.

2. ஒவ்வொரு காலத்தினதும் அரசியல் வரலாறு, சமயநிலை, சமூகநிலை, வாழ்ந்த புலவர்கள், எழுந்த இலக்கியங்கள் அவற்றின் பொதுப்பண்புகள் (தொரணங்களுடன் விரிவான விளக்கம்) அபைண்புகள் எவ்வாறு முற்காலத்தின் தொடர்ச்சியாகவும் பிற்காலத்திற்கான வழிகாட்டியாகவும் அமைந்துள்ளன என்பவை நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுக் கூறப்படல்.
3. ஈழத்து இலக்கியங்கள் உட்படத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் முழுமையாகவே உள்ளடக்கப்பட்டு இருந்தல். இந்நாலில் இடம் பெறாதனவாகப் பிற்கால இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் புதிதாகச் சேர்த்துக் கொண்ட இலக்கியங்கள் மிகச்சிலவே ஆகும்.
4. இன்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருகாலப் பிரிவாகவே இந்நாலின் காலப்பகுப்புகள் அமைந்திருந்ததல். வி. செல்வநாயகத்திற்கு பின்னர் இலக்கிய வரலாறுகளை எழுதிய பெரும்பாலானவர்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தோ, தெரிவிக்காமலோ இவரது காலப் பிரிவையே பின்பற்றியுள்ளனர். டாக்டர் சி. பாலப்பிரமணியம், ஆர். அடைக்கலசாமி, முனைவர் சி. சுபாஷ் சந்திரபோஸ், முனைவர். ச. சவுரிமுத்து ஆகியோர் இவரைப் பின்பற்றியவர்களிற் குறிப்பிட்டத்தக்கவர்கள்.

இவர்களின் நூலங்களில் நூலாக டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு விளங்குகின்றது. 2001இல் இதன் 33 ஆவது பதிப்பு வெளிவர்ந்துள்ளது. முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த நாலில் சங்ககாலம் தொடக்கம் ஜரோப்பியர் காலம் வரையான முதல் ஆறு காலகட்டாங்களின் பெயர்களையும் பாலசுப்பிரமணியன் அப்படியே எடுத்தாள்கிறார். (காலப்பகுப்புப் பற்றி ஆண்டுகளில் மாத்திரம் சிறுவேறுபாடுகள், உதாரணமாக வி. செல்வநாயகம் சங்ககாலம் கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை எனப் பாலசுப்பிரமணியன் கி.மு 500 - சி.பி 100 என்கிறார்). இறுதிக்காலப்பகுதியாகிய ஏழாவது காலகட்டத்தை மாத்திரம் 20ஆம் நூற்றாண்டு என்பதற்குப் பதிலாக இக்காலம் என மாற்றியுள்ளமைதான் சிறிய வேறுபாடாக உள்ளது.

வி. செல்வநாயகத்தின் இலக்கிய வரலாற்று நாலின் முக்கியத்துவத்தை.

1. “தமிழ் இலக்கியப் பரப்பினைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டு அதன் வளர்ச்சிக் கட்டங்களைப் பாகுபாடு செய்து, அபாகுபாட்டுக்கான அடிப்படைகளை அரசியல் மாற்றங்களை முன்னமைப்படுத்தி, ஒவ்வொரு பகுதியினையுடைய சார்ந்த இலக்கியங்களின் பொருள்மைதானதைக் காரணமாக கொண்டு காரணிகளைச் சுட்டி அவ்விலக்கியங்களின் வெளு அமைதி, மொழிப் பிரயோகம் ஆகியவற்றையும் விளக்கி எழுதப்பட்ட ஒரு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூலுக்கு ஆகிரியராக அமைந்தவர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்” எனப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் விளக்குகின்றார்.

அன்மைக்காலங்களிலே தமிழகத்தில் வெளிவரும் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களிலே வி. செல்வநாயகத்தின் பெயர் இருட்டடிப்புச் செய்யப்படுவதைக் காணலாம். 1975இல் வெளிவர்ந்த சோம இளவரசின் இலக்கண வரலாறு நூலின் அணிந்துரையில்,

“இலங்கையைச் சேர்ந்த செல்வநாயகம் ஆட்சிக்காலங்களின் தலைப்பில் அரிய இலக்கிய வரலாறு பகடத்தார்கள்” என முனைவர் ச. மெய்யப்பன் செல்வநாயகத்தைப் பாராட்டுவாரனார். அதே முனைவர் ச. மெய்யப்பனே 1994இல் வெளிவர்ந்த புலவர் இரா. இளங்குமரனின் இலக்கண வரலாற்றுப் பதிப்புக்காலில் தமிழிலக்கிய வரலாற்று நாலியின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் போது செல்வநாயகத்தின் பெயரை நீக்கியுள்ளார். இதே போலத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

(2002) எழுதிய முனைவர் ச. சபால் சந்திரபோஷ் ஈழத்தவரில் இலக்கிய இலக்கணங்களைப் புதிய நோக்கில் ஆறாய்ந்தவர்கள் எனப் பேராசிரியர்களான ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கா. சிவத்தம்பி, அ. சண்முகதாஸ் முதலியோரைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு விடி செல்வநாயகத்தின் பெயரைத் தவிர்த்துள்ளார். இந்த இருட்டாப்பு மரபின் உச்சநிலையை முனைவர் சா. சவர்முத்துவின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு நூலிற் காணலாம். தனது ஆறுகால கட்டங்களையும் செல்வநாயகத்தைப் பின்பற்றி.

1. சங்ககாலம்
2. சங்கமருவிய காலம்
3. பல்லவர் காலம்
4. சோழர் காலம்
5. நாயக்கர் காலம்
6. ஜரோபிய காலம்

என வகுக்கும் அவர் ஏழாவது காலகட்டத்தை மட்டும் தற்காலம் என மாற்றியுள்ளார். இவ்வாறு காலப்பகுப்பிற் செல்வநாயகத்தைப் பின்பற்றிய அவர் தமது நூல் முன்னுரைப் பகுதியான காலந்தோறும் தமிழில் இலக்கிய வரலாறு என்னும் தலைப்பில் எழுதப்பட்ட பகுதியில் 13 இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களின் நூல்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு ஈழத்தவர்களான சைமன் காசிச்செட்டி, ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கா. சிவத்தம்பி ஆகியோரின் பெயர்கள் திடம் பெற்றுள்ளன. பின்னர் அடுத்த கட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தன என அவர்களுதிய 11 நூல்கள் பற்றிய தகவல் தற்படுகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்களின் காலம் பற்றி வரையறை செய்தவர்கள் என்ற வகையில் ஈழத்தவரான சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை தொடக்கம் என். செவ்யாபுரிப்பிள்ளை வரை பன்னிருவரின் பெயர்கள் தரப்படுகின்றன.¹³ இந்த மூலக்கைப் பாகுபாடில் எந்த இத்திலும் பேராசிரியர் விடி. செல்வநாயகத்தைப் பெயரை முனைவர் சா. சவர்முத்து குறிப்பிடவில்லை அவுக்குச் செல்வநாயகத்தை நூல் கிடைக்கவில்லை என்ற ஜயம் எழு இடையிலாமல் உசாத்துணை நூல் விபரப்படியலில் இந்நாலையும் குறிப்பிடுகின்றார் எனவே காலப்பகுப்புச் செய்வதற்குத் தன்னார் பின்பற்றப்பட்ட பேராசிரியர் விடி செல்வநாயகத்தை நமிடி தீக்கிய வரலாறுறை அவர் திட்டமிட்டே இருட்டாப்புச் செய்தவர்களார் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. இதேபோல முனைவர் ச. சிவசாமி தமது 19ஞ்சும் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலில் இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களாக ஈழத்தின் சபாபுதி நூவலர். சன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு விடி. செல்வநாயகத்தை நீக்கியுள்ளார்.¹⁴

(மஹ துறைப் பகுதிக்கு.....)

நெகிழிந்திடச் செய்து நிகழ்வுகள் கிரண்டு

சங்கிகை அறிமுகவிழாவில்

சென்ற 10.07.2010 சனிக்கிழமை மாதாந்த கலை கலாச்சார நிகழ்ச்சித்திட்டம் - கலை விலாசம் - கலைகளின் நிகழ்வும் நடைபெற்றன.

‘மறுபாதி’ சங்கிகை ஆசிரியர் குழுவினரை நிகழ்வுக்கு தலைமை யேற்ற வாழ்வகம் தலைவரும் யாழ் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரை யாளருமாகிய ஆ. இரவீந்திரன் ,

வாசகர்களுக்கு நன்கு அறிமுகப் படுத்தினார். ஈழத்து கவிதை இயங்கியலில் மறுபாதி சங்கிகையின் இடமும் இருப்பும் என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றிய யா/கீரிமலை நகுலேஸ்வரா மகாவித்தியாலய அதிபர் ச. ஸ்ரீகுமரன் சங்கிகை ஆற்றிவரும் பணியைப் பற்றி ஏனைய கவிதைக்கான சங்கிகைகளுடன் ஒப்பிட்டு உரையாற்றினார். யா/ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி ஆசிரியர் ம.பா. மகாலிங்கசிவம் மறுபாதி கட்டுரைகள் பற்றிய தமது அவதானிப்புகள் பற்றி எடுத்துக் கூறினார். கவிஞரும் விமர்சகருமாகிய சி. கருணாகரன் மறுபாதியில் வெளிவந்துள்ள நவீன கவிதைகளின் வீச்சைப் பற்றி ஒப்பிட்டு மிகவிரிவாக உரையாற்றினார். இதுவரை வெளி வந்த கவிதை இதழ்களிடையே மறுபாதி வித்தியாச மான தடத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை அவரது உரை தெளிவுபடுத்தியது.

ஆசிரியர் குழு சார்பில் மறுபாதி ஆசிரியர் சித்தாந்தன் பதிலுரை வழங்கினார். இலக்கியங்களையும் இலக்கியக்ரத்தாக களையும் அறிமுகப் படுத் தீக் கொள் ள விழையும் வாசகர்களுக்கு இந்திகழ்வின் மூலம் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத் தீக் கொடுப்பதையிட்டு பாராட்டுத் தெரிவித்தார்.

கவலையை மறந்து சிறித்து மகிழ்ந்த சிறுநோம்.

அடுத்து கலை விலாசம் நிகழ்வில் இரு நிகழ்ச்சிகள் மேடையேற்றப்பட்டன. அதில் முதலாவது நிகழ்ச்சியாக சக்தி தியாகராசாவின் தனிநியிப்பில்

உருவான “இத்தந்தரும் சொந்தங்கள்” இடம் பெற்றது. முதியோரின் வாழ் க்கை மில் இருக்கக் கூடிய ஏக்கங்களையும் அதன் தாக்கங் களையும் நிஜவாழ்க்கையின் பிரதி பலிப்பாக நடித்துக்காட்டினார். அலைபாயும் மனதுக்கு இத்தந்தரும் சொந்தங்களாக இறைபக்தியும் யோகாசனச் செயற்பாடுகளையும், வாசிப்பு செயற்பாடுகளையும் இனங்காட்டி அவரது ஆற்றுகை அமைந்திருந்தது. சபையோரின் பாராட்டை இந்நிகழ்வு பெற்றுக் கொண்டது.

முதல் நிகழ்வில் ஏக்கமும் தூக்கமும் கவலையும் அனுபவித்த அவையினர் இவைகளை மறந்து வாய்விட்டுச் சிரித்து மகிழ்வும் சிந்திக்கும் வகையிலும் அரங்கக்குழு வழங்கிய நகைச்சவைச் சித்திரம் “அசட்டுராமு” நாடகம் பிரித்துக்கூற முடியாதபடி எல்லோருடைய நடிப்பும் பாத்திர வேடயங்களும் நன்றாக இருந்தது.

நிகழ்ச்சி முடிவில் அவையினர் நேரடி விமர்சனத்தின் போது நாடகத்தை விமர்சனம் செய்த திருமதி. பக்ரதி கணேசதுரை அவர்களின் விமர்சன பாணி அபிநுயச் செய்கை மேலும் சிரித்துச் சிந்திக்கக் கூடியதாக விடி இருந்தது. மனக்கவலையை மறந்து சிந்தித்து மகிழ்ந்து மனநிறைவைத் தந்த இந்த இரு கலை நிகழ்ச்சிகளும் பாராட்டுக் குரியவை. சினிமாப்பாணி தொலைக்காட்சிநாடகங்களைப்பகல் இரவாகப் பார்த்து அலுத்துப் போயிருக்கும் என் போன்ற வயது முதிர்ந்த மேடை நாடகக் கலைஞர் களுக்கு சன்னாகம் நூல் நிலையக் கலைநிகழ்வுகள் மனநிறைவைத் தந்தன.

சிறுக்கை “எனது சாம்பலையாவது மிறந்த மண்ணில் போடுவிடு”

பா. பாலச்சந்திரன்

கடவுளே! எங்களை ஏன் இப்படி படுத்தாதபாடு படுத்துகின்றாய். பறந்த ஊரைவிட்டு, சேர்த்த சாமான்சட்டுகளை விட்டு, உயிரைக் காப்பாற்ற ஒடிவந்தோம். அங்கேயே செத்துத் தொலைந்திருந்தால் நல்லதாய் இருந்திருக்கும். உயிருக்குப் பயந்து இப்போ ஓயாத துன்பமாய் இருக்கின்றது” என்று கந்தையா மாஸ்ரின் மணவியார் கமலம் வீட்டிற்குள் அழுமச்தத்தும் கேட்டது. நான் மாஸ்ரருடன் கிராம சேவகரிடம் போவதற்காக அவர் வீட்டு வளவிற்குள் காலடி வைத்தேன், போகலாமா, இல்லையா என்று கொஞ்சநேரம் தாமதித்தேன். வீட்டு முற்றத்தில் நின்ற நாய் எனக்கு மிகவும் காரசாரமாக குனாத்து வரவேற்பு செய்து, யார் என்று பார்க்க மாஸ்ரர் வெளியே வந்தபோது என்னைக் கண்டார். உடனே “வா முருகேசு” என்று அன்பாக அழைத்தார். அவருடைய குரலில் சந்தோஷம், துக்கம் என்பனவற்றைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. மிகவும் நிதானமாகவும், சிந்தித்தும் கதைப்பார். நான் அவருடன் உள்ளே சென்றேன். நாந்காலியைக் காட்டி “கொஞ்சம் இருந்துகொள் உடைமாற்றிக் கொண்டு வருகிறேன்” என்றார்.

சிறிது தூரம் சென்றவர் நின்று மணவியைக் கையால் சுட்டிக் காட்டிவிட்டு “முருகேசு நீ கண்ண கத்தில் கடையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று எப்பவோ பலாலியை விட்டு வந்துவிட்டாய். உனக்கு குன்னாகம் தான் சொந்த ஊர் மாதிரி. உனது தோட்டக்காணிகள் மட்டும் தான் அங்கு இருக்கின்றன. ஆனால் எமக்கு எல்லாம் அங்கு தான்” என்றார் மாஸ்ரர். மணவி கமலம் தலையில் கைவைத்தபடி அழுதுகொண்டே இருந்தார். என்ன விடயம் என்று கேட்கவும் மனதாய் இருக்கின்றது. ஒரு புறம் பயமாயும் இருக்கின்றது. நான் பேசாமலே இருந்துவிட்டேன்.

“கமலம்! நானும், முருகேசும் கிராம சேவகரிடம் போய்விட்டு வருகின்றோம். ‘மிஸ் போசன் நெவர் கம் சிங்கிள்’ எல்லாம் குடும்பமாய்ச் சேர்ந்து வரும். கவலைப்பட்டு என்ன? அழுமல் இரு. அவன் அடுத்த கப்பலில் வந்து வேலைக்குப் போவான். என்ன செய்கின்றது. நாம் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவு தான். நாங்கள் நினைத்தது எல்லாம் நடக்குமோ? எனக்கு அமெரிக்கா விடயத்தில் நம்பிக்கையில்லை. அதனால் தான் பேராதனைக்கும் விண்ணப்பம் அனுப்புவித்தனான். ‘ஒரு கதவு முடினால் மறு கதவு திறக்கும்’ என்பது ஒரு உண்மையான பழமொழி. அங்கு என்றாலும் போய் படிக்கட்டும்.” என்றார்.

நான் அவருடன் நல்லமாதிரி இருப்பதால் அவருடைய விடயம் எல்லாம் எனக்கு தெரியும். அவருடைய முத்த மகன் பிரவுக்கு அமெரிக் காவில் Msc படிக்க புலமைபரிசில் கிடைத்தது. நிலைமை காரணமாக அது மிகவும் பிந்தி வந்தது. பொடியன் கொழும்பிற்குப் போவதற்கு விமானமும் ஓடவில்லை. எல்லாம் தாமதமாகிவிட்டது இதனால் விடயம் கைநழுவி விட்டது. யாருக்கும் அது சாதாரண விடய மல்ல. அதற்குத் தான் அந்த தாய் உள்ளாம் கதறி அழுதிருக்க வேண்டும் என்று மாஸ்ரின் கதையிலிருந்து புரிந்து கொண்டேன். நான் அதைக் கேட்டு அவர்களை மீண்டும் ஒரு தடவை மனம்வருந்த வைப்பதா? இல்லையே.

“வா முருகேசு கிராம சேவகர் அலுவலகத் திற்குப் போவோம்” என்று மாஸ்ரர் அழைத்தார். இருவரும் ஆளுக்கொரு சைக்கிளில் சென்றோம். அங்கு யாரும் இல்லை. அறிவித்தல் பலகையில் ‘அரசாங்க அதிபரின் நிவாரணம் சம்பந்தமான கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள சென்றுவிட்டார்’ என்று எழுதியிருந்தது. இருவரும் திரும்பினோம். அப்போ நேரம் பத்து மணி, சரியான சூரிய வெப்பம், மாஸ்ரரின் மனம் நிறைய துன்பமும், ஏமாற்றமும், ஊர்பற்றிய கவலை. அவர் மிகவும் வசதியாக வாழ்ந்த மனிதர். வழியில் வரும் போது சிவன் கோவில் வந்தது. கோவிலுக்கு முன்னால் சைக்கிளை நிற்பாட்டி “முருகேசு கோவிலைப் பார்க்க நிம்மதியாக இருக்கின்றது, ஒரு பதினெந்து நிமிடம் ஆறியிருந்து விட்டுச் செல்வோமா? தாகமாய் இருக்கு, கொஞ்ச நீரும் குடித்துவிட்டுப் போவோம்.” என்றார். ஒதோ மனச் சுமைகளை இறக்கப் போகிறார் போலும் என்று நினைத்து நானும் “ஓம்” என்றேன்.

கோவில் வெளிவாசல் மிகவும் பெரியது, பெரிய மரங்கள் நின்றன, மிகவும் புனிதமாக வைத்திருந்தனர். நல்ல காற்று வீசியது. ஆரோ பற்றாவைத் த ஊதுபக்தி எரிந்து, நறுமணம் வீசியது. இருவரும் கால் கழுவிக் கும்பிட்டுவிட்டு, உண்டியலிலும் பணம் போட்டுவிட்டு, நல்ல இடமாகப் பார்த்து அமர்ந்தோம். அதுவும் ஒரு சொர்க்கத்தின் அனுபவமோ என்று நினைத்தேன். “வீட்டில் இருநாட்களாக ஒரே அழுகையும், கலக்கமும். அவனோட் சேர்ந்து நானும் அழுமடியுமோ. ஆறுதல் கூறுகின்றது தான் எனக்கு வேலை. உள்ளுக்கு ஒரே சோகம். எங்களுக்கு மட்டுமோ, இந்த குடா நாட்டில் பிறந்த எல்லோருக்கும் ஓவ்வொரு விதத்தில் துன் பாங்கள், தான். உனக்கு விளங்கியிருக்கும் கமலம் ஏன் அழுதவள் என்று. அவனுக்கு அமைதியைத் தவிர துன்பமான அனுபவங்கள் கிடையாது. வாகீசர் வளர்த்த விதமும் அவனுடைய வசதியும் உனக்கு தெரிந்த ஒன்று தானே.” என்று பட்டும்படாமலும் மாஸ்ரர் கூறினார்.

மனவியும் வசதியான இடத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர் தான். ஆனால் இவர் அவளை விடப் பல மடங்கு வசதியான இடத்தில் பிறந்தவர். இருக்கின்ற வளவு மட்டும் பண்ணிரண்டு பரப்தி. மூன்று பக்க மறில், பின் புறம் தகரம். இரண்டு கிணறுகள். வீட்டிற்கு ஏன்று, தோட்டத்திற்கு ஏன்று. வருடம் முழுக்க மரக்கறி வகைகளும், கீரை வகைகளும் நடக்கும் உற்பத்தி செய்யப்படும். வளவின் கறையோரமாக தென்னான் மரங்கள் நாட்டப்பட்டிருந்தன. அதை விட பலா, ஈர்ப்பலா, மா, வாழூ மற்றும் பழ மரங்களென வெளிமிகலை இதற் - 10

ஒரே தோப்பு. இளந்திருக்கோ குறை வில்லை. இப்படிப் பட்ட மனிதன் இடம்பெயர்ந்து கண்டப் படுகின்றார். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு “மாஸ்ரர் நீங் கள் எவ்வளவு சுசதியாக வாழ்ந்த மனிதர். இங்கு வந்து இப்படி வாழவேண்டி யுள்ளேனு.” என்றேன். அதற்கு அவர் சுசதியில் ஸாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, நிம்மதியாய் கஞ்சி குடிக்கக் காலம் விடுவதாய் இல்லை. ஒவ்வொரு நெஞ்சியாய் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. விறகு தட்டுப்பாட்டால் குக்கர் வாங்கினால் மன்னெண்ணெய் தட்டுப்பாடு வருகிறது. காஸ் அடிப்பு வாங்கினால் காஸ் தட்டுப்பாடு வருகிறது. மின்சார அடிப்பு வாங்கினால் அது நினைத்த நேரம் வந்து போகிறது. அதை நம்பி பிரயோசனம் இல்லை. இரவில் தீப்பெட்டியும், விளக்கும் அபித்தமாக வைத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. போர் முனையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு விதமான உயிர் வெறுப்பு, நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு படுகின்றபாட்டால் உயிர் வெறுக்கின்றது. ஏதோ விடியாத வாழ்க்கை.” என்றார்.

“மாஸ்ரர் பாருங்கோ எனது தங்கையின் மகள் விவாகம் செய்து ஒரு வருடமாடும் கணவனிடம் போக முடியாது கொழும் பில் நிற்கின்றாள். உங் கஞ்குக்குத் தெரியும் வீரகத்தியின் மகள் பேசின மாப்பிள்ளையை கலியானம் செய்யாது வேறு ஒருவனையாம் செய்து போட்டாள். ஜயோ! கடவுளே! வெளிநாட்டில் எங்களின் ஆட்கள் படுகிறபாடு சொல்ல முடியாது. அங்கே இருக்கிற நடைமுறை எங்களின் கலாச்சாரத்திற்கு ஒவ்வாது என்ன செய்கிறது. இதுவும் ஒரு காலத்தின் கோலம் தான்.” என்றேன் நான்.

“கலாச்சார விடயங்கள் போகட்டும். போன பிள்ளைகள் நூற்றுக்கு எண்பது வீதம் செய்கிற வேலைகள் நீ அறிந்திருப்பாய். எனக்கு எண்ணிடம் படித்த ஒருவன் கடிதம் எழுதியிருந்தான், ‘சேர் வேலை செய்யும் தோட்டத்தில் முதலாளி போத்தலில் நீர் கொண்டு வந்து குடிப்பான், என்னை தோட்டத்தில் குழாய் நீரைக் குடி என்பான்’ என்று. எப்படி இருக்கு, எமது பிள்ளைகள் எவ்வளவு வருந்தி வேலை செய்கின்றார்கள். அதுக்காக நாம் வெளிநாட்டை குறை கூற முடியாது. வரதராஜன் என்ற எழுத்தாளரை உனக்குத் தெரியுமோ?” என்று கேட்டார் மாஸ்ரர். நான் “ஆம், நான் பாடசாலையில் அவரது கட்டுரைத் தொகுப்பு படித்துள்ளேன்” என்றேன்.

“அவர் எழுதியுள்ளார், இந்தியாவின் பெரும் பட்டினங்களிலும், சில வெளிநாட்டுப் பட்டினங்களிலும் தமிழர் கூவிகளாகவே வேலை செய்கின்றனர் என்று. இன்று உலகம் முடிமுழுவதும் இலங்கைத் தமிழர் தான் அந்த இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர் போல இருக்கு. அதைவிடு எல்லாம் தொழில் தான். அதை இங்கேயே செய்யலாம். இங்கு சிலர் கெளரவும் பேசுவது தான் கூடாது. எங்களின் இந்த தொழில் பாகுபாடு இல்லாதொழியவேண்டும். இப்போ இங்கே தொழிலாளிகள் தட்டுப்பாடு உண்டு” என்றார் மாஸ்ரர்.

“மாஸ்ரர் நான் பரம்பரை வியாபாரி. எழுபதுக்குப் பின்பு நான் அரசாங்கவரியைவிட வேறு பல வரிகளும் கட்டிக்கொண்டு தான் வருகின்றேன். சந்தர்ப்பம் வரும் போது மக்களிடம் தான் அதைப் பெறுவேன். மக்கள் தான் அந்த வரியைக் கட்டுகின்றார்கள். ஒரே நேரத்தில் பலருக்கு வரி கட்டியுள்ளேன். இன்றும்

கப்பலுக்கு என்று ஒரு தனி விலை இருக்கின்றது. அப்ப்பா! எப்போ நாம் உரிய விலைக்கு சாமான் கள் விற்போம், மக்கள் வாங்குவார்கள் என்று அந்த கடவுளுக்குத் தான் வெளிச்சம். உலகில் அதிகவிலை கொடுத்து பொருள் வாங்கி சாதனை செய்தவன் குடா நாட்டுத் தமிழன் தான்” என்றேன்.

அதற்கு மாஸ்ரர் “முருகே! கடவுள் எங்களை சாத்தானுக்கு ஒப்பு கொடுத்துவிட்டார் போல இருக்கு. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் ஒவ்வொரு துன் பம். பதினாறு, பதினேழு வயதிலை தாயாகியிருக்கின்றார்கள். இவர்களின் வாழ்க்கையைச் சிந் தித் துப் பார். பாவங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போ புதுப்புது வாழ்க்கை முறைகள், சமூகப் பிரச்சனைகள், வெளிநாட்டிற்கு கணவனை அனுப்பிவிட்டு இங்கு பலரும் சிரிக்கக் கூடியவாறு சில பெண்கள் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள். நான் அறியக்கூடியதாக நாடு திரும்பிய இரண்டு கணவன்மார் துயரம் தாங்காது தற்கொலை செய்து கொண்டனர். நான் யாரையும் குறை கூறவில்லை. எமது சமுதாயத் திற்கு ஏற்பட்ட அவலத்தைத் தான் கூறுகின்றேன்” என்றார்.

“எல்லா சுகமும் வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது மனித இயல்பு. கூழுக்கும், மீசைக்கும் ஒரே நேரத்தில் ஆசைப்படக்கூடாது” என்றேன் நான். “அதுவும் சரி தான்”

என்று மாஸ்ரரும் நான் கூறியதை ஏற்றுக்கொண்டார். “மாஸ்ரர் உங்களின் மகனுக்கு புலமைபரி சில கிடையாது பிழந்தோமோ என்று நினைக்கின்றேன். எத்தனை விதவைகளை, அனாதைகளை, அங்கவீனர்களை, மனநோயாளர்களை இந்த நிலைமை உருவாக்கி யுள்ளது. என்னென்ன விதமாய்

விவாகம் போன்ற வற்றிற்கு போகமுடியாது போனது, ஏன் தாய் தந்தையருக்கு ஈமைக் கிரிகை கூட செய்ய முடியாது போனது. இதெல்லாம் சாதாரண இழப்புகளா? இத்தனைக்கும் எமது சனம் முகம் கொடுத்து, தாங்கிக்கொண்டு, வாய்மூட மௌனியாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பழக்கப்பட்ட அடிமைகளாகிவிட்டோம்” என்று மிகவும் உணர்ச்சிவசமாக கூறினேன்.

அதற்கு மாஸ்ரர் “பிறந்த ஊருக்கு போகமுடியாது, சரி இருக்கவிடவேண்டாம், சம்மா பார்த்து வரக்கூடவா முடியாது. என்னைப் போல எத்தனை ஆயிரம் மக்கள் இரத்தக் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டு வாழ்கின்றனர். சொந்தப் பூமியை இழந்து வேறு ஊருக்குச் சென்று அவலவாழ்க்கை வாழுகின்றார்கள். எத்தனை கோயில்கள் பூட்டியிருக்கின்றன. எத்தனை ஊர்கள் காடாகி நிரிகள் குடியேறிவிட்டன. எப்போ நாம் அங்கு செல்வது? எப்படி அவற்றை திருத்தி வாழப்போகின்றேன்? ஊர்மக்கள் எல்லாம் சிதறிப் போய் விட்டார்கள். புது உலகம் காண நாம் இருப்போமோ தெரியாது. இப்பிற்பில் செய்தது நான் அறியேன், முற்பிற்பில் செய்த விலை அல்லது விலை மன்னோர் செய்த வினையோ இப்போ முன்னு எரிகின்றது. இறைவன் சிறந்த நீதிமான், ஒரு துளி கூட பிச்காது மிகவும் சரியாக கணக்கு தீர்ப்பார்” என்று மனசார கூறினார்.

“மாஸ்ரர் நாங்கள் வரி கட்டவும், அடிப்பவும், அறாவிலை கொடுக்கவும், ஏமாற்றுப்படவும், வருந்தி, வருந்தி வாழவும் தான் பிழந்தோமோ என்று நினைக்கின்றேன். எத்தனை விதவைகளை, அனாதைகளை, அங்கவீனர்களை, மனநோயாளர்களை இந்த நிலைமை உருவாக்கி யுள்ளது. என்னென்ன விதமாய்

எல்லாம் பிள்ளைகளை பறிகொடுத் துள்ளனர், பெண் கள் கணவன் மார்க்களை பறிகொடுத் துள்ளனர், எல்லோருக்கும் இந்தக் கடவுள் தான் வழிகாட்ட வேண்டும்” என்று கூறிக்கொண்டு எழுந்தேன். மாஸ்ரரும் எழுந்தார். இருவரும் பறப்பட்டோம். வீதிக்கு வரும் போது தொடரணிக்காக வீதி முடப்பட்டிருந்தது. இருவரும் ஒரு மரத்தின் கீழ் நின்றோம். அப்போது மாஸ்ரர் “இதுவும் எமக் கென்று வந்த ஓர் ஏற்பாடு, பகலில் நான்கு தரம் பாதையடைப்பு, இரவில் நான்கு மணி வரை ஊரடங்கு, அப்போது கொலை ஞாக்கும், கொள்ளை யருக்கும் கொண்டாட்டம். எல்லாம் எம்மை வேதனப்படுத் தான் இருப்போனா? இல்லையேல் எனது சாம்பலையாவது பிறந்த மண்ணில் போட்டுவிடு.”

“நிச்சயமாக இருப்பீர்கள். நீங்கள் தொண்ணுாற்றாறு வரை இருப்பீர்கள் என்று பேரனின் காண்ததில் கூறியுள்ளது அல்லவா?” என்றார் மாஸ்ரர். மாஸ்ரரின் மனைவி எல்லோருக்கும் தேசிக்காய் தண்ணீர் வழங்கினார். மாஸ்ரரின் தாயாரும், தங்கையாரும் வீட்டிற்குள் சென்றனர். “பிரபுவுக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில், MSc செய்ய இடம் கிடைத்துள்ளது” என்று கூறினாள். பின்பு என்னைப் பார்த்து “முருகேக் அன்னை! இருங்கோ, தேசிக்காய் தண்ணீர் குடித்துவிட்டுப் போகலாம்” என்று கூறினாள்.

நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மாஸ்ரரும் அருகில் அமர்ந்திருந்தார். அப்போது வீட்டு வாசலில் முச்சக்கர வண்டி ஒன்று வந்துள்ளிருந்து. அதில் மாஸ்ரரின் தங்கையார் தாயாரை அழைத்து வந்தார். அவருக்கு வயது தொண்ணுாற்றிரண்டு. மகனைப் பார்ப்பதற்கு என்று வந்துள்ளார்.

சித்திரை 2011

“என்ன? அம்மா! வந்துள்ளீர்கள். என்ன விஷயம்?” என்றார் மாஸ்ரர்.

“எனக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கின்றது. காலம் நெருங்கிலிட்டது போல் தெரிகிறது. எனக்கு ஏதாவது நடைபெற்றால் எனது இறுதி நிகழ்வை ஊரில் நடத்த முடியுமா?”

“இல்லை அம்மா. விரைவில் போர் முடியும் என்கிறார்கள். எனது கருத்தின் படி சித்திரை, வைகாசி ஆகும். இப்போ மாசி மாதம். எல்லாம் இப்போ சரிவரும் என்று கூறுவதற்கில்லை. 2010 அளவில் தான் சரிவரும் என நினைக்கின்றேன்.”

“அதற்கு பத்துமாதங்களுக்கு மேல் இருக்கிறே. அதுவரை நான் இருப்போனா? இல்லையேல் எனது சாம்பலையாவது பிறந்த மண்ணில் போட்டுவிடு.”

“நிச்சயமாக இருப்பீர்கள். நீங்கள் தொண்ணுாற்றாறு வரை இருப்பீர்கள் என்று பேரனின் காண்ததில் கூறியுள்ளது அல்லவா?” என்றார் மாஸ்ரர். மாஸ்ரரின் மனைவி எல்லோருக்கும் தேசிக்காய் தண்ணீர் வழங்கினார். மாஸ்ரரின் தாயாரும், தங்கையாரும் வீட்டிற்குள் சென்றனர். “என்ன முருகேக்! அம்மா இப்படி கூறுகின்றார்? எனது மனம் இருக்கிற நிலைமையில் அம்மாவின்

கதையை கேட்க மனவருத்தமாக வீண்டுது. சொந்தவீட்டில் இறக்கக் கிரும்புகிறார். அங்கே வீட்டில் இராணுவம் இருப்பதாக கேள்வி. இதெல்லாம் நடைமுறைக்கு சாத்தியமா? என்று யோசிக்கின்றேன்.” என்றார் மாஸ்ரர்.

“இது பாருங்கோ எங்களின் கையில் இல்லை. குழ்நிலை சரியாக இருந்தால் செய்வேன் என்று கூறுகின்றன. எதற்கும் நான் மாலை வருகின்றேன். இப்போது தொடர்ண பதில் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.”

(டிருவில் பிரதேச கலாசார சிறுக்கதைப் போட்டியில் இரண்டாமிடம் பெற்ற சிறுக்கதை)

(யாவும் கற்பகன)

பல்வீ

தொல்லைகள் நிறைந்த வாழ்வு வேண்டாம் தொலைந்து போகட்டும் நாட்டினிலே சாந்தி சமாதானம் என்றும் நிறைந்தும் போல் முல்லையில் பூத்த மலர் போல் வாசம் எங்கும் வீச்தட்டும் - இங்கு மூவின் மக்களும் ஒற்றுமையாக சேர்ந்து வாழ்டும்(தொல்லை)

சரணங்கள்
பார்ப்போரை எல்லாம் பரவசமுட்டும் அழகிய தீவா அங்கு தீவைகள் அழிந்து நால்களைப் பிறக்க செய்வோம் நாமடா ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து வந்தால் நாட்டுக்கு நல்லதடா - நாம் வெற்றுமை என்ற சொல்லே எமக்கு வேண்டாம் என்போமடா (தொல்லை)

பிரிவினை வாதம் இனியும் வேண்டாம் தேசியம் மலரட்டும் அறிவும் சொல்லே எங்கள் மந்திரம் ஆகட்டும் புத்தம் இந்து முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ மதங்கள் வளர்ட்டும் - இனி எழ்மதமும் சம்மதம் என்ற சிந்தை நிலைக்கட்டும் (தொல்லை)

சிங்களம் துமிழுடன் முஸ்லிம் மக்களும் சேர்ந்து வாழ்னும் இங்கு ஒரு தாய் மக்கள் போல நாங்கள் வாழ்ந்து காட்டணும் இலங்கை மன்றும் உலகப்படத்தில் முத்தாய் மாறணும் - அது என்றும் மூவின் மக்களுக்கும் சொத்தாய் ஆகணும் (தொல்லை)

வெள்ளிமலை இதழ் - 10

என்று கூறிக்கொண்டு நான் வெளியே வந்து விட்ட தேன். ஆனால் மாஸ்ரருக்கோ மேலும் மேலும் துப்பம் கூடிக் கொண்ட சென்றது. இடம்பெயர்ந்த பலாலிப் பிரதேச மக்களின் நிலைமையை பற்றி மிகவும் மனம் வருந்துகின்றார். மனிதரின் இறுதி ஆசை கூட நிறைவேறுவதாக தெரியவில்லை. வீட்டிற்குச் செல்ல முடியாவிட்டாலும் ஊருக்காவது செல்ல முடியுமோ தெரியாது. காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

ஒரு தாய்மக்கள்

இரங்கம் :- மார்க்க இந்தோனைம்
தாளம் :- ஆதி

ந.நீங்கந்தராஜ
(மில் சிறி)
அளவெட்டி

தேசிய உற்றுமையை வலியுறுத்தல் எலும் தலையிலில் 2010 லங்காபைல் (புதிய சிறுகள்) நிறுவனம் தேசிய மட்டத்தில் நடாத்திய பாடலாக்கம் போட்டியில் இரண்டாம் இடம் வயற்றாடல்.

சித்திரை 2011

நீர் வெறுப்பு நோயும் விசர்நாயக் கடியும்

நீர் வெறுப்பு நோய் விசர்நாயக் கடிப்பதனால் உண்டாகிறது. இந்த நோயால் இறந்தவர் பலர். மக்களிடையே கீப்போது இந்நோய் பற்றிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருப்பதாலும் Anti rabies vaccine எனும் தடுப்பு மருந்தாலும் இறப்பு குறை வடைந்துள்ளது.

நாய்க்கு ஏன் விசர்வருகின்றது? அது எதனால் மனிதருக்கோ மற்றைய விலங்கு களுக்கோ கடிக்கிறது? இந்த நோயின் குணம் எப்படிப்பட்டது? மனிதரை ஏன் குணமாக்க முடியாது? இவைகளை மக்கள் அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டியது முக்கியமான விடயமாகும்.

நாய்க்கு விசர்வரும் காரணம்:

அது எந்தவித கெட்டுப்போன உணவுகளையோ அழுகிப்போன விலங்குகளையோ உணவாக உண்ணும் தன்மை உடையது. அத்தோடு அதன் உடலில் உள்ள குட்டை, புண்கள் மட்டும் அல்லது சகல நாயின் தலையில் ஏற்படும் ஜலதோசம், பித்த நீர் கசிவினாலும் நாய்க்கு நீர் வெறுப்பு நோய் உண்டாகும். இந்த நோய் காரணமாக நினைப்பும் மற்புமான மாறாட்டத் தன்மை ஏற்படும். தன் வாலை கூட தூக்கி அசைக்க முடியாத நிலை ஏற்படும். தள்ளாட்டத் தள்ளாட்டு நடந்து கடைசியில் இறந்து விடும்.

நீர் வெறுப்பு நோயை நரம்பு மண்டலத்தைப் பாதிக்கும் Human rabies என்று குறிப்பிடுவார். இதனை தடுக்க A.R.V கொடுப்பார்கள். நாயின் எச்சிலில்

வைசாகிருமி இருந்து நரம்பமண்டலத் தொகுதியைத் தாக்கும். கடிவாயை வைத்தே இது சாதாரணமான நாய்க் கடியா வெறி நாய்க் கடியா என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். சாதாரண நாய் கடித்தால் 4, 5 பல்கள் படும். வெறி நாய்க் கடித்தால் 'ஆ' வென கடிக்கும். இதனால் வெட்டுப்பல், வேட்டைப்பல், கடைவாய்ப்பல் என 7-8 பற்கள் படும். சாதாரண நாய் கடித்தால் இரத்தம் வெளிவரும். ஆனால் வெறி நாய்கடித்தால் இரத்தம் வெளியே வழியாது உள்வாங்கி ஓடும்.

விசர்நாயக் கடிக்காரணம்:

அந்த நாய் கடித்து விடும் என்ற காரணத்தினால் சிலர் அவற்றை தழிகளாலோ, கற்களாலோ

தாக்கி கொல்ல முயற்சிப்பர். அத்தோடு வேறு நாய்களும் தூரத்திக் கடிப்பதனாலும் அந்த நாய் வெறிகொண்டு கோபத்துடன் தப்பி ஓடும் போது எதிர்படும் மனிதரையோ விலங்குகளையோ கடிப்பதுமண்டு. விசர்வந்தால் எல்லா நாயும் கடிப்பதில்லை கடிக்காத நாயும் விசர்வந்தால் கடிப்பதுண்டு. வழுமையான இரத்தச்சுற்றோட்டத்துடன் நாய் விசரும் சேர்ந்து சிறு நீர்க்கத்திற்கும் (Kidney) போய் ச்சேருகிறது. மனிதவுடவில் கழிவுகற்றியான இச்சிறுநீர்க்கத்திற்கு இரத்தம் வரும் போது கழிவுப்பதார்த்தங்களாகிய (Urea) யூரியா, யூரிக் கசிற் (Uric acid) எனும் உப்பு (Nitragen) நைக்ரோஜன் எனும் வாயு இவைகளை சிறுநீர் குழாய் மூலம் வடித்துச் சலப்பைக்கு அனுப்புகிறது. இச்சிறு நீர்கங்களிலிருந்து சலப்பைக்குச் செல்லும் சிறுநீர்க் குழாய் 11 cm நீளம் கடையது. இத்தோடு இணைந்துள்ளது, தொப்புளாம் கொழி இதைச் சித்தர்கள் அக்கினிக்கலை என்பர். இத்தொப்புளாம் கொழுதான் தாய்க்கும் சேய்க்கும் ஆதாரம். இந்தக் கொழியில் தொப்புளுக்கு நேரே இந்த நாய்விசம் வந்து தாக்கியிருக்கும். அது குறிப்பிட்ட சில நாட்களிலோ, சில மாதங்களிலோ, ஒருசில வருடத்திலோ குளிர் உணவு அல்லது குளிரில் நிற்றல், நீரில் கடுமையாய் நாம் அலம்பும் வேளையில் குளிர் சன்னியாக அல்லது சுகசன்னியாக தொடங்கும்.

வெள்ளிமலை தீழ் - 10

இந்நீர் வெறுப்பு நோயின் ஆரம்ப அறிகுறிகளாக வெளித்தோற்ற மில்லாத குளிர்க் காய்ச்சல், கோர்வு, பின்தலை நரம்பு வலித்தல், நோவு, உள்ளுரவிதையை வாங்கி வலித்தல், நாரி நிமிர வெட்டாத பிடிப்பு இவை ஆரம்பித்து 7.8 மணித்தியாலங் களுக்குள்ளாயின் சித்தமருத்துவ முறையிலோ மற்றைய மருத்துவ முறையிலோ நோயைக் குணமாக்கலாம். குறிப்பிட்ட நேரத்தின் பின்நாயின் நோயை மாற்ற முடியாத நிலை யேற்படும். இந்த நிலையேற்பட்ட பின் தோன் றும் குணம் குறிகளாவன. மலைமல் வெளியாகாமை, நெஞ்சுசடைப்பு, கண்சிவித்தல், கண்புப், வெயிலில்லாத இருட்டறை விரும்பல், தாகம், உதடு, நெஞ்சு. தொண்டை உரைதல், தண்ணீரைக் கண்டு பயப்படும் நிலை, மூச்செடுக்க கஷ்டப்படும் நிலை, மயக்கமும் தெளிவும் மாறி மாறி வருதல், நினைப்பும் மற்புமான நிலையேற்பட்டு நோயாளி இறுதியில் இறந்து விடுவார்.

இந்நோயானது ஆரம்பத்தில் சிறுநீர்க்கத்தைத் தாக்கும். அந்த நிலையில் நாராப்பிடிப்பு, உட்காய்ச்சல் அடிக்கும். இந்நிலையில் நோயாளியைக் குணப்படுத்த முடியும். அதன் பின் 7.8 மணித்தியால் நேரத்தின் பின் அது சுவாசத்தைத் தாக்கும். அப்போது நெஞ்சுசடைக்கும். மலைமல் வெளியாகாமை, தாகம், உதடு, நெஞ்சு உரைதல் ஏற்படும். இதன்பின் அவ்விசம் நரம்பு மண்டலத்தை தாக்கி அதன்பின் மூலை அதாவது மைய நரம்பைப் பாதிப்பைடையச் செய்யும். அந்நிலையில் கண்சிவித்தல்,

வெளிச்சமில்லாத இருட்டறை விருப்பு, தண்ணீரைக் கண்டு பயப்படும் நிலை, மறதியும் நினைப்புமான நிலை, மயக்கமும் தெளிவுமான நிலை. இதுவே நோய் முதிர்ச்சி நிலை. அவைகளோடு நோயாளி இறந்து விடுவேர்.

இந்த நாய் கழுத்தால் மட்டுமில்லாது வேறு புண்களில் இந்த நாயின் எச்சில்பட்டாலும் லைசா கிருமியானது புண்களுடாக உட்சென்று நீர் வெறுப்பு நோயை உண்டாக்கும். இதனைத் தடுக்க கிருமி நீக்கிலுமல்ல புண்ணைக்க கழுவி சுத்தம் செய்து புண்மாறும் வரை நோய் தடுப்பு மருந்து கொடுத்து புண் மாறிய பின் தொப்புள் கொடியிலுள்ள விசுத்தை மூனிகை மற்றும் மருந்துகளால் சலப்பைக்கு இறங்கச் செய்து அதன்பின் சலத்தோடு நாய் விசுத்தை வெளியேற்றி குணமாக்கலாம். உடலிலுள்ள உறுப்புக்கள், நரம்புகள் அதிரினல் சுரப்பி சிறுநீர்கம் சுவாசம் சகல பாகங்களையும் பேதி மற்றும் மருந்துகளாலும் சல மூலம் மல மூலம் வெளியேற்றி நோயாளியை பூரண குணமாக்கலாம். இது சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியமுறையில் வெற்றிகரமாய் மாற்ற முடியும். முக்கியமாக இந்த மருந்துவ முறையிலே நோயாளி வைத்தியர் சொல்லும் பத்தியத்தை மிக மிக கவனமாய் கடும் பத்தியமாய் இருந்து

அவரின் அறிவுரையின்படி நடக்க வேண்டும் அல்லது நோயாளியும் கஸ்ரப்பட்டு வைத்தியனும் குறை கேட்க வேண்டிவரும். எனவே இவ் வைத்தியம் முடியும் வரை பத்தியம் கடுமை. நோயை மாற்றிய பின் பத்தியத்தை விடுத்து நல்லெண்ணை முழுக்கு ஆட்டிரைச்சி, பன்றி இறைச்சி இளநீர், வாழைப்பழும், புச்சனிக்காய், கறி இவை பத்தியத்திற்கதாத உணவுகள். இவற்றில் ஓவ்வொரு நாள் ஓவ்வொரு உணவாய் சாப்பிடக் கொடுத்து நோயாளியின் உடலில் நாய்விசும் உள்ளதா எனப்பரிசோதித்து நோயாளிக்கு எவ்விதப்பிரச்சனையும் இல்லை என உறுதி செய்து கொண்ட பின்னர் எவ்வித சாப்பாடும் சாப்பிடலாம்.

நீர் வெறுப்பு நோயானது நாய்களுக்கு மட்டுமல்லாது நரி பூணை, காட்டுப் பூணை, குரங்கு, வெளவால் போன்ற விளங்குகளுக்கும் உண்டாகும். இந்நோயுள்ள நாய்க்கு வாயில் வீனீர் மோர்போல் வடியும். மாறுபட்ட குரலில் கூச்சலிடும், குறரக்கும். கிக்குணமுள்ள நாயைக் கண்டால் அதன் மேல் நீருற்றிவிட்டால் 4 நாட்களுக்குள் நாய் இறந்துவிடும். இப்போது நாய்களுக்கு தடையூசி போடுவதால் இந்நோய் ஏற்படும் வாய்ப்புக் குறைந்துவிட்டது. ஆயினும், மக்களிடையே இந்நோயைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு அவசியம்.

இறைவழிபாடும் துயிப்பொழுதும்

த. சண்முகநாதன் புத்தார்

உலகிற் தோன்றிய மதங்களுள் அநாதியானது சைவமதம். இம்மதம் இந்துவெளி நாகர்க் காலத்திற்கு முந்தியது. சைவசமயம் சிவபெருமான அங்கிங்கெண்ணாதபடி எங்கும் நிறைந்தவராக, எல்லாம் அறிபவராக எல்லாம் வல்லவராக அனைத்திலும் கலந்திருப்பவராக உள்ளார் என்று சைவ மக்கள் கருதுகிறார்கள். அதனால் அவரை வணங்கி உய்வு பெறலாம் என்று சைவசமயம் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகிறது.

எவ்வாறு சைவசமயம் நீண்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டதோ அதே போலவே தமிழ்மொழியும் அநாதியானது. அகத்திய முனிவர் தமிழை தமிழ் நாட்டிற்குக் கொண்டுவந்தார் என்ற கருத்து நிலவும் அதே நேரம் தமிழ் தென்னை பொருப்பிலே பிறந்து முச்சங்கங்களிலே வளர்ந்து மதுரையிலே கோலோச்சிக் கொடியேற்றியதென்பர். அருளாளர்களான நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பாடிய தேவார, திருவாசக, திவ்வியபிரபந்த பாடல்களைத் தமிழ்மொழி கொண்டுள்ளது. இறைவழிபாட்டில் அவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

முதலாம் தமிழ் சங்க காலத்தின் முன்னரேயே தமிழும் - சைவமும் அல்லது சைவமும் தமிழ் மக்களின் இரு கண்களாகப் போற்றப்பட்டதனை மூது பழைய இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. திருமுருகாற்றுப் படை, பரிபாடல் முறைய தமிழ் இலக்கியங்கள் இறைசிந்தனையுடன் காணப்பட்டன. கபிலர், பரணர், நக்கீர் முதலிய சங்கப்புலவர்கள் இறைவனை தமிழ்மொழியிலேயே வாழ்த்தி வழுத்தினர்.

பன்னிரு திருமுறைகளில் அடங்குபவை அனைத்தும் இறைவன் உள்ளின்று உணர்த்தப் பாடப்பெற்றவைகளாகும். இறைவனை இடையறாது நினைந்து பற்றற்ற நிலையில் சிவபெருமான் அடியை வணங்கி, அவ்வணக்கத்தின் பேராகக் கிடைத்த அருள் காரணமாகப் பாடப்பெற்றவையே இத்திருமுறைகளாகும். அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மணிவாசகர் மூலம் சிவபெருமான் வெளிப்படுத்திய சிறப்புக்குரியின், இத்தேவார திருவாசகப் பாடல்கள் ஆகும். “எனதுரை – தனது உண்மாக” எனத் திருஞானசம்பந்தரும், பன்னிய செந்தமிழ் மாலை பாடுவித்தேன் சிந்தை மயக்கறுத்த திருவுருளினை” எனத் திருநாவுக்கரசரும், “பெருமானே அருளாளாய் எத்தால் மறவாதே நினைக்கின் நேர் மனத் துன்னை” என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் கூறுவதிலிருந்து தேவாரதிருவாசகங்கள் தெய்வத்தன்மை உடையன என்பது வெளிப்படுகின்றது.

பாரதியார் தமிழ்மொழி இனிதெனப் போற்றும் அதேசமயம், பிறநாட்டறிஞர்கள் தமிழ், “பக்திசுகவை கொண்ட இலக்கியப் பொக்கிஷைம்” என்று கூறுகின்றனர். அருணகிரிநாதர் தாம் பாடிய திருப்புகழ் பாடல் ஒன்றில் “தெள்ளு தமிழ் பாடத்துணைவோனே” என்றார். இதேபோல கந்தரவுக்காரப்பாடல் ஒன்றில் “மெய்மை குன்றா மொழிக்குத்துணை முருகாவெனும் நாமங்கள்” என்றார். திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்த்த போப் அடிகள் என்பர், அம்மொழி பெயர்ப்பின்போது ஓவ்வொரு தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் ஆங்கிலப் பதங்களை இனங்கண்டபோது பக்தி மேல்டு காரணமாகக் கண்ணர் சிந்தினார் என்று காசிவாசி செந்திநாத ஜயர் கூறியுள்ளதனின்று இந்த

அ.நூ.வாசகங்களின் தெய்வீகத்தன்மையை எம்மால் உணர முடிகிறது. இப்படில்களை அருளானார்கள் எம்பெருமானுடன் உரையாடி, உறவாடிய நிலையில் அருமைறங்களாக - வேதவாக்காகப் பாடினர் என்பதனை நாம் கவனத்தில் கொள்கிறேன். எனவே தமிழ் வேதமான அவற்றை கோவில்களிலே இறைவனை வழிபடும்போது பாடுதல் சாலப்பொருத்தமானது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோன்றிய இலக்கியங்கள் மூலம் சமூகம் வழிபாடுகளில் தமிழின் வகிபாகத்தைக் காணமுடிகிறது. அப்பரும் சம்பந்தரும் நூற்றாண்டின் பக்தி இலக்கியமுன் நோடிகளாக விசேஷத்துக் கணப்பட்டுள்ளனர். அப்பர் பெருமான் “ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும் பிரியாது வணங்குவன்” என்றும் “தமிழோசை பாடல் மறந்தறியேன்” என்றும் பாடியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் தனது முதல் தேவாரத்திலேயே கழுமலவள நகர் பெருமானை “உள்ளம்கவர் கள்வன்” என்றார். அந்த ஞானசம்பந்தத் தன்மையால் அவர்பாடிய முதல் தேவாரத்தின் முதல் அடியில் தோ என ஒங்காரத்தினை (து+ஒ = தோ) விழித்துப் பாடினார். தனது பதினாறாம் வயதின்போது சோதியுட் புகுந்து முத்துப்பேறு அடையுமுன் “வேதம் நான்கினின் மெய்ப்பொருளாவது நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே” என்று பாட பஞ்சாட்சர மகிழ்மையைக் கூறியவர், பயின்ற பாவத்தை நண்ணினின்றறுப்பது நமச்சிவாயவே என்றும் கூறியுள்ளார்.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பல பதிகங்களுக்குத் தமிழ்சார்ந்த அடையாளிகளைக் கொடுத்துள்ளார். திருப்பாச்சிலாச்சிராமப்பதிகத்தை ‘தகைமலி தண்டமிழ்’ என்றார். திருநீலகண்டப் பதிகத்தை ‘செந்தமிழ்’ என்றார். திருத்தமுறைப்பதிகத்தை ‘ஞானசம்பந்தன் ஒது செந்தமிழ்’ என்றார். திருவாவடுதோறப் பதிகத்தை ‘ஞானசம்பந்தனை ஒது செந்தமிழ்’ என்றார். திருவாலவாய்ப் பதிகத்தை ‘சந்தமார்தமிழ்’ என்றார். இவ்வாரே தன் பதிகங்களை சம்பந்தப்பெருமான் தமிழென்றே கூறுவது இறைவழிப்பட்டில் தமிழ் வகிக்கும் பங்கினைக் காட்டத்தக்கதொரு சான்றாகும். அத்தமிழப் பயிலவர்கள் ‘நரகம் புகார், சிவன்தாள் அடைவர், தீவினைகள் அடையார்’ என்றும் கூறி தனது பதிகங்களை பக்தர்கள் பயிலவதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

எமது கடவுளை எமது மொழியில் வணங்கும்போது அதன் அநுகூலமான பலன்கள் ஏராளம். எமது மொழியில் கடவுளை வணங்குவதால் எமக்கு உள்ளத்தெளிவு ஏற்படுகிறது. எம்பெருமானின் தன்மையை விளக்கும் திவ்விய நாமாவலிகள், தேவார திருவாசகம் எல்லாமே எம் சொந்த மொழியில் உள்ளதால் பொருட்சுவையுடன் நாம் வணங்கும் கடவுள் பற்றிய பொருட்தெளிவும் ஏற்படுகின்றன. “அரியானை அந்தன்றதும் சிந்தையானை, அநுமதையின் அகத்தானை அனுவை யார்க்கும் தெரியாத தத்துவங்களைத் தேவைப் பாலை..... பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நானே” என்ற அப்பர் பெருமானின் திருத்தாண்டகம் சிவப்பிரானின் சிறப்புக்களை நாம் அறியத் தந்துவகிறது.

“எநுத் பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனிதப்பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மாநிலத்தே” என்று பாடும் அப்பர் பெருமான் போல் நாம் ஆண்டவனை நேரடியாகக் கண்டு அவனை வாழ்த்த வணங்க ஆசைப்படுகின்றோம். வேதம், உபநிடதம் முதலியவற்றில் காணப்படுகின்ற விடயங்களை சிவப்ரிரான் அருள்பெற்ற அருளாளர்கள் தமிழில் தந்துள்ளனர். இதனால் இவை நித்திய, நையித்திய, வழிபாடுகளுக்கும் சிவபூசைக்கும் மகேஸ்வரபூசைக்கும் உரிய நியம மந்திரங்களாக உள்ளன. இதனால் இவை தமிழ் வேதமென அழைக்கப்படுகின்றன. வடமொழியில் உள்ள வேதாந்தங்களை அருளாளர்கள் தமிழில் பக்திப் பனுவல்களாகத் தந்தபடியால் நாம் அவற்றைப் பாடிப்பனிந்து வெள்ளிமலை இதழ் - 10

வருகிறோம். அவற்றின் பொருள் அறிந்து உவகை கொள்கிறோம். அதனால் இறைவழிபாட்டினை எம் மனம் நாடுகிறது. நாம் அனைவரும் பிறவிப்பெரும் பினியிலிருந்து வழிபாட்டு முறைகள் தமிழில் இருப்பது எமக்கு ஒரு பாலமாக உள்ளது.

பெரியபுராணத்தை சேக்கிழார் பெருமான் பாடுவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது சுந்தரர் செந்தமிழ் ஆகும். சுந்தரர் பாடிய செந்தமிழே திருத்தொண்டர் தொகையாகும். திருத்தொண்டர் தொகை அறுபத்து மூல பற்றியும் மேலும் ஒன்பது நாயன்மார் பற்றியும் கூறுகிறது. இந்த ஒன்பதுபேரே நாயன்மார் என்பதை திருத்தொண்டர் தொகையின் பத்தாவது தேவாரத்தில் சுந்தரர் பெருமான் கூறியுள்ளார்.

சேக்கிழார் பெருமான் “அணைந்த மாமறை முதற்கலை அகிலமும் ஒதாது உணர்ந்த முத்தமிழ் விரகன்” திருஞானசம்பந்தர் அவர் ஏன் பிறந்தார் என்பதற்கு “அம்பெருக்கும் புரைநெறிகள் பாழ்ப்பட” என்று “வேதநெறி தமைத்தோங்க, மிகுகசவுத்துறை விளங்க, பூதபரம்பரை பொலிய” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். சுந்தரப்பெருமானை தமிழ்நாடுதன் என்று போற்றினார். பக்தி நூல் பற்றி பெரிய பூராணம் ஆசிரியர் பாடிய அணைத்துப் பாடல்களையும் “தெய்வீகத்தமிழ்” என்று சான்றோர் அழைக்கிறார்கள்.

வேண்டுவார் வேண்டுவதை சுயும் பரம கருணாநிதியாகிய சிவப்பிரான் தமிழை விரும்பி திருவாசகத்தை தன் திருக்கரத்தினால் எழுதினார். பாண்டிய மன்னாகுக்கு “ஆலவாயின் மன்னிய சிவன் யான் மொழி தரு மாற்றம்” என்று திருமுகப்பாசுரம் அனுப்பினார். சேக்கிழார் பெருமான் இறைவன், தன்னை அடியார் தமிழில் அர்ச்சிப்பதை விரும்புகிறார் என்பதை “அர்ச்சனைப் பாட்டே ஆக” என்றார். ஆதலால் “மண் மேல் நம்மைச் செந்த தமிழ் பாடுக” என்று எம் பெருமான் கூறியதாக தூமறை பாடும் சேக்கிழார் கூறியுள்ளார். ஒருவேளை இதன் காரணமாகத் தானே தமிழ் மொழியை வழிபடுத்தும் பொருட்டு தமிழச்சங்கத்தில் தமிழ் ஆய்ந்தார் என்று கருத வேண்டியுள்ளது.

திருவெண்ணை நல்லூர்ப் பதியில் இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட போது, திருமண கோலத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனார் எம் பெருமானை ‘பித்தா’ என்று அடித்தார். ஆயினும் முதாதையரான நம்பி என்பான் எழுதிய அடிமைச்சாஸனத்தில் கூறப்பட்டபட சுந்தர வெண்ணை நல்லூர் பித்தாவின் அடிமை என்பது நிருபிக்கப்பட்டபோது தான் நடந்துகொண்ட முறையையிட்டு அவர் மனம் பேதித்தார். அவரை ஆறுதந்தபடுத்திய எம்பெருமான், என்னை ‘பித்தா’ என்று பாடு என் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சுந்தரர் “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே” எனப் பாடினார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாயிலாக திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடுவிக்க வேண்டும். என்று திருவெள்ளம் கொண்ட சிவப்பொருள் சுந்தரருக்கு ‘தில்லைவாழ் அந்தனர் தமிழ்ப் பாலை..... சுந்தர வெண்ணை நல்லூர் பித்தாவின் அடிமை என்பது நிருபிக்கப்பட்டபோது தான் நடந்துகொண்ட முறையையிட்டு அவர் மனம் பேதித்தார். அவரை ஆறுதந்தபடுத்திய எம்பெருமான், என்னை ‘பித்தா’ என்று பாடு என் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சுந்தரர் “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே” எனப் பாடினார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாயிலாக திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடுவிக்க வேண்டும். என்று திருவெள்ளம் கொண்ட சிவப்பொருள் சுந்தரருக்கு ‘தில்லைவாழ் அந்தனர் தமிழ்ப் பாலை..... சுந்தர வெண்ணை நல்லூர் பித்தாவின் அடிமை என்பது நிருபிக்கப்பட்டபோது தான் நடந்துகொண்ட முறையையிட்டு அவர் மனம் பேதித்தார். அவரை ஆறுதந்தபடுத்திய எம்பெருமான், என்னை ‘பித்தா’ என்று பாடு என் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சுந்தரர் “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே” எனப் பாடினார்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் வாயிலாக திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடுவிக்க வேண்டும். என்று திருவெள்ளம் கொண்ட சிவப்பொருள் சுந்தரருக்கு ‘தில்லைவாழ் அந்தனர் தமிழ்ப் பாலை..... சுந்தர வெண்ணை நல்லூர் பித்தாவின் அடிமைச்சாஸனத்தில் கூறப்பட்டபட சுந்தர வெண்ணை நல்லூர் பித்தாவின் அடிமை என்பது நிருபிக்கப்பட்டபோது தான் நடந்துகொண்ட முறையையிட்டு அவர் மனம் பேதித்தார். அவரை ஆறுதந்தபடுத்திய எம்பெருமான், என்னை ‘பித்தா’ என்று பாடு என் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சுந்தரர் “பித்தா பிறை சூடி பெருமானே” எனப் பாடினார்.

அருளாளர்களது வாயில் வந்த மொழிகளை பிரியமுடன் கேட்ட பெருமான், மருணீக்கியானா திருநாவுக்கரசு ஆக்கினார். ஆனாடைய பிள்ளையை திருஞாஶம்பந்தர் ஆக்கினார். இவற்றை முன்னிறுத்தி நாம் பார்க்கும்போது இறைவரின் திருவளப்பாடே தமிழ்மொழி என்பது புலப்படும்.

சிதம்பரத்தின் கண்ணே விளங்கும் கனகசபைப் பஞ்சாக்கரப்படியில் காணப்பட்ட திருவாசகமுல ஏட்டில் “மெய்த்தவ வாதவூர்ன் விளம்பிட எழுதுமிந்தப் புத்தகம் மன்றுள் ஆடல்புரிந்தவன் எழுத்தாம்” என எழுதப்பட்டிருந்ததை அவதானித்த தில்லை தீட்சத்ரகள், மணிவாசகப் பெருந்தகையிடம் வினிவியபோது அங்கே திருநடனம் புரியும் ஆடல் வல்லாலைக் காட்டி எல்லாம் சிவமே என்று கூறிவிட்டார். திருவாசகம் சிவம் எனின், அதனை ஒதுவதால் ஏற்படப்போகும் பயன் - சிவமாதல் என்பதே. எனவே இறைவனை நாம் திருவாசகம் பாடி வழுத்தும்போதும் சிவமாதல் சிவமயமாதல் அதிகரிக்கிறது. திருவாசகம் தமிழ்மொழியில் இருப்பதால் அதனை நாம் படிப்பதற்குமிகு திருவாசகம் தமிழ்மொழியில் இருப்பதால் அதனை நாம் படைத்தனன் தன்னுடைய நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே என்று திருமூலர் திருமந்திரப் பாடலை நாம் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே இறைவழிபாட்டிற்குரிய மொழி தமிழ்மொழியே என்பதும் அம்மொழியில் நாம் இறைவழிபாடாற்றும் போது ஓர் தெய்வீக உணர்வை நாம் பெறுவதும் எம்பெருமானின் அருட்கடாட்சமே.

திருவாசகம் தந்த மணிவாசகப் பெருமான் தன்னை எம் பெருமான் எவ்வாறு ஆட்கொண்டான் என்பதை திருவம்மானையில் மிக அழகாகக் கூறுகிறார்.

சிவபுராணத்தில் “புல்லாகிப் பூடாய் புழவாய் மரமாகி....” எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திழூத்தேன் எம்பெருமான். மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்” என்றார். அவை அனைத்தும் இறைவழிபாட்டில் தமிழ்மொழி பெற்றுள்ள பெரும் சிறப்புக்களைன்றே கூற வேண்டும். மணிவாசகர் செய்த தமிழும் சிவப்பிரானின் திருவளப்படியானது என்பதால் இறைவழிபாட்டில் தமிழ் தடமிடுகின்றது.

அருணகிரியார் திருப்புகழ் பாட அடியெடுத்து கொடுத்து ‘முத்தித்தருப்தித் திருநகை’ என்று பாடவைத்தார் கந்தப்பெருமான். சேக்கிழார் பெருமானுக்கு “உலகேலாமுனர்ந்து” என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து பெரியபுராணம் பாட வைத்தார் சிவபெருமான். எனவே தமிழ்மொழி இறை அருள்மயப்பட்டது. அது இறைவழிபாட்டிற்குக்கந்தது என்பது கண்டு.

குமரகுருபாசவாழிகள் தனுடை வெள்ளில் அம்கை அப்பர் தமிழூ மனதார விரும்பினர் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். இன்னும் பரஞ்சோதி முனிவர் தனது திருவிளையாட்ட புராணத்திலே இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் ஆற்றல் தமிழுக்குண்டு என்று கூறியுள்ளார். மெய்மை குன்றாத தமிழ்மொழி தந்த பாடல்கள் அற்புதங்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன என்பதனை அறிஞர்கள் வாயிலாகக் கண்டோம்.

தமிழ்மொழியில் பல மதங்களின் இலக்கியங்கள் உள்ளன. சமண சமய, பெளத்த சமய, வைவுணவு சமய, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமய இலக்கியங்களும் பக்தி இலக்கியங்களும் கூட தமிழில் உள்ளன. இவை அனைத்தும் தமிழ்மொழிக்கான சிறப்புக்களாகும்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களில் முக்கியமாக சீஞ்சுப்புராணம் குறிப்பிடத்தக்கது. மக்காவிலிருந்து மத்தொ சென்ற விடயங்களும் ஹஜ் யாத்திரை விடயங்களும், புனிதகடமைகள் முதலாம் விடயங்களும், பக்திப்பாடல்களும் தமிழ்மொழியில் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இலங்கை முஸ்லீம்கள் பரந்து வாழ்ந்தாலும் தமிழ்மொழியையே தாய்மொழியாகக்

கொண்டவர்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் தொழுகையின்போது அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் “கொத்துவா” பிரசங்கம் தமிழ்மொழியிலேயே அற்றப்படுகிறது. முக்கியமாக இஸ்லாமியச் சகோதரர்கள் தமது ‘ஹஜ்’ திருநாள் போதனைகளின்போது காலிமுகக் கட்டுக்கரையில் தொழுகையினைத் தமிழிலேயே அற்றுகின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் கடைய நல்லூர் மஜீத் என்ற பாடகர் தனது கச்சேரியில் இந்து சமயப்பாடல்களையும், திருப்புகழ் பாடல்களையும் மனமுருகும் வண்ணம் பாடியிருந்தமையினை இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். திருச்சித்தமிழ்நின்ற பேராசிரியர் மெய்யனார் முகம்மது இந்து சமயத்தின் சில பண்புகளையிட்டு பிரசங்கங்களைக்கூட நடாத்தி வந்தார். அரபுப்பாடல்களுடன் தமிழ் மொழியிலுள்ள இஸ்லாமியப் பாடல்களை நாகர் எம். கனிபா, நாகர்கோவில் குசைன்பாகவதர், காயல்சேக்கமுகம்மது ஆகியோர் சிறப்பாகப் பாடிவந்தனர். அதேநேரம் சேக் சின்ன மெளலானா சாசிப் என்ற நாதஸ்வரக்கலைஞர் தமிழ்ப்பாடல்களையும், தியாகராச பாகவதரது பாடல்களையும் தனது நாதஸ்வரத்தில் இசைத்து வந்தார். அவர் திருச்சி உச்சிப் பிள்ளையார் மீதும் ஸீரங்கநாதர் மீதும் அபரிமிதபக்தி கொண்டிருந்தார் என்று காலம் சென்ற தவில் வித்துவான் இனுவில் என் ஆர். சின்னராசா கூறுவார். சின்னராசா இடம்பெற்றந்து திருச்சியில் வாழ்ந்தபோது மெளலானாவின் கச்சேரிகளுக்கு தவில் வாசித்து வந்தார். அதனால் மெளலானாவடன் நெருங்கிப் பழகியவர்.

கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் இறையியல் கல்லூரிகளில் தமது குருத்துவுக் கல்வியைப் பயிலும்போது சைவ சமயத்தை உப பாடமாகப் பயிலும் தன்மை காணப்படுகின்றது. அதனால் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைகளில் அருடசோகாதரர்களும், அருடத்தந்தையர்களும் ஆற்றும் வாராந்த பிரசங்கங்களில் ஏனைய சமயக் கருத்துக்களையும் சுட்டிக்காட்டும் வழக்கமுடையவர்கள். இதனால் கவாமி ஞானப்பிரகாசர், கவாமி சேவியர் தனிநாயகம் ஆகியோர் மேடைப் பிரசங்கங்களை தமிழில் செய்யும் பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தனர். மிக அன்றையில் திருவாசகப் பாடல்களை இசையமெப்பாளர் இனையராசா ஊடாக சிம்பொனியில் பதிப்பித்த அருட்தந்தை ஜெகத்கஸ்பார் “தான் படித்த மார்க்க இலக்கியங்களில் திருவாசகத்தில் உள்ள பக்திச்சுவை போன்று வேற்றாங்கும் காணவில்லை” என்று கூறினார்.

வைஷ்ணவ ஆழ்வார்களின் பக்தியிப்பாடல்களும் இறைவழியாடில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. நாலாயிரம் திவலியியப்பிரபந்தங்கள் அவற்றில் முக்கியமானது. இதில் ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவை மாதரால் விரும்பிப் படிக் கப்படுவதாகும். எவ்வாறு சமய குரவர்கள் சிவபெருமானைப் புகழ்ந்தார்களோ அவ்வாரே திவலிய பிரபந்தங்கள் மகாவிஷ்ணு புகழ் பாடுகின்றன. அரங்க மாநகரில் கோயில்கொண்ட பெருமானைப் பாடிய ஆழ்வார் ஒருவர் பக்தி மேலீடு காரணமாக “அரங்கநாதப் பெருமானை போற்றுவதே இன்பம் அதற்குமேல் எதையும் வேண்டேன்” என்று பாடுகிறார்.

சமய வாழ்வு என்பது மக்களை உட்யைவைப்பது மட்டுமன்றி வாழ்வியலுடன் பின்னிப்பிள்ளைந்தது. இணையும் போது வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக இயற்கையுடனானதாக, இன்பவாழ்க்கையாக தூய சமய வாழ்வாக வாழுத் தமிழ்மொழி பெரிதும் துணை நிற்கின்றது.

“மென்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகெலாம்”.

அட்டைப்பட்ட புலமையாளர்:

இனுகவழுர் ஆசிரியச் செம்மல் முதுபெற்றுப்பவர், புவர்மணி கலாபு வணம் வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள்

பிறந்த திகதி , சொந்த ஊர் பகுந்த ஊர்	: 16.09.1914, இன்னுவில் : அளவெட்டி
மறபு தந்தை தாய்	: பேராயிரவன் வழித்தொன்றல் - இன்னுவில் : மு. கவுத்தியிவிங்கம் கந்தர் : இன்னுவில் கொடிகுடை முடிகர் வழி வேலாயுதர் மகள் ஆனந்திப்பிள்ளை
ஆரம்பப்பட்டு உயர்படிப்பு	: இன்னுவில் அ.மி.பாடசாலை
ஆசிரியர் சேவைக்காலம் பெற்ற தராதாந்கள்	: 1934 - 1970 : இளந்தமிழ்ப்புலவர் - 1937 பாலபண்டிதர் - 1939
கற்பித்த ஆசான்கள்	: பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை வித்துவான் ந. சுப்பையாப்பிள்ளை
சமூகப்பணி	: அளவெட்டி சைவவாலி சங்க காரியத்திசீயாக
முதன்முதலாகப் பாடி அரங்கேற்றிய நூல்	: 6 வருடங்கள், தலைவராக 4 வருடங்கள் பணியாற்றியமை : அளவெட்டி கும்பமாவனை நாள்மனிமாலை

പാടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ :

பண்டிதமனி நான்மனிமாலை, நகுலேஸ்வரப் புகழ்மாலை, இனுவில் சிவகாமி யம்மை திருக்கிரட்டை மனிமாலை, இனுவில் சிவகாமி கூடர்களை திருப்பதிகம், சுவாமி விபுலானந்தர் நான்மனிமாலை, சுமிபுரம் பூராதை சிவசப்பிரமணியம் பிள்ளைளத்துமிழ், இனுவில் அருணகிரிநாத சிவசப்பிரமணியர் போற்றிப் பத்து, கரணவாய்க்கப்புது கந்தசாமி யார் கந்தரனுபுதியுறை, நல்லுவர் முருகன் இகணமனிமாலை, உருவில் சொரணசித்தி விநாயகர் கோபில், நல்லுவர் கலம்பகம், குபில் தூது, கொக்குவில் கேணியடி சந்திரசேகரப் பிள்ளையார் முழுமனிமாலை, செல்வச்சந்நிதி முருகன் நவமனிமாலை, திருவுருக்கச் செழுமனிமாலை, ஒருபா ஒருபது, முழுமனிக்கோவை, இனுவில் சிவகாமி அந்தாதி, பெரிய சன்னியாசியர் வரலாற்று மாண்பியம்

இலவ போன்ற நாற்புது வகர்யான பிரபுந்தங்கள், ஆலய ஊஞ்சல் பாக்கள், திருப்பள்ளியழக்கில் பாடல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதிய இவர் சந்திதியான் ஆச்சிரம கைவகைலபண்பாட்டுப் பேரவை பத்திரிகையான கானக்ட்ரில் நொடர்ந்து பல ஆக்கங்களை வரவங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இவரைப்பற்றி, ஒய் வெபற்ற அதிபரும் முதுபெரும் அறிஞராக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் கலாநிதி பண்டிதர் க. வைத்தீஸ்வரர் குருக்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

பெரியாற்கள், புலவர்கள், தியாபாகிகள், வள்ளல்கள், சைவர் பெரியாற்கள் முதலானோர் பாராட்டப்பூ வேண்டியவர்களாவர். அந்த வகையில் முதுபருத் புலவர், கா.க. சிற்றுமீறும் ஊர்கள் பாராட்டப்பூவுதாகத் தகுதியுடையவராவார்.

விவேகந்தன் வளர்ப்புத்துறை பார்த் துறையில் முன்வி நிர்ணயிய விதிவிப்புச்சு, புருவ மத்தியில் சுர்த்துவப்பட்டு, சிரித்த முகம் எவ்வளவும் வச கரித்து மிக்குல் கணக்கு, உருத்துப்போன் தெரியாத சூபாவும் உழுப்பு விவரங்களும் நிறுத்த தோன்றுதான் கடக்க முன் அங்கீ. குக்கிளோ ஹஸ்டிகாலோபான்று, கீர்த் திருக்காலாத்துறை எனக்கூட்டுரப்பு முன்வியில் நுழைஏற்ற நால்கழகத் திருச்சுநூலை கொண்டிருப்பவர்தான் ஆசூராகும் புலவர் சிற்றுப்பல்ல அவர்கள்.

பயன்சிவப்பு கூரியிரான் கீவர், பண்டுதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, வித்துவான் ந. குண்டப்பாப்பிள்ளை என்றும் பரிசுபார்க்குளத் தலை நூல்காசிரியிபாகக் கொண்டவர். சால் கீலக்கிழங்குளையும், இதாக்காப்பிலையும், பார்ப்பாங்கல விருத்தி, பிரயோக விருத்தி, பிரசோக விருத்தி கீலக்குளைக்காத்து, பாப்பிள்ளை நூல்களையும் எடுக்கன. சாஞ்சிராய்க்குளையும் கட்டுவர். திருமூறு முதலான அருள் நூல்களையும் ஏழ்த்துக்கண்ணிப் படித்தும் பெறும் புலமுறையும்தீவர்.

கிடவரூரா ஆக்கவி எஸ்பியன் கையற்றுவதென்பது கெருக்குத் தை வந்த கணவாகும். இதனை நன்கு அவதானித்த பண்டிதமனி அவர்கள் நவீஞர் முகுதனைப் பாடு என்று சொல்லி -

“திரிசூருக்கன் பாதமலர்த் தேவன்” என அடியெழுத்துக் கொழுத்து நங்கள் அருகன் கிணறு மணிமாலையைப் பாத் செய்தார். அது விடுதலைக்காலப் பல போர்த்தங்கள் பாத்தார்.

தீவர தமது கிருஷ்ண மன்றால் வயதிலேயே ஏதன்னிட்டிய தலிழ்ச்சங்கம் நடாத்திய பரிசீசயில் ஜோயியி கணஞ்சியிலிருப்பு புலவர் என்னும் பட்டஞ்சூப் பெற்றார். 1939கில் யாழ் ஆரிய திராவில் பாஷ்டானியிலிருந்துச் சங்கப் பாலுவண்டுத் திரிசீசயிலிருப்பு சிறுதி பெற்றார்.

கிவரது அறிவிவாரூற்றைக் கண்ட யாற். கீழ்க்கண்ட பேரவைத் தலைவர் அருட்கவி. ச. விருாசித்துப்பிஸ் புலவர் அவர்கள் கிவரத்துக் குழுமபூர்வ புலவர் என்னும் பட்டத்தை 1998கில் குட்டியனர்.

மேற்கூற 2002ஆம் ஆண்டு கிளங்கள் கீழ்த்து கலாசாரத் தினங்கள் கலாசுயணம் என்றும் பட்டத்தை வழங்கியது. சிர்ஜி 2008ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் யாற். ஆ.நி. பாவாவிருந்துச் சுயக்கம் “பலவர்ஸ்ன்” என்றும் பட்டத்தையும் வழங்கிக் கொள்ளுகின்றது.

இருப்பது, திருக்கட்ட மண்ணாலை, அம்மனியாலை, நான்மனியாலை, திருப்பதியாலை, வித்தாலை வகுவதை என்னி. கடவுளர் துதிர வாஞ்சல்கள், திருப்பிள்ளையால், மனவ மூரகன் ஆற்றுப்பை, சந்மதி இருக்கன் ஆற்றுப்பை என நாற்பதியில் மேற்பட்ட பிரபந்தங்களைப் பாடி உள்ளர் அல்லாவல் தலைப்பில் வேப்ப தனி நிலைச் செய்யுடக்களையும், மூலிகீநதி உச்சாரப் பத்திரிகை நாற்பதிக்கணக்கானவற்றில் பாடி உள்ளர்.

பல தீவித்தலங்களிலே பண்ணிகைப் பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். தீவர் பாட்டி, செப்பின் என்ற வகையில் நால்வகைப் பாட்டிகளைப்போன்று சூவறப் பாடியுள்ளார்.

விவாதவாகப் புலமையும், பண்பாழும் ஓரித்தில் கீருப்பதின்னில், அப்படி ஏதேனுமாரித்தில் கிருந்தாலும் அவை சிறிதுதான் ரிப்பதைக் காணுமுடியாது.

துவால் அவை தீரண்டும் ஒரேயளவில் கிருக்கும் காட்சியை கிந்தப் புலவர்மனியிடமே காண்கிறேன். தீவாடுத் தூரபாடும்போது, உரைபெற்றால் பயனுடையதாகவே காணப்படும். சீவுபண்ணியில் பெருக்கும் தீவாது பாடல்களில் தொன்றும்யான புராண, தீக்காசக் கதைகளைப்படித்தான்னாய்.

கோயில்களில் திருமூறுகளுடன் தொடர்ந்து பலவருடம் பாடிய கீவர் திரு புராணிகருட் கூட. அதனால் பல கோயில்களிலும் சிற்று திருவாதவழகுடன் புராணம், திருத்தொண்டர் பெரிய புராணம், சுந்தபுராணத்தினில் பலவருடம் பாகு பழுப்பினராய். நான் ஒருமூறு காசி விசாகநாள் கீரிமலை சிரப்பர் மத்திய குந்தபுராணத்தில் வள்ளியலை திருமணப்படவும் நூற்றேது பயன் சொல்ல வந்தவர்களுடன் பண்டுதலை கி. கங்கபதி பலின்சூயும் ஒருவர், சுற்றுக்கு திரு, சுற்றுப்பலை புராணத்தை வாசித்தவர். பலராளினால்கூ, பயன் சொல்வதற்கு கீழ்வாறு வாசித்துப் பூரித்துமை கங்கு உவர்த் தமதனி. அவரை கீழ்மீல் பயனும் சொல்லாம் என்று கூறிவிட்டார். அதன் பின் சுற்றுப்பல் உவாசால்வத்து தொடர்ந்திட்டார்.

ନାହିଁ କିମ୍ବାରୁଣୀ ଅନ୍ଧିଯୋନ୍ଦିଯମାକପ ପ୍ରକିଯିରୁକ୍ତିରେଣେ କୈବର ଶୁଟ୍ଟର୍ପରାତିଥୀଯୋ
ପାଟାଟାଟାପାତ୍ରରେ ବିରୁଦ୍ଧପାତ ତର୍ଫରୁଣ୍ୟମ୍ଭତ ତାଥୀଯିଥାନ ତନ୍ତ୍ରରୁ ଉଷ୍ଟେଯାର ପେଚକାଳିଲ୍ ମାତ୍ରତ୍ତିରୁ
ବେଳତୁକିକାଳିଗାତ୍ର, ଏକବୁଦ୍ଧି ଯାହାକିମ୍ବାରୁଣୀଙ୍କ ପାତାଟାଟାପାତ୍ରର କାହାରଙ୍କାମାରୀ ତିବର.

கனவிலாயினும் நனவிலாயினும், மன்றாடும் பெருமானை மறக்காத ஜியல்பினர்.

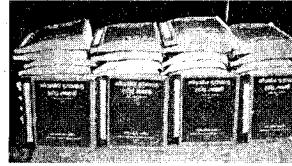
குற்றாத உணர்வுதைத் தொண்டிராக சேக்கிடிரார் ஸவாயிகளின் வாக்குக்கு அடையாளமாகத் வாழ்ந்து வருபவர். புலஸர் செருக்குச் சிறிதுமில்லாத, புலவர் சிற்றுப்பல்லி, சிவபுன்னியில் பெருக்கும், புனித கையங்கிரியத்திற்கு தன்னை அப்புறுத்தி தனிப் பெரும் புலவராக விளங்கிறார் என்பது ஒரு சிறிதும் லிகைத்தாகது. புலவர்கள் நாட்டின் சொத்து.

இறைவகைப் பாடிப் பரவும் பணியை பாக்கியமாகக் கருதிச் செய்தபடும் எம் மன் நாந்த பெரும்பலவர் மேலும் பல்ளான்டு வாழ இறையருகள் வேண்டி “வெள்ளிமலை” பிரார்த்திக்கின்றது.

பெண்ணடிமை வெல்லாடுதா?

கண்ணக்யால் வெல்லப்பட்ட காலவரலாறும் - புனித காரைக்காலம் மையாரால் வணவிகப்பட்ட கருதிய நெரியும், திண்ணமுந்த தனைப்படைத்த திரளாபதியின் சபதமும், தில்யமாய் அலங்கரத்து தேன்பாலை ஆண்டாளும், பெண்குலத்தின் வெற்றிக்கு வழிசமைத்த ஒளாலையாரும், பேராகும் சேலையினை நூற்றாக்கிய அன்னை திரைசாலும், வண்ணமுற அறம் செய்து வழிகாட்டிய தங்கம்மாவும், யாழையூட யாழையாக விழவெள்ளிகளாய் வையகத்தில்! பெண்ணடிமை என்றுசொல்ல வெந்து கொண்ட பெண்குலம் பெறுவதற்காகப் படைக்கப்பட்ட மருந்துச்சரக்கல்ல பொன்னாக தீருக்கலேண்டிய அந்தப் பெருங்குலத்தைப் போலிகளாகக் கருதும் பேதைகளாக்கி விட்டோமா? மன்னர்களும் மாடங்களில் அழகுதனை உயிராக்கி மடந்தையரை மௌனவிகளாக்கி மாட்டினரோ? தீன்னுரைகள் தீகறோரம் தீந்நாட்டில் மலிந்துதனால் தீந்நாட்டில் ஏமாறும் பெண்ணடிமை வெல்லாடுதா? பன்னாடுநிகாலமாக பஞ்சகப்பஞும் சீதனவிகள், பகுத்தறிவாரால் யாங்கப்படும் பராம மூலதனவிகள், தீந்தலைக்கு எப்போதுமே நான் ஆட்பட்டதில்லை, தீலட்சங்கள் கோடியெனும்போது பெண்ணுக்கு விழவு எப்போது?

கு.எஸ். சிவகுருந்தாசா

ராமகிருஷ்ணன்-குருசிங்கம் நட்பு யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பெற்றுத்தந்த
'க்ரியா'வின் பிரெயில் தமிழ் அகராதி

‘க்ரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்புபை கன்னாகத்தில் உள்ள வாழ்வகத்திற்கு (விழிப்புலன் வலுவிழுந்தோர் இல்லம்) சம்பிரதாயபூரவமாக வழங்கவும், வாழ்வக நிறுவனத்துக்குக் கிடைக்கக் காரணமாக இருந்த பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த இலக்கியச்சோலை இ.து.கு.லசிங்கம் அவர்களை கெளரவிக்கவும், அன்பளிப்பாக வழங்கிய க்ரியா ராமகிருஷ்ணனை பாராட்டி வாழ்த்தவும் என ஏற்பாடு செய்யப்பட நிகழ்வு 10.04.2011 அன்று பிப் 4.00 மணியாலில் வாழ்வகத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை பிரசரமாகிறது.

‘க்ரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்பை வாழ் வகத் திற்கு கு கையளிக்கும் வைபவம் வாழ்வக மண்டபத்தில் 10.04.2011 அன்று நிகழ்ந்தது. இந்நிகழ்விற்கு சிறப்பு விழுந்தினராக கன்னாகம் நூல்நிலைய நூலகர் சௌந்தரராஜன் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். இ.து.கு.லசிங்கம், செனந் தரராஜன், பா.துவாரகன், எதிர் வீரசிங்கம், மருத் துவர் வெநாகநாதன், வாழ்வக மாணவன் க.கலைச்செல்வன், வாழ்வக துணைத் தலைவர் ரவீகரன் ஆகியோரது மங்கல விளக்கேற்றுவைத் தொடர்ந்து வாழ்வக மாணவன் கு.ஜெயத்சனது தேவாரத்துடன் நிகழ்வு ஆரம்பமாகியது.

வாழ் வகத் தலைவர் ரவீந்திரன் தனது வரவேற்புரையின் போது தமிழகத்திலுள்ள ‘க்ரியா’ பதிப்பக உரிமையாளர் ராமகிருஷ்ணன், கன்னாகத்திலுள்ள தமது வாழ்வக நிறுவனத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து இவ் அகராதியை அன்பளிப்பாக வழங்கிய மைக் காக தமது நன் நியைத் தெரிவித் துக் கொண்டதுடன் இலங்கையில் முதன்முதல் தமது நிறுவனத்துக்கு இத்தகைய ஒரு

அகராதி கிடைப்பதையிட்டு தாம் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் தெரிவித்தார். மேலும் ‘இலங்கையில் எமது நிறுவனத்துக்கு பிரெயில் அகராதி கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த இ.து.கு.லசிங்கம் ஜயா அவர்கள். அவருக்கும் க்ரியா ராமகிருஷ்ணனுக்கும் இடையிலான நட்பு – தொடர்பு இவ் அகராதி எமக்குக் கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்ததையும் குறிப்பிடவேண்டும்’ என்றார். மேலும் பிரெயில் அகராதி வெளிவர இருக்கின்ற செய்தியை எமக்கு அறிவித்து; 4 பல்கலைக்கழக மாணவர் கள் உள்ளிட்ட 43 மாணவர்களுக்கு அபயமளித்து வரும் எமது வாழ்வக நிறுவன நூலகத்திற்கு

பா. துவாரகன்

இத்தகைய அகராதி கிடைக்கப்பெறும் பட்சத்தில் பெரும் வரப்பிரசாதமாக இருக்கும் என்ற எமது விண்ணப்பக்கடித்ததை குலசிங்கம் ஜயா ராமகிருஷ்ணனுக்கு கு. உரிய காலத்தில் சேர்ப்பித்து, இவ்விலை மதிப்பற்ற அகராதியை எமக்குக் கிடைக்கச் செய்திருந்தார் என்றும் துவாரகன், ரமேஷ், ஸ்ரீகுமரன்

ஆகியோரும் இவ் அகராதி கிடைப்பதற்கு உதவியிருந்தனர் என்றும் தெரிவித்தார்.

அவர் தனது உரையில் மேலும் தெரிவிக்கையில் பொதுவாக பிரெயில் பதிப்பில் நூல் கள் வெளிவருகின்றபோது சுருக்கமாகவே வெளிவரும். அது எமக்குச் செய்கின்ற பெரும் துரோகமாகும். இந்த இடத்தில் ராமகிருஷ்ணனுக்கு நாம் நன்றி கூறவேண்டும். க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதியை எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் முழுமையாக பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்பாகக் கொண்டந் திருக்கிறார். இந்த இடத்தில் ராமகிருஷ்ணன் இல்லாவிட்டாலும் இப்பணிக்காக அவருக்கு நாம் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி கூறுகின்றோம்.' என்றார்.

தொடர்ந்து சம்பிரதாய பூர்வமாக இந்நாற் நோக்குதியை இலக்கியச் சோலை இதுகுலசிங்கம். கையளிக்க யாழ் தேசிய கல்வியியற்

இலக்கியச் சோலை
இதுகுலசிங்கம்.

கல்லூரி விரிவுரையாளரும் வாழ்வகத் தலைவருமான ஆ. ரவீந் திரி ஸ் பெற்றுக்கொண்டார்.

தொடர்ந்து குலசிங்கம் அவர்களைப் பாராட்டி கொள்கிறுக்கும் நிகழ்வு நடைபெற்றது. அதைத்

தொடர்ந்து குலசிங்கம் ‘க்ரியா’ ராமகிருஷ்ணனுடனான தனது நீண்ட நட்பனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

குலசிங்கம் தனதுரையின் போது ராமகிருஷ்ணன் தனது மனைவிக்குப் புற்று நோய் என்று மருத்துவர்கள் அறிவித்த மறுதினம் கூட தனது கவலையைப் புற்றுத்தள்ளி இவ்வகராதியை வாழ்வகத்துக்கு அனுப்பும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த தையும் ராமகிருஷ்ணன் என்ற நல்ல மனிதரது நேர்மையைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். ‘க்ரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியை உருவாக்க 6 ஆண்டுகளாக ராமகிருஷ்ணனுடன் இணைந்து உழைத்ததையும் நினைவு படுத்தி நினார். பல் கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களிடம் இலங்கையில் வழங்கிவரும் தமிழ்ச்சொற்களைத் தொகுத்துத் தகுமாறுகேட்க அவர்கள் பதில்தராத நிலையில் தனது பரந்த வாசிப்பனுபவத்தையும் நன்பர்களுடனான தொடர்பையும் கொண்டு ஏறத் தாழ் 1700 இலங்கைத் தமிழ்ச்சொற்களையும் அவற்றின் கருத் துக் களையும் தொகுத் துக்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதிக்குப் பங்களித்திருந்ததை நினைவு கூற்றார். சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்ட நூலகர் செள்ந்தராஜன் தனதுரையின் போது ‘க்ரியா’வின் தற்காலத் தமிழகராதியின் 2008 விரிவாக்கப்பட்ட திருத்திய பதிப்பின் சிறப்பை, ஏனைய அகராதிகளில் இருந்து ‘க்ரியா’வின் இவ் அகராதி கொண்டுள்ள வேறுபாட்டினை ராமகிருஷ்ணனுடு பதிப்புரையில் இருந்து மேற்கோள் காட்டிப் பேசுகின்றபோது பிரெயில் பதிப்பிலும் உள்ள விசேஷ தன்மையை பிரெயில் அகராதியை பயன்படுத்துகின்ற மாணவர்களால் தான் அறியமுடியும் விழிப்புலன் பாதிக்கப் பட்ட பிள்ளைகள் பயன்பெறும் வகையில் ‘க்ரியா’வின் தற்காலத்

தமிழகராதி பதிப்பிக்கப் பட்டிருப்பதும் யாழ் ப்பாணத் திற் குக் கிடைத் திருப்பதும் போற்றுதற்குரிய விடயம். இவ்வகராதி வாழ்வகத்திற் குக் கிடைக்கப் பாடுபட்ட அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள் என்றார்.

‘க்ரியாவிக் தற் காலத் தமிழகராதியின் 2008 விரிவாக்கப்பட்ட திருத்திய பதிப்பின் (தமிழ் - ஆங்கிலம்) மின் னணு வடிவப் பிரதியை ஆராய்ச்சி நிறுவனங்கள் ரூபா. 4 இலட்சம் இந்தியப் பணம் கொடுத்துப் பெற்று ஆய்வுசெய்து வருகின்றன. இவ் அகராதியினை பார்வையற்றவர்கள் பயன்படுத்தக் கூடியவகையில் பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்பாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் ராமகிருஷ்ணனிடம் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்தது. இந்நிலையில் மதுரையில் உள்ள இந்தியப் பார்வையற் றோர் சங்கத் திற் கு (IBA - Indian Association for the Blind Madurai) ராமகிருஷ்ணன் இலவசமாக இத் தமிழகராதியின் மின்னணு வடிவப் பிரதியை (digital version) வழங்கி யிருந்தார். இவ் மின்னணு வடிவப் பிரதியை பிரெயில் (தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம்) மின்னணு வடிவத்திற்கு மாற்றி பிரெயில் பதிப்பாகக் கொண்டுவருவதற்கு தன்னர்வத் தொண்டு நிறுவனமான Cognizant Foundation ஜுத் தொடர்பு கொண்டு இவர்களது நிதியுதவியை IBA இறுகு பெற்றுக்கொடுப்பதில் ராமகிருஷ்ணன் ஆற்றிய பணி போற்றுதற்குரியது. தமிழ்நாட்டுவர்கள் பார்வையற்றோர் பள்ளிகளுக்கும் பார்வையற்றோர் அதிகம் கற்கும் கல்லூரிகளுக்குமாக 40 பிரதிகளை Cognizant Foundation தனது நிதியின் மூலம் அச் சிட்டு இலவசமாக வழங்கி யிருந்தது. இந்திய மொழிகளில் தமிழ்லே முதன்முதல் இத்தகைய வெளிமிகலை இதழ் - 10

ஒரு அகராதி வெளிவந்திருப்பது ராமகிருஷ்ணனு அயரா முயற்சி யினாலேயாகும்.

பிரெயில் தமிழ்ப் பதிப்பு வெளிவர இருக்கின்ற தகவலை ராமகிருஷ்ணன் யாழ் ப்பாணம் பருத்தித்துறையிலுள்ள தனது நன்பர் குலசிங்கத்திற்கு தொலைபேசி வழி அறிவித்தார். இங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு பிரதி அனுப்புமாறு குலசிங்கம், ராமகிருஷ்ணனிடம் வேண்டினார். அதற்கு ராமகிருஷ்ணன் விழிப் புலன் பாதிக் கப் பட்ட பிள்ளைகள் அதிகம் வாழும் நிறுவனம் ஒன்றிலிருந்து விண்ணப்பக் கடிதம் ஒன்றைப் பெற்று அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தார். இந்நிலையில் குலசிங்கம் நன்பர்கள் உடாக சன்னாகத்தில் உள்ள விழிப்புலன் வலுவிழந் தோர் இல்லத் தின் தலைவரிடம் இருந்து விண்ணப்பக் கடிதம் தொடர்பு பெற்று அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தார். 40 பிரதிகள் தமிழ்நாட்டுவர்கள் பார்வையற்ற பிள்ளைகளுக்காக Cognizant Foundation ஆல் அச் சிட்டப் பட்ட நிலையில் யாழ்பாணத்தில் உள்ள பார்வையற்ற பிள்ளைகள் பயன்பெறும் நோக்கல் சன்னாகத்தில் உள்ள வாழ்வகத்திற்கு ஒரு பிரதியை விசேஷமாக அச்சிட்டு வழங்க வேண்டி ராமகிருஷ்ணன் Cognizant Foundation இறுகு ரூபா. 15000 இந்தியப் பணம் கொடுத்து 53 தொகுதிகள் அடங் கிய இவ்வகராதியின் மேலதிக் விசேஷ பிரதியைப் பதிப்பித்து மறைந்த வி.ஜெயலட்சுமியின் பிறந்ததின் நினைவாக 01.02.2011 அன்று வாழ்வகத்திற்கு வழங்கியிருந்தார்.

ராமகிருஷ்ணன்-குலசிங்கம் நட்பு யாழ்பாணத்திற்குப் பிரெயில் தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலம் அகராதியைப் பெற்றுத் தந் தது என்றால்

நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோர் வாழ்வகப் பிள்ளைகளுடன்

மிகையில்லை. கிழக்கில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கும் இத் தகைய அகராதியை வழங்கும் நோக்கில் மட்டக்களப்பிலுள்ள ‘தரிசனம்’ என்ற விழிப் புலன் வலுவிழந் தோர் இல்லத் திடமிருந்து விண்ணப்பக் கடித்ததைப் பெற்று ராமகிருஷ்ண னுக்கு அனுப்புவதற்கு ரமேஷ் முயற்சி செய்திருந்தார். மட்டக்களப் பிலேற்பட்ட வெள்ளம் காரணமாக கடித்ததை உரியகாலத் திற்

பெற முடியாமற் போன்ற வருத்தமளிக்கிறது. இலங்கைக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரேயொரு பிரெயில் தமிழ் அகராதித் தொகுதி சன்னாகம் வாழ்வகத் திலே உள்ளது. இலங்கையின் எப்பாகத் திலும் வசிக்கின்ற விழிப்புலன் பாதிக்கப்பட்ட மாணவர் களும் இங்கு வந்து அகராதியில் இருந்து தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

- ◆ உருவில் பிரதேச செயலகத்தால் 2011 மகளிர் தினத்தையொட்டி நடாத்தப்பெற்ற சித்திரப் போட்டியில் மேற்பிரிவில் முதலாம் இடம் பெற்ற கோகிலன் சிவதூர்ச்சினியின் சித்திரம் முன் அட்டையை அலங்கரிக்கிறது.
  - ◆ கீழ்ப்பிரிவில் முதலாம் இடம் பெற்ற இனுவில்மத்தீய கல்லூரி மாணவன் தே. யிராஜன் சித்திரம் பின் அட்டையில் இடம் பெற்றுள்ளது.
- நன்றி : உருவில் பிரதேச செயலகம்.

2010 நிகழ்வுகளின் பதிவுகள்...

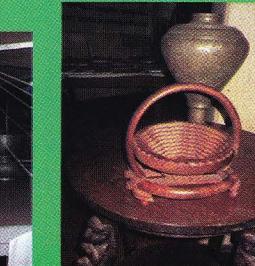
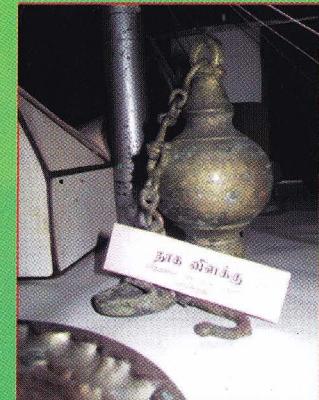
திருமதி. ஏ. சௌந்தரராவனின் வயலில் இரைக்கச்சேரி 16.10.2010

“வேலிக்குன் தாலி” விஸ்விகா நிகழ்ச்சி

தகவல் வளங்களின் தரிசனம் நூல்களாலான மனித உரு

அரும்பாந்த்கள் சில

Kṛṣṇa-dāmārīśa De Śubhānūdīna Yā Cūmākām

